

REVISTA

PADURILOR

SEMBRIE 1938

UL 50, — Nr. 11

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, — BUCUREȘTI

R E V I S T A P Ă D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

ANUL 50, Nr. 11

NOEMBRIE 1938

S U M A R U L :

Studii :

- Determinarea păsărilor agățătoare din România . . . Gr. Eliescu
A doua contribuție la cunoașterea florei pădurilor din
regiunea văii Cerna . . . P. Crețoiu

Referate — Comentarii :

- Opustul Șimoneac din Cărlibaba . . . Ilie Dan
Munca în gospodăria forestieră (III) . . . Andrei Mălăescu
Principiul comparabilității în statistica forestieră . . . Ilie C. Demetrescu

Problemele zilei:

- Lemnele de foc
Este o criză a lemnului de foc? . . . I. Paladian
Inlocuirea lemnului de foc . . . G. I. Ionescu
„Criza” din economia noastră a lemnului de foc . . . Ilie C. Demetrescu
Prețul lemnului de foc . . . I. Moldovanu-junior
Lemnul de foc problemă de economie națională . . . I. Rătan
Tot despre lemnul de foc . . . Horia Manole

Cronica — Mercuriale — Jurisprudența — Revista Revistelor —
Informațiuni — Necrolog — Publicațiuni

SOMMAIRE :

Études:

La détermination des oiseaux grimpeurs de Roumanie . . . Gr. Eliescu

Deuxième contribution à l'étude de la flore des forêts de la vallée de Cerna . . . P. Crețoiu

Rapports—Commentaires:

L'écluse de Șimoneac en Bucovina . . . Ilie Dan

Le travail dans les exploitations forestières . . . A. Mălăescu

Le principe de la comparaison dans la statistique forestière . . . Ilie C. Dem.

Problèmes à l'ordre du jour:

Le bois de chauffage

Chronique — Mercuriales — Jurisprudences — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Publications.

INHALT :

Abhandlungen:

Eine Bestimmungstabelle der Racken-, Kletter- und Singvögel Rumäniens . . . Gr. Eliescu

Weitere Beiträge zur Kenntnis der Waldflora des Cerna-Tales . . . P. Crețoiu

Mitteilungen:

Klause Șimoneac in Bucovina . . . Ilie Dan

Die Arbeit im Waldbetrieb . . . A. Mălăescu

Grundsatz der Vergleichbarkeit in der Forststatistik . . . Ilie C. Dem.

Tagesfragen:

Das Brennholz

Chronik — Bücherschau — Zeitschriften-schau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic”.

S T U D I I

DETERMINAREA PĂSĂRILOR AGĂȚĂTOARE DIN ROMÂNIA

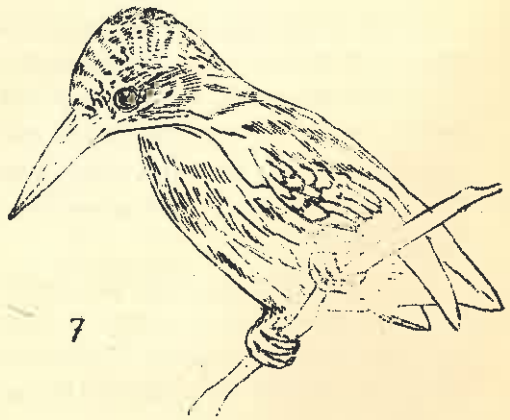
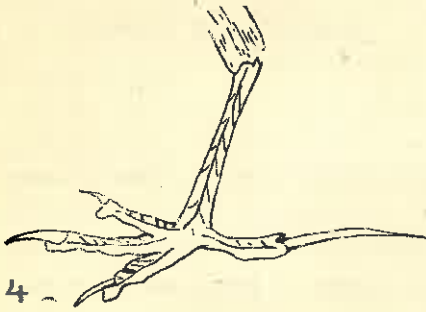
de Ing. Dr. GR. ELIESCU

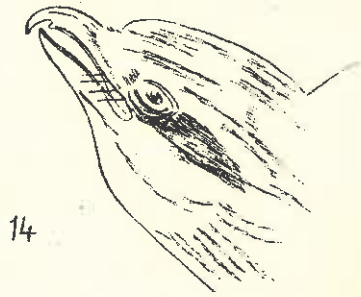
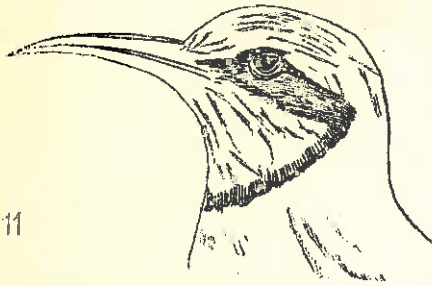
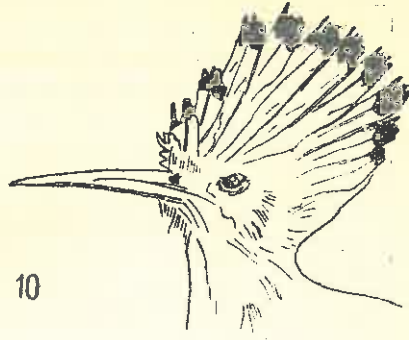
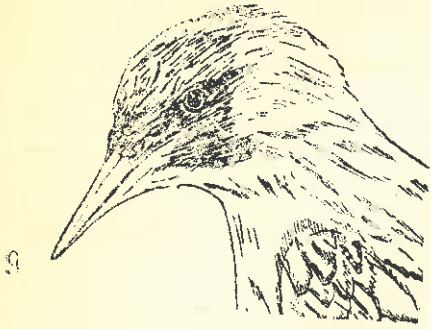
I.

Tabela de față este urmarea tabelii pentru „Determinarea păsărilor răpitoare din România“, publicată în Revista Pădurilor No. 1 din 1936. Ea cuprinde păsările agățătoare, afară de o parte a ordinului păsărelelor, care va forma obiectul părții a doua a acestei tabele.

La alcătuirea determinantului am ținut seama de aceleași considerațiuni ca și la tabela pentru determinarea păsărilor răpitoare. Am redus cât a fost posibil sistemul de determinare bazat pe dichotomie, am căutat să aleg caracterele cele mai evidente, având în vedere păsările adulte. Toate acestea cu singurul țel de a da o orientare cât mai ușoară și rapidă în lumea păsărilor.

Am utilizat lucrările lui Dombrowski, Friderich, Flöricke, Hartert, Naumann, Zimmer și Rensch, precum și materialul laboratorului de Zoologie forestieră și Protecția pădurilor al Facultății Silvice dela Școala Politehnică din București.

A. Patru degete îndreptate înainte. (fig. 2): *Drepne*.

O singură specie.

Ord. Macrochires.*Apus apus* (L.)*Drepne*.**B. Două degete îndreptate înainte. (fig. 1, 3): *Ciocănitoni*,
Cuci.**

1. Cioc tare, drept ca o pană. (fig. 9).

Ord. Pici.

(vezi acest ordin).

2. Cioc curb în jos. (fig. 17).

O singură specie.

Ord. Cuculi.*Cuculus canorus* L.*Cuc*.**C. Trei degete îndreptate înainte. (fig. 4).**

1. Cioc curb în jos, subțire, lung peste 4 cm. Penaj ruginiu, negru și alb. Pe cap o creastă de pene ruginii cu negru, ce se ridică în sus. (fig. 10).

O singură specie.

Ord. Upupae.*Upupa epops* L.*Pupăză*.

2. Cioc curb în jos, de 3,5 cm. Penaj colorat în brun roșcat și verde albastru. Gâtlej galben mărginit de o dungă verde închis. (fig. 11).

O singură specie.

Ord. Meropes.*Merops apiaster* L.*Prigorie, Albinar*.

3. Cioc drept, lung (4 cm.), în comparație cu corpul (fig. 7). Aripa 7,5—8 cm, coada 4 cm. Culoare verde și albastră cu reflexe metalice.

O singură specie.

Ord. Halcyones.*Alcedo atthis* (L.)*Pescar verde*.

4. Cioc puțin curb, aproape drept, de 2,4—3 cm. Penaj albastru cel puțin în parte.

- a. Numai o oglindă albastră (fig. 6) pe aripi formată din pene dungate cu negru, albastru și alb. Pe cap o perucă.

Ord. Passeres.
Garrulus glandarius L.
Gaiță.

- b. Aripi albastre, cap verde albastru, dorsal brună.
O singură specie.

Ord. Coraciae.
Coracias garrulus L.
Dumbrăveancă.

5. Cioc foarte lat, scurt, foarte despicat, până în urma ochilor, cu peri lungi ca țepi pe marginea ciocului (fig. 12). Penaj moale, cenușiu castaniu dungat cu negru, ca de bufniță.
O singură specie.

Ord. Caprimulgi.
Caprimulgus europaeus L.
Lipitoare.

D. Alte caractere. Păsărele

Ord. Passeres.
(vezi acest ordin).

- A. Două degete îndreptate înainte, un deget îndreptat înapoi. (fig. 3).**

Picoides tridactylus (L.)
Ciocănițoare cu trei degete.

- B. Două degete înainte, două înapoi.**

1. Ciocănititori verzi sau galben-verzi.

- a. Cap ros, pe frunte și creștet.

Picus viridis L.
Verdoaică.

- b. Cap cenușiu cu frunte roșie.

Picus canus Gm. ♂
Verdoaică sură.

- c. Cap cenușiu.

Picus canus Gm. ♀
Verdoaică sură.

2. Ciocănititori negre, fără pene albe.

Dryocopus martius (L.)
Ciocănițoare neagră.

3. Ciocănititori pestrife, pene negre, albe și roșii.

a. Aripa sub 110 mm

Dryobates minor (L.)*Ciocănititoare pestrifă mică.*

b. Aripa peste 110 mm.

— Penajul spatelui alb.

Dryobates leucotos (Behst.)*Ciocănititoare albă 'n spate.*

— Penajul spatelui negru, față galbenă ruginie fără dungă neagră. Aripa 120—130 mm.

Dryobates medius (L.)*Ciocănititoare pestrifă mijlocie.*

— Penajul spatelui negru, pe față o dungă neagră. Aripa 130—145 mm.

Dryobates major (L.)*Ciocănititoare pestrifă mare.*

4. Păsări de culoare brună deschis, cu desene negre, marmorate.

Jynx torquilla L.*Capîntortură.*

A. Coadă cu vârful penelor de culoarea galbenă. Cap cu moț de pene.

Bombycilla garrulla (L.)*Mătăsar.*B. Cioc cu mandibule încrucișate ca o foarfecă. (fig. 15):
Forfecuțe.

1. Cu două dungi albe pe aripi.

Loxia leucoptera Gm.*Forfecuță cu bandă albă.*

2. Cioc la bază înalt de 9—10 mm, lat 13—16 mm.

Loxia pytyopsittacus Borkh.*Forfecuță roșie.*

3. Cioc la bază de 7—8 mm, lat 10—11 mm.

Loxia curvirostra L.*Forfecuță galbenă.*

C. Cioc curb în jos, subțire lung cât capul sau mai mult.
(fig. 16): *Cojoaice*.

1. Aripi roșii pe jumătatea superioară.
Tihodroma muraria (L.)
Cojoaică de munte.
2. Cioc 11—14 mm; ghiara posterioară lungă.
Certhia familiaris L.
Cojoaică.
3. Cioc 14—19 mm, ghiara posterioară scurtă.
Certhia brachydactyla Brehm.
Cojoaică.

D. Cioc drept, mandibula superioară îndoită la vârf, cu un dinte bine vizibil, lângă vârf. La colțul gurii peri tari.
(fig. 14): *Sfrâncioci (Lupii vrăbiilor)*.

Remigele		Aripi în mm.	
cele mai mari	celelalte		
3=4	2<3 4>5	109—122	Lanius excubitor L. <i>Sfrâncioc mare, de iarnă.</i>
3	2=4>5	111—123	Lanius minor Gm. <i>Sfrâncioc mic.</i>
3	4>2>5	89—99	Lanius collurio L. <i>Sfrâncioc roș.</i>

E. Cioc foarte mic, turtit, lat la rădăcină, mai lat ca lung.
(fig. 18, 19). Aripi foarte lungi, coadă furcată: *Rândunici*.

1. Picioare și degete penate alb.
Dolichon urbica (L.)
Rândunică de casă.
2. Dorsal de culoare neagră lucitoare.
Hirundo rustica L.
Rândunică de câmp.
3. Dorsal de culoare cenușie brună mată.
Riparia riparia (L.)
Lăstun de mal.

C. Cioc curb în jos, subțire lung cât capul sau mai mult.
(fig. 16): *Cojoaice*.

1. Aripi roșii pe jumătatea superioară.
Tihodroma muraria (L.)
Cojoaică de munte.
2. Cioc 11—14 mm; ghiara posterioară lungă.
Certhia familiaris L.
Cojoaică.
3. Cioc 14—19 mm. ghiara posterioară scurtă.
Certhia brachydactyla Brehm.
Cojoaică.

D. Cioc drept, mandibula superioară îndoită la vârf, cu un dinte bine vizibil, lângă vârf. La colțul gurii peri tari.
(fig. 14): *Sfrâncioci (Lupii vrăbiilor)*.

Remigele		Aripi in mm.	
cele mai mari	celelalte		
3=4	2<3 4>5	109—122	Lanius excubitor L. <i>Sfrâncioc mare, de iarnă.</i>
3	2=4>5	111—123	Lanius minor Gm. <i>Sfrâncioc mic.</i>
3	4>2>5	89—99	Lanius collurio L. <i>Sfrâncioc roș.</i>

E. Cioc foarte mic, turtit, lat la rădăcină, mai lat ca lung.
(fig. 18, 19). Aripi foarte lungi, coadă furcată: *Rândunici*.

1. Picioare și degete penate alb.
Dolichon urbica (L.)
Rândunică de casă.
2. Dorsal de culoare neagră lucitoare.
Hirundo rustica L.
Rândunică de câmp.
3. Dorsal de culoare cenușie brună mată.
Riparia riparia (L.)
Lăstun de mal.

F. Torsul împărțit în scuturi dreptunghiulare atât în față cât și înapoi. (fig. 4). Penaj de regulă cenușiu pătat: *Ciocârlii*.

1. Culoare neagră.

Melanocorypha yeltoniensis (Forst. ♂)

2. Două moațe de pene mici negre așezate lateral pe cap și îndreptate înapoi. O pată neagră pe ochi și față, o pată neagră mare pe gușe. (fig. 5). Aripa 102—113 mm.

Eremophila alpestris (L.)

Ciocârlie urechiată.

3. Un moț adevărat pe creștet îndreptat înapoi, putând fi ridicat în sus. (fig. 8). Aripa 95—120.

Galerida cristata (L.)

Ciocârlie moșată, păcurar.

4. Cioc subțire. Aripa 92—98 mm. Penele 2, 3 și 4 (dela exterior) ale cozii cu pete albe.

Lulula arborea (L.)

Ciocârlie fluerătoare.

5. Cioc relativ subțire. Aripa 98—120 mm. Penele exterioare ale cozii albe, cu marginea internă brună închis.

Alauda arvensis L.

Ciocârlie de câmp.

6. Cioc gros, înalt. Aripa 8,8—9,6. Cu câte o pată neagră de fiecare parte a gușei.

Calandrella brachydactyla (Leisl.)

Ciocârlie cu deget scurt.

7. Cioc gros, înalt, puternic. Aripa 100—126 mm.

Melanocorypha sibirica Gm.

Ciocârlie siberică.

8. Aripa peste 126 mm. Pe fiecare parte a gușei câte o pată neagră.

Melanocorypha calandra (L.)

Ciocârlie de Bărăgan.

9. Aripa peste 126 mm. Acoperitoarele inferioare ale aripei de culoare neagră.

Melanocorypha yeltoniensis (Forst.)

G. Aripa peste 110 mm: Ciori, Sturji, Grauri, Granguri, Mierle.

1. Culoare galben cu negru sau verde măslinie.

Oriolus oriolus (L.)*Grangure.*

2. Culoare trandafirie cu negru, moț de pene. (fig. 13).

Pastor roseus (L.)*Lăcustar.*

3. Culoare neagră în întregime.

— cioc galben.

Turdus merula L.*Mierlă.*

— cioc negru, aripa 420—470 mm.

Corvus corax L.*Corb.*

— cioc negru, aripa 295—345 mm.

Corvus frugilegus (L.)*Cioară de câmp.*

4. Culoare neagră și cenușie.

— Aripa 298—345 mm.

Corvus corax L.*Cioară sură.*

— Aripa 225—250 mm.

Coleus monedula L.*Stâncuță.*

5. Culoare neagră cu alb.

a. Aripa peste 150 mm, coada peste 210 mm.

Pica pica (L.)*Coșofană, țercă.*

b. Aripa sub 150 mm, guler semilunar alb sau cenușiu.

Turdus torquatus L.*Mierlă gulerată.*

6. Culoare neagră cu pete albe (Penaj pestrit).

a. Aripa peste 140 mm.

Nucifraga caryocatactes (L.)*Alunar.*

b. Aripa sub 140 mm.

Sturnus vulgaris L.*Graur.*

7. Culoare brună, brună cenușie, brună măslinie, ruginie ventral cu pete brune, negre, ruginii.

a. Coadă sub 75 mm.

Monticola saxatilis (L.)

Mierlă de piatră.

b. Coadă peste 75 mm. Aripă sub 135 mm.

— Ventral brun, ruginiu.

Turdus merula L. ♀

Mierlă.

— Ventral alb gălbui, penele acoperitoare inferioare ale aripelor sunt roșii ruginii.

Turdus musicus L.

Sturz roș.

— Ventral alb, penele acoperitoare inferioare ale aripelor galben ruginii.

Turdus philomelos Brehm.

Sturz cântător.

c. Aripă peste 135 mm.

— Capul și partea posterioară dorsală a corpului de culoarea cenușie ce se deosebete bine de culoarea castanie sau castanie brună a spatelui. Ventral pete triunghiulare, lungi.

Turdus pilaris L.

Cocoșar, Sturz de iarnă.

— Dorsal o singură culoare brună cenușie. Ventral pete mari brune. Pieptul și jumătate pânțe alb.

Turdus viscivorus L.

Sturz mare, de vâsc.

H. Aripă sub 110 mm.

Eine Bestimmungstabelle der Racken-, Kletter- und Singvögel Rumäniens.

La détermination des oiseaux grimpeurs de Roumanie.

Man gibt eine Bestimmungstabelle der Racken-, Kletter- und zum Teil der Singvögel Rumäniens.

Diese Tabelle verfolgt den Zweck eine leichte Identifizierung der Vögel zu ermöglichen.

MATERIAL DOCUMENTAR

A DOUA CONTRIBUȚIUNE LA CUNOAȘTEREA FLOREI PĂDURILOR DIN REGIUNEA VĂII CERNEI

de PAUL CRETZOIU

Lucrarea de față este continuarea contribuției mele publicată în anul 1932 tot în Revista Pădurilor¹⁾.

Materialul care a servit la determinările făcute a fost recoltat după cum urmează:

de către D-l Dr. C. C. Georgescu, în August 1931 (în Herbarul Laboratorului de Botanică al Școalei Politehnice din București).

M. Badea și P. Cretzoiu, în August 1932 (în Herbarul autorului) și

Dr. C. C. Georgescu și M. Badea, în Iunie—Iulie 1933 (în Herbarul Laboratorului de Botanică al Școalei Politehnice și în Herbarul Institutului de Cercetări Forestiere).

S'a ținut seamă aci numai de plantele recoltate în cuprinsul basinului Văii Cernei, dela Muntele Gârdomanul până mai jos de Băile Herculane (Muntele Domogled) și anume numai de Fanerogame și Cryptogame vasculare. Lichenii recoltați în număr destul de mare din această regiune au fost publicați într'o lucrare deosebită²⁾.

Partea fitogeografică precum și studiul sistematic al genului *Pinus* din regiune a format obiectul unui studiu special al D-lui Prof. Dr. C. C. Georgescu³⁾.

1) P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei regiunii văii Cerna.

2) M. Servit, J. Hillmann, C. F. E. Erichsen și P. Cretzoiu, Zur Kenntnis der Flechtenflora von Rumänien, in Fedde, Repertorium sp. nov. XXXVI, Berlin 1934.

3) C. C. Georgescu, Studii phyto-Geografice în basinul inferior al văii Cernei, în Analele I. C. E. F., București 1935.

Lucrarea de față a fost executată sub conducerea D-lui Prof. Dr. C. C. Georgescu în Laboratorul de Botanică al Școlii Politehnice, București.

Acer campestre L. subsp. *eucampestre* Hayek:

var. *eriocarpum* Wallr. (Syn.: *A. campestre* var. *hebecarpum* DC.; *A. campestre* subsp. *hebecarpum* Pax.) — Samarele vilos-păroase caracterizează această varietate, găsită aci ca:

f. *mollissimum* Tsch. (Syn.: *Acer molle* Op.) — Frunze cu segmenti trilobi, obtuși, pe fața inferioară dens pubescente. — Valea Cernei la Crucea Ghizelei.

Acer campestre L. subsp. *eucampestre* Hayek:

var. *leiocarpum* (Op.) Wallr. (Syn.: *Acer leiocarpum* Op.) — Are samarele glabre; forma recoltată este

f. *collinum* Wallr., cu frunzele păroase pe fața inferioară (forma cu frunzele glabre se numește f. *glabratum* Wimm. et Grab.) — Băile Herculane, spre Grotă-cu-aburi.

Acer pseudoplatanus L. var. *typicum* Pax.

f. *quinguelobum* (Gilib.) Schwer. (Syn. *Acer quinguelobum* Gilib.) — Muntele Domogled, la Grotă-Domogled.

Cotinus Coggygria (L.) Scop. var. *levis* Engl. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă; muntele Țesna, la poale; în defileul Oslei, împreună cu *Syringa vulgaris*.

Hedera Helix L. subsp. *euhelix* Hayek. — Băile Herculane la Grotă-Hoților.

Cynanchum Vincetoxicum (L.) Pers. var. *typicum* Beck. — Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă; Băile Herculane, spre Grotă-Hoților.

Carpinus orientalis Mill. (Syn. *Carpinus duinensis* Scop.) — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei; Mt. Domogled.

Betula verrucosa Ehrh. — Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă.

Corylus colurna L. — Muntele Domogled, sub Crucea-Albă.

Lithospermum purpureo-coeruleum L. — Băile Herculane, prin poieni.

Campanula sibirica L. — Muntele Domogled, prin stâncării în Poiana-Ascunsă și la Crucea-Albă; poieni în Valea-Cernei sub muntele Gârdomanul.

Lonicera xylostemum L. f. *typica* Beck. — Muntele Domogled la Grotă-Domogled.

Silene Armeria L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Silene saxifraga L. subsp. *eusaxifraga* Hayek, var. *petraea* (W. K.) J. Maly (Syn. *S. petraea* W. K.). — Defileul Jerălău; muntele Domogled, la Crucea-Albă; valea Cernei, în defileul Oslei.

Silene italica (L.) Pers. subsp. *nemoralis* (W. K.) Hayek, f. *platypetala* (Gris.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Silene vulgaris (Moench) Garcke, Subsp. *angustifolia* (Guss.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale.

Dianthus giganteus D'Urv. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Dianthus petraeus W. K. (Syn. *D. Kitaibelii* Janka). — Se prezintă sub două forme:

f. *uniflorus* Cretzoiu. — Caules uniflori. Tulpinile uniflore. — Muntele Șușcu;

f. *biflorus* (Beck) Gürke. (Syn. *D. Kitaibelli* var. *biflorus* Beck). — Tulpinile cu câte 2--3 flori. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Dianthus Carthusianorum L. subsp. *Pontederacae* (A. Kern.) Hayek. (Syn. *D. Pontederacae* A. Kern.). — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Tunica saxifraga (L.) Scop. — Muntele Șușcu.

Lychnis coronaria (L.) Desv. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Moehringia muscosa L. f. *typica* Beck. — Băile Herculane prin stâncăriile din Valea Cernei.

Minuartia setacea (Thuill.) Hayek, var. *banatica* (Heuff) Hayek. (Syn. *Sabulina banatica* Heuff.). — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Centaurea atropurpurea W. K. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Chrysanthemum macrophyllum W. K. — La Băile Herculane, în pădure de *Carpinus orientalis*.

Tanacetum vulgare L. — Muntele Gârdomanul, la poale, spre Valea Cernei.

Calystegia silvestris (Willd.) Roem. et Sch. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Lunaria pachyrrhiza Borb. — Defileul Jerălău.

Lunaria rediviva L. — Defileul Jerălău, împreună cu precedenta.

Arabis pauciflora (Grimm.) Garcke. — Muntele Șușcu, prin stâncării.

Draba lasiocarpa Rochel, var. *elongata* (Host.) Beck. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Cardaminopsis Halleri (L.) Hayek. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Alyssum edentulum W. K. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Erysimum repandum L. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Tamus communis L. — In defileul Jerălău.

Knautia silvatica (L.) Duby, var. *dipsacifolia* (Host.) Godet. — Muntele Șușcu, la Stâna Padina, în pădure de *Carpinus orientalis*.

Scabiosa columbaria L. subsp. *columbaria* (L.) Rouy et Fouc., var. *banatica* (W. K.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Vaccinium myrtillus L. f. *typicum* Beck. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Euphorbia mehadiensis Kit. — Muntele Șușcu, la poale.

Quercus sessilis Ehrh., Ind. Arb. et Frut., Beitr. V. (1790) p. 161 (Syn.: *Quercus sessiliflora* Salisb., Prodr. stirp. hort. Chap. Allert. vig. (1796) p. 392).

var. *typica* (Beck.) C. K. Schn. — Frunze la bază rotunjite sau slab cordate, obovate, cu lobi rotunjiți. Fructe sesile. — In Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei și Valea Cociului.

Trebuie remarcat că denumirea valabilă a acestei specii este *Quercus sessilis* Ehrh. (1790) și nu *Quercus sessiliflora* Salisb. (1796), prima având prioritatea ¹⁾:

Fagus silvatica L. var. *typica* C. K. Schn. f. *vulgaris* Dom., On the Variability of the Beech, in Bull. internat. de l'Acad. des Sciences de Bohême, 1932, p. 2. — Arbori cu coronament extins, dens, cu ramuri mai mult sau mai puțin orizontal-intinse; frunze de mărimea mijlocie, ovat-eliptice sau obovat-eliptice, de cca 5—7 cm lungime și 4—5 cm lățime, cu

1) A se vedea și A. V. Rădulescu, Relativ la nomenclatura stejarului și gorunului, în Revista Pădurilor 1935. XLVII, Nr. 8, p. 442—6.

vârful ascuțit și baza cuneată, la maturitate glabrescente, numai pe margini ciliate, nervurile laterale în număr de 6—8, cu marginea aproape întreagă sau rareori puțin dințată; pețiolul frunzelor de ca 1 cm lungime. Cupule mediocre, echinate; pedunculii cupulelor egali sau mai scurți decât cupulele. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Fagus silvatica L. var. *moesiaca* Dom., l. c. p. 9 (Syn. *Fagus silvatica* var. *macrophylla* Velen.; *F. silvatica* A. typica c. *Moesiaca* Maly; *F. silvatica* b. *moesiaca* K. Maly.) — Frunze mari, scurt sau foarte scurt pețiolate, cu pețiolii vișoși; lamina frunzelor subțire-erbacee, lat-ovate sau ovat-eliptice, cu baza rotunjită sau slab de tot cordată, bine dezvoltată, ca 9—12 cm lungi și 5½—8½ cm late, nervii laterali în număr de 8—10, nervațiunea reticulat proeminentă; marginea frunzelor lung ciliată. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Fagus silvatica L. var. *Borzae* Dom., l. c., p. 9. — Frunze mici sau mijlocii, rotund-eliptice sau rotund-ovate, cu lățimea cea mai mare la jumătate, cu baza rotunjită, vârful subacut; cupule mari cu squame lungi și dense. — Băile Herculane spre Grota-cu-Aburi. — Exemplarele cercetate de aci au frunze cu pețiole de ca 1 cm lungime iar laminele sunt de 6—8 cm lungi și 4—5 cm late; nervii laterali în număr de 6—7. Cupule lungi de ca 3 cm cu pedunculi vișoși, de 1½ cm lungime.

Gentiana asclepiadea L. — Valea Cernei, locuri umede, în dreptul muntelui Țesna.

Geranium Robertianum L. subsp. *eu-Robertianum* Briquet. — Defileul Jerălău.

Geranium Robertianum L. subsp. *purpureum* (Vill.) Murb. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Geranium macrorrhizum L. subsp. *eumacrorrhizum* Hayek. — Defileul Jerălău.

Chrysopogon Gryllus Trin. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Agropyrum repens (L.) Beauv. var. *glaucum* (Host.) Hayek. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Hypericum perforatum L. var. *vulgare* A. Fröl. — Muntele Șuşcu, spre vârf.

Hypericum Rochelii Gris. et Schenk. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Stachys silvaticus L. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei. în pădure de *Carpinus orientalis*.

Stachys germanicus L. subsp. *germanicus* (L.) Briquet. — var. *typicus* Pospich. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Stachys rectus L. subsp. *rectus* Briquet. var. *glabratus* Simk. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Melittis melissophyllum L. — Defileul Jerălău.

Prunella laciniata L. var. *pinnatifida* Briquet. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Satureja Acinos (L.) Scheele. — Muntele Domogled, sub Crucea-Albă.

Thymus Serpyllum L. subsp. *parviflorus* (Op.) Lyka. — Locuri aride la Cornereva.

Salvia pratensis L. subsp. *vulgaris* (Rchb.) Briquet. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Cytisus hirsutus L. subsp. *ciliatus* (Whlb.) Briquet. — Muntele Domogled sub Crucea-Albă și în defileul Jerălău.

Cytisus nigricans L. var. *typicus* Beck. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Cytisanthus radiatus (L.) Lang. (Syn. *Spartium radiatum* L.; *Cytisus radiatus* Koch.; *Genista radiata* Scop.; *Enantiospartium radiatum* K. Koch.).

var. *sericopetala* Buchegg. — Muntele Sușcu, sub Stâna-Podaru; Muntele Domogled în Poiana-Ascunsă.

Trifolium alpestre L. subsp. *eualpestre* Asch. et Graebn. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Trifolium medium L. — Muntele Domogled, prin pajiști, la poale.

Lathyrus vernus (L.) Bernh. var. *genuinum* Ducomm. — Băile Herculane la Grota-Hoților; muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Astragalus glycyphyllos L. var. *typicus* Beck. — Valea Cernii la Crucea Ghizelei.

Allium flavum L. — Valea Cernei în crăpături de stânci în defileul Oslei.

Lilium Martagon L. var. *typicum* Beck. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Anthericum ramosum L. var. *simplex* Klinggr. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Muscari comosum (L.) Mill.—Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Polygonatum officinale All. — Muntele Domogled, sub Crucea Albă.

Ruscus aculeatus L. — Băile Herculane, la Grota Hoților.

Ruscus hypoglossum L. — In defileul Jerălău.

Linum flavum L. var. *typicum* Beck. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Oenothera biennis L. — Muntele Șușcu, la poale.

Epilobium montanum L. — Băile Herculane, în pădure de *Carpinus orientalis*.

Fraxinus Ornus L. var. *typica* Lingelsh.—Muntele Șușcu; Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Fraxinus Ornus L. var. *juglandifolia* Ten. (Syn. Fr. *Ornus* var. *rotundifolia* Ten.; Fr. *Ornus* var. *latifolia* Dipp.; Fr. *petiolata* Bss. et Kotschy.) — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Syringa vulgaris L. — Valea Cernei, tufărișuri prin stâncării în dreptul muntelui Țesna și în dreptul Oslei.

Cephalanthera rubra (L.) Rich. — Muntele Șușcu.

Orchis ustulata L. — In poiană la poalele muntelui Domogled.

Platanthera chlorantha (Cust.) Rich. — In defileul Jerălău.

Polygala comosa L. var. *stricta* Chodat. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei; Muntele Domogled în Poiana-Ascunsă.

Primula Auricula L. subsp. *Bauhinii* (Beck.) Lüdi, var. *serratifolia* Roch. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled și în Poiana-Ascunsă.

Thalictrum aquilegifolium L. var. *typicum* Beck. — Muntele Șușcu, la Stâna-Padina.

Clematis recta L. — Muntele Domogled în Poiana-Ascunsă.

Clematis vitalba L. var. *banatica* Wierzb. — Valea Cernei, în dreptul muntelui Țesna.

Anemone Hepatica L. — Valea Cernei în dreptul Oslei și la poalele muntelui Țesna.

Rhamnus cathartica L. — Muntele Domogled, în Poiana-Ascunsă.

Rhamnus saxatilis Scop. f. *glabriuscula* Bornm. — Valea Cernei, locuri stâncoase, în dreptul muntelui Țesna.

Potentilla recta L. var. *pilosa* (Willd.) Led. — Valea Cernei la Crucea Ghizelei.

Rosa pendulina L. var. *pubescens* (Koch.) R. Kell. f. *levigata* Borb. — Muntele Domogled, la Grotă-Domogled.

Rosa arvensis Huds. var. *repens* (Scop.) Borb. — Valea Cernei la Crucea-Ghizelei.

Rosa canina L. subsp. *lutetiana* (Lem.) Hayek. — Se prezintă aci sub două forme:

f. *euoxyphylla* Borb. — Muntele Șușcu, aproape de vârf;

f. *syntrichostyla* (Rip.) H. Br. — Muntele Domogled, pe drum spre Crucea Albă; Muntele Șușcu, spre vârf.

Prunus Mahaleb L. var. *typica* A. et Gr. — Băile Herculanene, în pădure de *Carpinus orientalis*; defileul Jerălău.

Cotoneaster tomentosa Lindl. — (Syn. *Mespilus orientalis* Mill.; *Mespilus tomentosa* Ait.; *Mespilus eriocarpa* DC.; *Mespilus coccinea* W. et Kit.; *Cotoneaster coccinea* Steud.; *Mespilus nebrodensis* Bert.; *Pirus nebrodensis* Guss.; *Cotoneaster nebrodensis* C. Koch.).

Pe abruptul muntelui Domogled, în stâncării, la Grotă-Domogled. Această specie n'a mai fost indicată cu precizie din România decât tot din Valea Cernei, pe muntele Ciorici (A. v. Degen, Die Flora von Herculesbad, in „Herculesbad und seine Thermen“ Budapest 1901, p. 101) și muntele Domogled (P. Cretzoiu, Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor din regiunea Văii Cernei, p. 5, în „Revista Pădurilor“ XLIV, 1932, Nr. 4); plantele publicate aci de mine au fost determinate în 1931 după material cu fructe, iar acestea de mai sus după examinare cu flori, astfel că reese în mod neîndoelnic prezența lui *Cotoneaster tomentosa* Ldl. în flora României. În lucrarea: J. Prodan, Flora pentru descrierea și determinarea plantelor ce cresc în România, Cluj, 1923, p. 549, se indică această specie numai din Muscel (muntele Sturu), cu semn de întrebare.

Sorbus Mougeotti Soy. Will. et Godr. (Syn. *Aria Mougeotti* Back.). — A fost găsit aci ca:

subsp. *austriaca* (Beck.) Hayek. (Syn. *Aria Mougeotti* var. *austriaca* Beck.; *Sorbus austriaca* Hedl.) — Frunze lat-ovate, 8—11 cm lungi și până la 9 cm late, cu baza scurt cuneată. — Muntele Șușcu, spre vârf.

Sorbus Aria (L.) Crantz. subsp. *eu-Aria* Hayek. var. *typica* C. K. Schn. — Frunze ovate sau lat-obovate, duplicat se-

rate, cu 7—12 nervi laterali. Varietate reprezentată aci sub două forme:

f. *obtusifolia* (DC.) Hayek. (Syn. *Pirus Aria* var. *obtusifolia* DC.). — Frunze lat-obovate, rotunjit-obtuze, cu dinți obtuzi. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled;

f. *lanigera* Kern. — Frunzele tinere tomentoase pe fața superioară, apoi glabre. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled.

Sorbus Aria x *Sorbus Aucuparia* = *Sorbus pinnatifida* Berkh. (Syn. *Sorbus semipinnata* Hedl.; *Pirus semipinnata* Roth.; *Sorbus thuringiaca* Ilse; *Sorbus intermedia* Vel.). — Muntele Șuşcu, la Stâna Podaru. — Acest interesant hibrid între *Sorbus Aria* și *Sorbus Aucuparia* are frunzele la bază cu 1—3 perechi de aripi și spre vârf lobate, amestecate însă și cu frunze aproape întregi sau numai lobate.

Galium Kitaibelianum Roem. et Sch. — Valea Cernei, la Crucea-Ghizelei.

Salix capraea L. var. *elliptica* Kern. — Muntele Domogled, la Crucea Albă și la Grota Domogled.

Saxifraga aizoon L. var. *robusta* Engl. — Muntele Domogled, la Crucea Albă.

Saxifraga rotundifolia L. var. *hirsuta* Sternb. (Syn. *Saxifraga Heuffelii* Schott, Nym. et Kotschy; *Saxifraga lasiophylla* Schott, Nym. et Koschy; *Saxifraga rotundifolia* var. *glandulosa* Gris.; *S. rotundifolia* var. *repanda* DC.; *S. olympica* Panc.) — In defileul Jerălău. Valea Cernei, la Crucea Ghizelei.

Verbascum Lychnitis L. — Muntele Șuşcu.

Verbascum banaticum Schrad. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Veronica hederifolia L. subsp. *hederifolia* (L.) Hayek. — In defileul Jerălău.

Veronica serpyllifolia L. var. *typica* Beck. — In defileul Jerălău.

Veronica urticifolia Jacq. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Veronica teucrium L. subsp. *crinita* (Kit.) Vel. — Muntele Domogled, în poiană, la poale.

Veronica spicata L. subsp. *orchidea* (Cr.) Hayek. — Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Physalis Alkekengi L. — Valea Cernei, la Crucea Ghizelei. Băile Herculane, spre Grota-Hoților.

Staphylea pinnata L. — Băile Herculane, spre Grota-Hoților.

Daphne Mezereum L. — Muntele Domogled la Grota-Domogled — Muntele Șușcu.

Tilia platyphyllos Scop. var. *obliqua* V. Engl. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Tilia platyphyllos Scop. var. *cordifolia* (Bess.) V. Engl. — (syn. *T. cordifolia* Bess.; *T. corallina* Host.; *T. platyphyllos* var. *opaca* Wierzb.; *T. Braunii* Simk.) — Muntele Șușcu, spre vârful Muntele Domogled, la Crucea-Albă.

Orlaya grandiflora (L.) Hoffm. — Muntele Domogled, la poale, în poiană.

Sanicula europaea L. — Băile Herculane, în pădure de *Carpinus orientalis*.

Parietaria officinalis L. — In defileul Jerălău. Valea Cernei, în dreptul muntelui Țesna.

Valeriana tripteris L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Valeriana officinalis L. var. *latifolia* Vahl. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Vitis silvestris Gmel. — Muntele Domogled, în pădure, spre Poiana Ascunsă.

Juniperus communis L. subsp. *eucommunis* Hayek. — Muntele Șușcu, sub Stîna Pogana, în arboret de *Pinus Pallasiana*.

Aspidium Lonchitis Sw. — Muntele Domogled, la Grota Domogled.

Asplenium trichomanes L. — Muntele Domogled, la Grota Domogled, Valea Cernei în defileul Oslei.

Asplenium ruta-muraria L. var. *pseudofissum* Heubl. — Valea Cernei în dreptul muntelui Oslea, în crăpături de stânci.

Scolopendrium vulgare Sm. — Muntele Domogled, la Grota-Domogled. In defileul Jerălău. Valea Cernei în dreptul muntelui Țesna.

Ceterach officinarum DC. — Băile Herculane, spre Grota Hoților.

Ceterach officinarum DC. f. *platylobum* Geysenh. — Valea Cernei, în dreptul muntelui Țesna și în defileul Oslei.

**Deuxième contribution à l'étude de la flore des forêts de la vallée
de Cerna.**

Weitere Beiträge zur Kenntnis der Waldflora des Cerna-Tales.

Die Aufzählung lässt sich an einen Aufsatz des Verf. der in 1932 in dieser Zeitschrift veröffentlicht wurde, anschliessen. Hier werden weitere Standorte bekanntgemacht und insbesondere den Variationen und Formen der Holzgewächsgattungen mehr Interesse entgegengebracht (Fagus, Sorbus, Tilia, etc.).

REFERATE - COMENTARII

OPUSTUL ȘIMONEAC DIN CĂRLIBABA

de Ing. ILIE DAN

Intreg basinal Dornei, valea superioară a Bistriței și afluenții ei, era stăpânit până acum câțiva ani de câțiva exploatare de păduri, străini, cari, obținând an de an concesiunea de plutărit, exercitau o adevărată extorcare a tuturor cumpărătorilor de lemne din pădurile respective, iar proprietarii de păduri sufereau pagube însemnate.

Cei doi mari proprietari de pădure, adică Fondul grăniceresc al celor 44 comune grănicerești din jud. Năsăud și Fondul bisericesc ort. rom. al Bucovinei au stat în mare parte într'o pasivitate condamnabilă.

Abia în anul 1927 a obținut concesiunea de plutărit Direcțiunea regională Bistrița, iar în anul acesta a solicitat-o și Fondul bisericesc, obținând: Regia cooperativă „Regna“ concesiunea pe Dorna etc., iar Fondul bisericesc pe Bistrița dela izvoare până la Broșteni și afluenții ei. Plutăritul este administrat în comun de un comitet al plutăritului, cu sediul în Vatra Dornei. Credem că, intervenind acești doi mari proprietari de păduri și direct interesați, problema plutăritului va fi de acum înainte rezolvită totdeauna în conformitate cu interesele noastre naționale.

Pentru a-și afirma interesul său în chestia plutăritului și pentru a putea mai ușor transporta lemnul din pădurile sale situate în raza căii sale de plutărit, Fondul bisericesc s'a gândit că e necesar să refacă instalațiile de plutărit de pe această cale începând cu opustul Buhăescu care era complet putred și neîntrebuințabil.

Intrucât însă vechiul opust Buhăescu era și prea mic și situat la un loc nepotrivit, Comitetul de direcție a aprobat construirea unui nou opust, în vale de pârâul Șimoneac.

Serviciul silvic tehnic respectiv fiind delegat cu executarea acestei lucrări de reconstrucție a îndrumat toate cele necesare pentru realizarea acestei opere în bune condițiuni, delegând cu întocmirea proiectului și supravegherea tehnică a lucrării pe d-l ing. șef Remigiu Strutinschi, șeful secției construcțiilor dela acest serviciu, care s'a achitat conștiincios de însărcinarea primită, ceea ce ținem s'o relevăm și pe această cale.

Lucrarea a fost executată în regie cu un șef de echipă (Klein) din Iacobeni, costând 1.400.000 lei, sumă în care se cuprinde și costul casei păzitorului opustului și a unei variante de drum în lungime de 800 m.

Cliseu Ing. Strutinschi

Fig. 1. — Ocolul silvic Cârlibaba. Opustul Șimoniac în construcție.

Comparând această sumă cu cele ce s'au cheltuit în altă parte pentru lucrări similare, vedem că s'a lucrat foarte economic, iar lucrarea a fost foarte bine executată, lucru certificat și de Serviciul Apelor. Toată lucrarea s'a executat într'un interval de timp scurt, începând la 1 Februarie și fiind gata la 15 Iunie 1938.

Credem că nu este lipsit de interes să dăm câteva date asupra acestui opust.

1. Istoricul opustului Buhăescu

Fondul bis. ort. rom. al Mitropoliei Bucovinei posedă în valea pârâului Cârlibaba, un afluent al râului Bistrița, o su-

prafață păduroasă de aproximativ 4700 ha cu o posibilitate anuală de cca. 10.000 m³ lemn de lucru. Cum în această regiune nu putea fi vorba de o altă cale de transport — drumul de pe această vale fiind prea lung și anevoios iar costul de transport prea ridicat — Fondul bisericesc a construit încă din anul 1904 prin contractantul său de pe atunci, cu firma Götz et Comp., un opust numit „Buhăescu“ la km 17 al drumului de pe valea Cârlibaba, pentru plutăritul lemnului în formă de plute pe porțiunea superioară a pârâului Cârlibaba.

Deși în anii 1921 și în 1928 Fondul a executat zărecări lucrări de reparații, opustul „Buhăescu“ se afla în ultima vreme într'o stare așa de rea, încât nu mai putea fi folosit pentru înmagazinarea apei necesare plutăritului, fapt constatat și de delegații Serviciului Apelor, Regiunea V cu ocazia unei anchete din toamna anului 1936.

Lipsind complect alte posibilități mai rentabile pentru transportul produselor lemnoase ce provin din bazinul superior al văii Cârlibaba, în urma studiilor făcute la fața locului, pentru a înlocui opustul vechiu „Buhăescu“ și pentru a putea înmagazina o cantitate mai mare de apă într'un lac cu mult mai mare, s'a hotărât construirea unui opust nou, situat cu 1500 m în aval de opustul vechiu, la vărsarea pârâului Șimoneac în pârâul Cârlibaba.

2. Descrierea locului opustului

Opustul este construit pe terenul Fondului bisericesc golul No. 87, din comuna cadastrală Șipotele Sucevei, județul Rădăuți.

Valea Cârlibabei devine aici foarte îngustă de aproximativ 70 m, iar malurile și albia pârâului fiind în cea mai mare parte stâncoasă, prezintă astfel un loc foarte potrivit pentru construirea unui baraj, fiind precedat de o vale destul de largă cu o pantă potrivită. Mușchea superioară a barajului are cota 1109,0 m deasupra nivelului mării.

Basinul întreg de recepție care aprovizionează lacul opustului este de 29 km². Acest basin aparține în cea mai mare parte formațiunii geologice cretacee, constând din grezii și conglomerate calcaroase. În partea sud-estică se găsesc și roce șistoase (micașiste). Solul format prin desagregarea acestor roce

este nisipo-argilos, a cărui grosime pe versanți este destul de profund (cca 50 cm) și în mare parte împădurit.

Curtea apei (lacul opustului) presupunând ridicarea apei reținute până la 6,0 m înălțime la peretele frontal, ar avea drept urmare o lungime de 460 m cu o pantă medie de 1,16% și o lățime medie de 70 m.

Rezultă deci o suprafață a lacului de 3,20 ha, iar volumul apei înmagazinate este, conform calculelor făcute, de 74.860 m³.

Cliseu: Romanciu.

Fig. 2. — Opustul Șimoneac văzut din aval.

3. Felul construirii opustului și dimensiunile lui.

Opustul nou este construit după tipul obișnuit în regiunea munților Carpați, adică are un schelet din căsoaie de lemne rotunde îmbinate (bloc) și umplute cu bolovani. Pentru fundația opustului s'a desfundat un pat în trepte de 70 m lungime, 2,0 m lățime și 1,5 m adâncime, în care s'a așezat un strat de argilă albastră și apoi talpa peretelui frontal.

Acest perete este construit din grinzi de 0,28—0,35 m grosime, cioplite pe trei părți și bine încheiate (călăfătuite)

fixate unele de altele cu cuie de lemn lungi de 90 cm și groase de 5 cm, bătute în găurele făcute cu sfredelul în mod alternativ în fiecare serie de 2—3 grinzi subjacente.

Ceilalți pereți ai căsoaielor sunt construiți asemenea din lemne rotunde de 25 cm grosime la pereții longitudinali și de 20—23 cm la cei transversali.

Corpul propriu zis al opustului are un coronament de cca 75 m lungime și 4,0 m lățime. Pentru a mări rezistența lui s'au construit 2 rânduri de proptele sau sprijinitoare, executate tot din căsoaie umplute cu pietre mari, de 4,0 m lățime și așezate cu 2 m mai jos de coronament, respectiv de rândul întâi.

Opustul este înzestrat cu 3 canale pentru scurgerea apei înmagazinate și anume: a) canalul principal (de alimentare); b) canalul de plute și c) canalul de fund. Pereții acestor canale sunt construiți din grinzi cioplite pe 3 părți și bine călăfătuite, iar la capetele lor sunt construite stavilare (vane).

Canalul de fund este așezat pe locul cel mai jos al tălpii pârâului în scopul curățirii nămolului din curtea opustului; el se închide și se deschide printr'o porțiță, pusă în mișcare cu ajutorul unui bulon ghintuit.

Canalul de alimentare, este așezat cu 0,6 m mai sus decât cel de fund; el se închide printr'un stăvilar care, reprezentând o tablă boltită compusă din un cadru acoperit cu dulapi bine călăfătuiți, se mișcă între 2 stâlpi fixați pe peretele frontal. Mișcarea acestui stăvilar se face cu ajutorul unei pârgii de lemn, care băgată în găurele unei muterci de fier, ridică sau coboară bulonul ghintuit. Acest bulon cuprinde cu 2 brațe un stâlp, care iarăși e adus în legătură cu stăvilarul prin fiare corniere.

Stăvilarul canalului de plute constă din 2 porți cari se mișcă în direcția verticală cu concursul unei pârgii de lemn.

4. Calculele privind construcția opustului.

a) Calculul de rezistența opustului.

Admițând că opustul trebuie să reziste presiunii P numai prin greutatea proprie G , și luând un coeficient al apei înmagazinate, de siguranță n , scriem ecuația de echilibru:

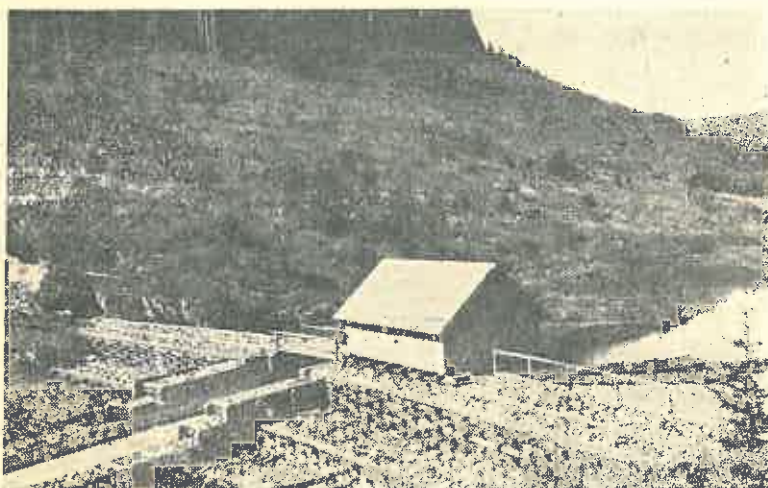
$$G = n P.$$

Insemnând:

Inălțimea barajului:	$I = 6 \text{ m}$
greutatea apei	$\gamma = 1000 \text{ kg}$
greutatea specifică a materialului din care se se construiește opustul	$\gamma_1 = 1800 \text{ kg}$
coeficientul de siguranță	$n = 2$
coeficientul de frecare între trupul opustului și pământ	$f = 0,75 \text{ m}$

avem: $C. I. \gamma_1 f = n. \gamma. \frac{I^2}{2}$, deunde găsim că lățimea coroa-
namentului C este:

$$C = \frac{I}{2} \times \frac{\gamma}{\gamma_1} \times \frac{n}{f} = \frac{6}{2} \cdot \left\{ \frac{1000}{1800} \times \frac{2}{0,75} \right\} = 4,44$$

Clișeu : Romanciuc

Fig. 3. — Opustul, văzut din altă poziție.

b) Calculul cantității de apă pe secundă (Q_1) cu care se alimentează lacul și timpul (t_1) necesar pentru umplerea lacului.

1) pe vremea apelor normale (primăvara și vara). Pentru acest calcul s'au constatat în baza cercetărilor la fața locului următoarele date:

$$\begin{array}{ll}
 \text{Suprafața udată} & s = 1,20 \text{ m}^2 \\
 \text{Perimetrul udat} & p = 7,20 \text{ m} \\
 \text{Raza hidraulică } r = \frac{s}{p} = \frac{1,20}{7,20} & = 0,16 \text{ m} \\
 \text{Panta apei} & i = 1,16\% = 0,0116 \\
 \text{Viteza apei} & v = c \sqrt{r \cdot i}
 \end{array}$$

$$\text{După Bazin coef. } c \text{ are valoarea } c = \frac{87}{1 + a} = 16,16$$

$$V = c \sqrt{r \cdot i} = 16,16 \sqrt{0,16 \times 0,0116} = 0,696 \text{ m/sec.}$$

$$\text{deci } Q_1 \text{ (cantitatea de apă pe sec.)} = s \cdot v = 1,20 \times 0,696 = 0,8352 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Impărțind capacitatea lacului (Q) prin Q_1 , aflăm timpul necesar umplerii lacului:

$$t_1 = \frac{Q}{Q_1} = \frac{74.860}{0,8352} = 89.631 \text{ secunde} = 27 \text{ ore.}$$

Se va putea plutări în sezonul principal zilnic, dacă considerăm, că acest debit de $0,8352 \text{ m}^3/\text{sec.}$ se va mai putea urca ceva și prin ploți intermitente, reducând timpul umplerii dela $26\frac{1}{2}$ ore la 24 ore.

2) pe vremea apelor mici (etiaj) avem următoarele date: Suprafața udată prin etiaj $S = 0,71 \text{ m}^2$, $v = 0,65 \text{ m/sec.}$ deci Q_e (etiaj) = $s \cdot v = 0,4615 \text{ m}^3/\text{sec.}$ și $t_e = 46$ ore.

In această perioadă de secetă s'ar putea deci plutări de 3 ori pe săptămână.

c) Calculul cantității de apă (Q_2) necesară pentru plutărit.

$$\begin{array}{ll}
 \text{Suprafața udată} & S = 4,5 \text{ m}^2 \\
 \text{Perimetrul udat} & P = 8,5 \text{ m} \\
 \text{Raza hidraulică } R = \frac{S}{P} & = 0,53 \text{ m} \\
 \text{Panta apei} & I = 1,25\% = 0,0125 \\
 \text{Viteza apei } (V = C \sqrt{R \cdot I}) & V = 2,15 \text{ m/sec.}
 \end{array}$$

$$Q_2 = s \cdot v = 4,5 \times 2,15 = 9,68 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

d) Calculul timpului (t_2) până când apa lacului poate servi la plutărit.

$$t_2 = \frac{Q}{Q_2 - Q_1} = \frac{74.860}{9,88 - 0,84} = 8468 \text{ sec.} = 2 \text{ ore și } 35'$$

5. Dimensionarea canalului principal de alimentare.

După formula: $Q_2 = a \cdot a \cdot b \cdot \sqrt{2 \cdot g \cdot b}$ în care
 $a =$ coeficientul de scurgere = 0,61;

$a =$ lățimea canalului;

$b =$ înălțimea canalului = a

$g =$ accelerația datorită gravitației = 9,81 m.

Inlocuind pe b prin a și ridicând la pătrat avem:

$$Q_2^2 = a^2 \cdot a^4 \cdot 2 \cdot g \cdot a = a^7 \cdot a^2 \cdot 2g$$

sau

$$a^7 = \frac{Q_2^2}{a^2 \cdot 2 \cdot g} ; a = \sqrt[5]{\frac{Q_2^2}{2 \cdot a^2 \cdot g}} = \sqrt[5]{\frac{9,68^2}{2 \times 0,3721 \times 9,81}} = 1,70 \text{ m}$$

De fapt s'a construit un canal de alimentare cu 2 m. lățime și 1,55 m înălțime, adică cu o secțiune de 3,10 m² în loc de 2,89 m², cât a reieșit din calcul.

Canalul de fund are în mod obișnuit 1 m lățime și 1 înălțime, iar canalul de plute a fost dimensionat în așa fel, încât să permită lansarea plutelor; el are 6,0 m lățime și 1,80 m înălțime.

In fine, menționăm că o construire a opustului din zid de piatră nu a fost posibilă din cauza cheltuelilor de construcție prea urcate și pentru care au lipsit prevederile bugetare.

Klause Șimoneac in Bucovina.

L'écluse de Șimoneac en Bucovina.

L'auteur nous présente la description de l'écluse construite par l'Administration des forêts appartenant à l'Eglise orthodoxe roumaine de Bucovina.

MUNCA IN GOSPODĂRIA FORESTIERĂ¹⁾

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Nu numai uneltele cele mai perfecționate trebuiesc impuse lucrătorilor, ci și metodele de lucru cele mai practice.

Astfel până acum 2—3 ani, apropiatul lemnului de pe coaste se făcea aci, fie prin corhănit, fie prin scocuri de lemn, construite din despicături (țăpligi) sau din bârne. În ultimul timp s'au introdus pe Domenii, printr'o echipă permanentă de mușceleni, cușcaele construite din scânduri, simplu, rapid și efitin, fără risipa de material a scocurilor din bârne. De când s'au introdus aceste cușcae, parchetele sunt scutite de bătătoare, iar semințișurile preexistente sunt salvate delă ruperi și sdreliri. (fig. 1).

Societatea se silește să deprindă și pe muncitorii localnici cu construcția și exploatarea acestor cușcae, deoarece își dă seama, că atunci când vor exista mai multe echipe concurente, costul apropiatului cu ajutorul acestui mijloc de scoatere se va reduce considerabil, delă sine.

Pentru mărirea randamentului căărăușilor, Societatea U. D. R. se îngrijește de întreținerea în stare bună a drumurilor forestiere.

Pentru a nu rămâne în pană cu această întreținere, din cauza lipsei de lucrători producători de piatră și petriș, la timpul oportun Societatea U. D. R. prin Direcțiunea Silvică din Oravița, și-a procurat un compresor „Ingersoll“ pentru acționarea sfredelilor mecanice cu aer comprimat, pentru executarea găurilor necesare așezării încărcăturilor de explosivi în roci și un concasor automotor, pentru producerea mecanică a petrișului. (fig. 2 și 3).

Randamentul muncii mai depinde și de organizarea ei pe șantier.

1) A se vedea începutul acestui articol în Revista Pădurilor Nr. 7—8 și 9/1938, pag. 668—681 și 780—793.

Să ne îngrijim de ajutoare de boală pentru muncitori, în cazuri de accidente, apoi de ajutoare de bătrânețe și de pensii pentru urmași.

Astăzi această sarcină a trecut asupra Statului, prin intermediul Casei Asigurărilor Sociale. Legea pentru unificarea asigurărilor sociale din 1934, fiind destul de recentă, este bine cunoscută cercurilor forestiere, deaceia nu mă voi ocupa aici de ea.

Fig. 1. — Apropiatul lemnului cu ajutorul cușcaelor.

Cum obligativitatea asigurărilor sociale s'a extins și asupra muncitorilor Societății U. D. R. abia la 1927, când așa numita „Casă frățească minieră“, fond particular, înființată de Societate, pentru asigurarea muncitorilor săi, a trecut la asigurările sociale ale Statului ¹⁾, credem că nu e lipsit de interes să arătăm jertfele pe cari le-a făcut Societatea timp de 70 ani înainte de 1927 pentru a corespunde desideratului social enunțat mai sus, privitor la îngrijirea muncitorilor în caz de boală, accidente, bătrânețe, etc.

¹⁾ Administrația fondului „Casei frățești miniere“ de pe lângă U. D. R. a trecut în sarcina Casei Cercuale din Reșița prin Dec. Min. Nr. 173.184 din 12 Dec. 1927.

Societatea s'a năzuit încă dela înființarea ei, în anul 1855, să îmbunătățească situația funcționarilor și muncitorilor ei și să le asigure viitorul prin dezvoltarea instituțiilor existente în acest scop la preluarea Domeniilor, și prin înființarea altora noi.

Astfel deja pe la 1876 existau aci următoarele instituțiuni:

- 1) Institutul de pensie pentru funcționari.
- 2) Institutul de proviziune și de ajutor pentru servitori și muncitori, numit și „Casa pentru bolnavi, invalizi și orfani“.
- 3) Societatea de asigurare în favoarea muncitorilor.
- 4) Magazii pentru alimente și îmbrăcăminte.
- 5) Case muncitorești, împrumuturi pentru construcțiuni de case.
- 6) Patronatul bisericilor și al școlilor din Banat.
- 7) Diverse dispozițiuni.

În cele ce urmează vom da o scurtă și succintă descriere a acestor instituțiuni.

1. — Institutul de pensie pentru funcționari.

S'a înființat la 1 Ianuarie 1856, iar statutele lui au intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1857.

În baza acestor statute, fiecare funcționar, membru al institutului, trebuia să plătească o taxă de înscriere egală cu 20% din salariul primului an de serviciu, apoi o contribuție de 50% din fiecare spor de salariu și o contribuție normală de 3% din salariu, pe toată durata serviciului activ.

Contribuția Societății era tot de 3% din salariul fiecărui angajat al său.

Timpul minim de contribuție era de 10 ani.

Pensia se stabilea la 5/6-a parte din cotizațiile de 3% plătite de funcționar.

Pensia maximă nu putea depăși 3/4 din ultimul salariu, iar pensia văduvelor era stabilită la 1/3 parte din aceea a soțului.

Orfanii lipsiți de ambii părinți, primeau îngrijire și ajutoare până la vârsta de 18 ani, cari însă nu puteau depăși pensia văduvei.

La 1859 se modifică statutele, în sensul, că pensia văduvei se ridică dela 1/3 parte la 2/3 parte din aceea a soțului.

La 1863 și 1872 se aduc alte modificări statutelor, în sensul, că pensia nu se mai stabilește după totalul plăților de 3%; ci după ultimul salariu avut; după 10 ani de cotizare, angajatul avea dreptul la o pensie de 40% din ultimul salariu, care se majora de aci înainte anual cu 2%, putându-se ajunge, după 40 ani de cotizare, la o pensie egală cu întregul salariu.

Până la 1883 statutele au mai suferit o nouă modificare în sensul, că pensia după 10 ani de cotizare este de 40% din ultimul salariu, în proximitățile 10 ani se sporește cu 3% anual, după aceea cu 2% anual, putându-se ajunge după 35 ani de contribuție la o pensie egală cu salariul ultim.

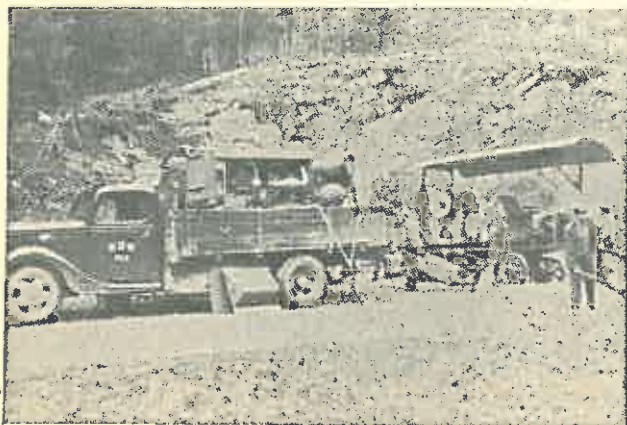

Fig. 2. — Compresorul „Ingersoll“ (într'o camionetă) și concasorul.

La 1883 fondul acesta de pensie se ridică la 5.086.426,91 Florini, la care Societatea a contribuit cu 1.444.720,97 Florini.

Acest fond de pensie mai este în vigoare și astăzi cu anumite modificări ale statutelor.

Astfel astăzi cotizațiile se plătesc nu după salariul brut ci după anumite categorii de salarii de bază.

Cotizațiile sunt:

- a) 25% asupra primului salariu anual sporit cu 25%, plătitabile în 24 rate lunare;
- b) 50% asupra sporului de salariu de bază prin avansare sporit cu 25%, plătitabile în 12 rate lunare;
- c) 7% asupra salariului normal lunar, sporit cu 25%, plătitabile lunar.

Cotele pensiei sunt aceleași (procentual) ca și la 1883, cu singura deosebire, că acestea se calculează după ultimul salariu de bază sporit cu 25%.

Vechiul fond de pensie s'a vărsat Soc. U. D. R.

Tot ei i se plătesc și cotizațiile de mai sus. În schimb Societatea garantează pentru totdeauna, cu întreaga ei avere, plata pensiilor (Art. 27 din statute).

2. — Institutul de proviziune și ajutor pentru servitori și muncitori (Kranken-Invaliden-Witwen und Weisen-Casse).

La înființarea Societății existau pentru liniile ferate preluate de aceasta, trei Casse (fonduri), pentru bolnavi (Kranken-Cassen), pentru servitori și pentru funcționari și anume, una în Praga, pentru liniile ferate nordice; a doua în Pesta, pentru liniile sud-estice și a treia în Viena, pentru linia ferată Viena-Raab; în fine mai exista o asemenea Casă pentru muncitorii Fabricii de mașini din Viena.

Pentru muncitorii exploatărilor miniere și domeniilor din fost Ungarie și Boemia, preluate de Societate, existau 5 (cinci) așa numite „Casse Frățești“ (Bruderladen) absolut independente una de alta, și anume în: Oravița, Reșița, Bocșa, Gladna, Brandeisl. Scopul acestor Case Frățești era de a da ajutoare în cazuri de boală, precum și îngrijire invalizilor și văduvelor.

Toate aceste instituții aveau fonduri adunate, însă administrația lor lăsa mult de dorit și în deosebi, Cassele Frățești prezentau puțină garanție pentru înființarea lor.

Fiecare din aceste instituțiuni având altă administrație și alte norme de ajutorare, era inadmisibil, ca muncitorii diverselor exploatări, aparținând aceluiaș proprietar, să se bucure de tratamente deosebite.

Aceste împrejurări au decis Societatea în 1859 să unifice toate aceste instituțiuni într'una singură, sub denumirea de „Institutul de Proviziune și Ajutor pentru servitori și muncitori“ („Provisions-und Unterstützungs-Institut für Diener und Arbeiter“).

Fondurile vechilor casse diferite s'au vărsat la fondul noului institut și anume:

Dela cassele pentru bolnavi (Kranken-Cassa)	70.201,53 Fl.
Dela „Cassele Frățești“ (Brüderladen)	371.584,15 „
Total	441.785,68 Fl.

Membrii acestui institut erau împărțiți în două categorii:

a) Servitori și muncitori stabili. Aceștia cotizau cu 6% din salariu și aveau dreptul la îngrijire în caz de boală, la cheltueli de înmormântare și de îngrijire permanentă în caz de invaliditate și în fine de îngrijire pe seama văduvelor și orfanilor.

b) Toți muncitorii nestabili (sezonieri). Aceștia cotizau cu 2% din salariu și aveau dreptul la îngrijire în caz de boală, la cheltuelile de înmormântare și de alte ajutoare pentru ei și familiile lor; nu aveau dreptul însă la îngrijirea permanentă în caz de invaliditate.

Fig. 3. — Alimentarea concasorului cu piatră.

Societatea contribuia și ea cu 27% din contribuția membrilor de mai sus, anual, la fondurile acestui institut.

Institutul avea două fonduri, unul pentru ajutoare și altul pentru proviziune (îngrijire permanentă).

Din fondul de ajutoare se plăteau onorariile medicilor, cheltuelile cu medicamente, băi, spital, ajutoare de boală pentru membri, cheltuelile de înmormântare, ajutoare la nașteri și alte ajutoare facultative.

Din fondul de proviziune, se plăteau membrilor, după 10 ani de cotizare, pensii în caz de invaliditate, a căror cuantum era după 10 ani de cotizare, 30% din media salariilor pe ultimii trei ani; pentru fiecare an de participare în plus, această cotă se sporea cu 2%, totalul pensiei neputând depăși 70% din salariu.

Văduvele și orfanii lipsiți de ambii părinți, până la vârsta de 15 ani împliniți, primeau $\frac{2}{3}$ -a parte din pensia soțului, respectiv a tatălui. Pentru copiii fără tată, văduva primea un ajutor lunar de 1 florin de fiecare, pentru creșterea lor.

Pentru membrii cari încă n'au împlinit 10 ani de cotizatie, se acordau ajutoare temporare, a căror durată depindea de timpul cât au cotizat. Văduvele și copiii acestora, primeau o despăgubire odată pentru totdeauna.

Dacă invaliditatea sau moartea au provenit datorită unui accident în serviciu, la stabilirea pensiei se adaugă 10 ani în plus, la timpul cotizat.

Aceste fonduri erau administrate de o comisie centrală cu sediul la Viena și de 8 comisii locale; în acestea din urmă servitorii și muncitorii având delegații lor.

Dela înființarea fondurilor, până la sfârșitul anului 1883, cheltuelile fondului pentru ajutoare s'au urcat la 4.372.682,69 Florini, iar ale fondului de proviziune s'au urcat la 2.972.117,83 Florini.

La sfârșitul aceluiaș an (1883) averea fondurilor era: la fondul pentru ajutoare de 461.452,88 FL., iar la fondul de proviziune de 2.816.298,34 Florini.

În afară de aceste îngrijiri, Societatea mai asigură funcționarilor ei definitivii, pe timp de boală, leafa întreagă pentru primele trei luni, iar pentru următoarele 9 (nouă) luni leafa pe jumătate, și completă pe seama servitorilor definitivii ajutorul de boală primit la Cassa pentru ajutoare, până la măsura descrisă mai sus și aplicată funcționarilor bolnavi.

Dispozițiunile actuale ale regulamentului de serviciu sunt mai defavorabile, deoarece în caz de boală, prevăd acordarea salariului întreg numai pentru prima lună de boală; pentru proximele 5 luni, se prevăd 70% din salariu, iar după 1/2 an de boală, contractul de serviciu poate fi desființat.

Față de muncitori se respectă prevederile Legii Asigurărilor Sociale.

3. — Societatea de asigurare în favoarea urmașilor.

Institutul de pensie asigură viitorul funcționarilor definitivii și al familiilor lor, iar Institutul de proviziune pe acela al servitorilor și muncitorilor, precum și al familiilor acestora.

Dacă însă se producea moartea angajatului înainte de a fi avut dreptul la pensie, atunci familia lui, în afară de o nefinsemnată despăgubire, nu mai avea nici o altă sursă de ajutor pentru viitor.

Nu odată s'a întâmplat și cazul, că prin boala capului de familie și prin cheltuelile de înmormântare ale acestuia, s'a desorganizat starea materială a familiei în așa măsură, încât nu s'au cheltuit numai micile economii, ci s'a mai înglodat și în datorii oneroase.

Fig. 4. — Pietruirea unei șosele forestiere.

Aceste cazuri au determinat înființarea unei societăți, din inițiativa funcționarilor și cu aprobarea Societății, în anul 1864, al cărei scop era de a asigura urmașilor funcționarilor și servitorilor definitivi, decedați, câte o contribuție de 250, 500 sau 1000 florini, din care se acopereau, în primul rând, cheltuelile ocazionate de ultima boală și de înmormântarea celui decedat, iar restul servea la ameliorarea situației familiei pe timpul de tranziție următor pierderii capului familiei.

Societatea era condusă de un comitet de 6 membri, aleși din sânul totalității asiguraților.

Până la 31 Decembrie 1883, această Societate de asigurare a încasat 1.856.782,74 Florini și a cheltuit 1.048.058,78 Florini, dispunând la această dată de un capital de 808.723,94 Florini.

Numărul membrilor la această dată era de 5.258, cari erau asigurați pentru suma de 3.970.750 Florini.

Dela înființare (Aprilie 1864) până la 1883, societatea a

plătit urmașilor celor asigurați, drept ajutoare asigurate, suma de 851.210 Florini și în afară de aceasta, a mai venit, în cazuri grele, de strâmtorare, în ajutorul membrilor avizați, prin acordare de avansuri (împrumuturi), cu suma totală de 2.403.139,03 Florini, salvându-i în felul acesta dela ruină.

În locul acestei Societăți de asigurare, astăzi există Cassa de economii a funcționarilor și subfuncționarilor U. D. R., care acordă împrumuturi egale cu salariul pe trei luni, cu o dobândă de 7%, rambursabile în 9 rate lunare.

4. — Magazine pentru articole alimentare și îmbrăcăminte.

Societatea a înființat pentru funcționarii și muncitorii ei, magazine, cari erau și mai sunt și astăzi prevăzute cu articole alimentare, textile și haine gata, cumpărate pe preț de „en gros”. Aceste magazine puneau și mai pun încă la dispoziția angajaților și muncitorilor aceste articole, pe prețul de cost plus un anumit procent pentru cheltuelile de regie, contra rețineri din salariu. La cumpărături mai mari (de ex. haine sau textile în general) reținerile se pot eșalona pe trei luni, iar la funcționarii cari se bucură de mai mult credit moral și material, chiar și pentru mai multe luni.

În trecut au existat asemenea magazine, pentru căile ferate administrate și exploatate de societate, în Praga, B.-Trüban, Viena, Simmering, Stadlau, Budapesta, Marchegg, Neuhäusel și Baziaș, iar pentru exploatarea uzinelor și miniere și pentru domenii, la Reșița, Oravița, Steierdorf, Dognecea, Sasca, Moldova Nouă, Bocșa și Brandeils.

Toate aceste magazine au fost administrate de conducerea exploatarea respective, până la 1 Octombrie 1928, când au fost concesionate la particulari.

Cât timp au fost sub conducerea Societății, aceste magazine nu sporeau prețul de cost al articolelor vândute, decât cu 5—7,5%, pentru acoperirea cheltuelilor de regie.

Astăzi însă, când au fost date pe mâna inițiativei particulare, se caută să se realizeze câștiguri cât mai mari, astfel că angajații și muncitorii nu mai au decât avantajul, că li se vinde pe credit (contra rețineri din salariu).

Atât în trecut cât și în prezent, creditul angajaților și al muncitorilor n'a fost nelimitat la aceste magazine, ci a fost sta-

bilit de șeful erarhic la $\frac{1}{3}$ — $\frac{2}{3}$ -a parte din câștigul lunar, după împrejurări.

Cât timp aceste magazine au fost administrate de Societate, angajații și muncitorii au realizat o economie de 15—20% față de prețurile pieței, la cumpărăturile făcute aci. Astăzi acest avantaj s'a pierdut. Binefacerea acestor magazine mai rezidă numai în faptul, că în localitățile puțin accesibile (Anina, Văliug, Dognecea) permit muncitorilor, aprovizionarea cu tot ceace le lipsește.

5. — Case muncitorești și împrumuturi pentru construcții.

Având în vedere că uzinele Societății au fost instalate în regiuni, unde nu se găseau brațele de muncă necesare în număr

Fig. 5. — Tip de sanie folosită de cei mai buni cărăuși, din Com. Steierdorf, pe domeniile Soc. U. D. R.

suficient, ci acestea au trebuit ademenite și aduse din altă parte, a fost nevoie ca Societatea să se îngrijească înainte de toate de adăpostirea acestei muncitorimi.

Această nevoie a fost satisfăcută prin înființarea de colonii și prin construire de case muncitorești, din cari o parte s'a vândut, chiar muncitorilor, în deplină proprietate, iar începând cu anul 1864 s'au început a se distribui și împrumuturi muncitorilor, pentru construire de case.

La finele anului 1883, Societatea dispunea de următorul

număr de case și de colonii muncitorești, pe cari le închiria pentru o chirie foarte modestă.

a) In Reșița: 157 case în valoare de 206.906 Florini cu 1238 locuințe, locuite de 1076 indivizi.

b) In Steierdorf: 479 case în valoare de 501.029 Florini, cu 784 locuințe, locuite de 4041 indivizi.

c) In Brandeisl: 26 case în valoare de 243.013 Florini cu 240 locuințe, locuite de 1277 indivizi.

Până la finele anului 1875 s'au vândut muncitorilor, contra reținere din salariu, în rate lunare de câte 8 și 12 Fl. și pe lângă o dobândă de 5% pentru restul prețului de cumpărare, următoarele case:

In Steierdorf: Una casă simplă și 61 case coloniale duble, la 123 familii muncitorești, pentru suma de 74.032 Fl. (în medie 600 Fl. de bucată).

In Reșița: Una casă în valoare de 200 Flo.

In 1883 situația acestor case muncitorești era :

In Reșița: 136 case în valoare de 310.000 Fl. cu 464 locuințe, locuite de 2320 indivizi.

In Steierdorf-Anina: 441 case în valoare de 710.000 Fl., cu 795 locuințe, locuite de 3975 indivizi.

Imprumuturi pentru construire de case s'au acordat în perioada dela 1863 până la 1883:

In Reșița: 216.743,68 Fl.

In Steierdorf-Anina 81.300,— Fl.

Terenurile se puneau la dispoziția angajaților și muncitorilor pe prețuri foarte moderate, iar împrumuturile se plăteau progresiv în raport cu înaintarea lucrărilor de construcție.

In felul acesta, până la 1875 s'au construit în Reșița 289, iar în Steierdorf 149 case.

In afară de aceste împrumuturi acordate de Societate, se mai acordau împrumuturi și de către Institutul de proviziune și de ajutor, servitorilor și muncitorilor, după cum am mai amintit aceasta.

Imprumuturile acordate de acest institut, pentru construcție de case și pentru reparațiuni, până la finele anului s'au ridicat (1883) la suma de 669.026,50 Fl., din cari la sfârșitul anului 1883 mai era de rambursat suma de 75.265,91 Fl.

Casele din colonii și cele muncitorești s'au construit după 11 planuri tip întocmite de Societate.

Asemenea împrumuturi, pentru construire de case și reparațiuni radicale s'au acordat funcționarilor și servitorilor până la izbucnirea crizei din 1929—1930, când din lipsă de fonduri s'au sistat și până azi nu s'a mai revenit asupra acestei dispozițiuni.

Astfel între anii 1924—1928, Direcțiunea Silvică U. D. R. a acordat împrumuturi, în total în valoare de 1.600.000 Lei la 11 angajați, pentru construire de case.

6. — Patronatul bisericilor și al școlilor.

Odată cu cumpărarea Uzinelor și Domeniilor, Societatea a preluat și servitutea patronatului asupra bisericilor și școlilor din 22 localități din Banat. În virtutea acestui patronat, Societății îi incumbă obligațiunea de a se îngriji de întreținerea bisericilor și școlilor și de plata personalului acestora.

Preoții primeau un salariu anual de 300-1000 Fl., locuința și încălzit în natură, grădină și alte terenuri de hrană.

Învățătorii primeau un salariu anual de 300—700 Fl., locuință și încălzit în natură.

Întreținerea bisericilor și plata personalului acestora a costat (în 1854) 20.032,72 Fl., pe când sub Societate, aceste cheltuieli s'au ridicat de ex. în anul 1883 la 31.101,04 Fl.

Întreținerea școlilor și plata învățătorilor s'a ridicat în anul 1854 la 9.392,24 Fl., pe când sub Societate aceste cheltuieli s'au ridicat în 1883 la 39.821,34 Fl.

Astăzi aceste obligațiuni au trecut asupra Statului și asupra comunelor bisericesti respective. Totuși, Societatea apreciind influența mare pe care o au bisericile în frunte cu conducătorii lor asupra spiritului populațiunii locale, din care își recrutează majoritatea lucrătorilor, plătește încă și astăzi anumite subvenții benevole preoților, cari au stat în trecut sub patronatul ei. Aceste subvenții se ridică lunar la suma totală de 36.000 Lei sau anual 432.000 Lei.

Societatea a construit pe cheltuiala sa proprie următoarele biserici și școli:

Biserica rom. cat. și școala din Văliug; capela rom. cat. din Colonia Crivaia din Văliug; biserica rom. cat. din Steierdorf; școlile din Steierdorf și Anina; biserica rom. cat. și casa parohială din Tirol; biserica greco-catolică din Bocșa Montană.

A mai contribuit cu 1000 Fl. la construirea școlii din

Oravița Română; cu 1278 Fl. la construirea școlii din Padina Matei; cu 589 Fl. la reconstruirea bisericii gr. ort. din Cărbunari; cu 469 Fl. la construirea bisericii gr. catolice din Oravița Română.

Astăzi nu există biserică, școală sau primărie din satele de pe Domeniile U. D. R. care să nu fi primit sau să nu primească vreo subvenție, fie în bani, fie în materiale.

În general cheltuelile Societății cu subvențiile acordate pentru diverse opere de interes obștesc din satele de pe Domeniile sale, se ridică anual la peste un milion.

7. — Dispozițiuni diverse.

În afară de instituțiunile descrise pe scurt în cele ce preced, Societatea mai venea și pe altă cale în ajutorul funcționarilor și servitorilor săi.

a) Astfel când avea și căile ferate sub administrația ei, acorda în caz de concediu, călătorii gratuite angajaților, iar familiile acestora nu plăteau decât $\frac{1}{3}$ -a parte din costul bilețului întreg.

b) Angajaților și servitorilor, cari locuiau în centre, unde nu se puteau aproviziona cu articolele alimentare necesare, li se acorda lunar câte o călătorie gratuită pe calea ferată până la centrul cel mai apropiat de aprovizionare, iar transportul articolelor alimentare cumpărate se făcea deasemenea gratuit pe calea ferată.

c) Lemnul de foc necesar nevoilor proprii se punea la dispoziția personalului pe prețul de cost, contra rețineri din salariu, în rate lunare moderate.

Astăzi ni se acordă o reducere de 20% din prețul de piață a lemnului. Cumpărarea lemnului de foc se poate face tot contra rețineri din salariu.

d) La înființarea Academiei Comerciale din Viena, Societatea a contribuit cu 6300 florini austriaci. În schimbul acestei contribuții a primit dreptul la 2 locuri gratuite, cari se puneau la dispoziția studenților fii ai unor funcționari meritoși.

e) Societatea acorda burse de studii în valoare de câte 500 florini anual pe seama copiilor funcționarilor meritoși. Astfel în anul 1875 s'au dat 5 asemenea burse.

f) În fine, Societatea a introdus mai multe feluri de premii, pentru a stimula personalul la economii.

Alte opere actuale de binefacere ale Societății pentru muncitorii ei.

1) Banca cărăușilor.

Pentru a stimula sporirea numărului cărăușilor, Societatea a înființat un fond, din care acordă amatorilor de a se face cărăuși, precum și cărăușilor, cărora le-a murit vreo vită, împrumuturi fără dobândă, până la concurența sumei maxime de 18.000 Lei, rambursabilă în rate lunare de câte 500—1800 Lei, după împrejurări.

Împrumutul se acordă pe baza girului unui pădurar sau brigadier sau a doi oameni cu avere, iar cărțile vitelor se păstrează la casieria Societății, până la complecta amortizare a împrumutului.

2) Pensii de grație pentru muncitorii nevoiași.

Există muncitori, cari din anumite motive n'au fost înscrși ca membri la „Casa Frățească“ în trecut și cari astăzi au îmbătrânit fără să aibe mijloace de existență. Societatea a înțeles să vină și în ajutorul acestei categorii de muncitori, acordându-le benevol, câte o pensie de grație, dacă îndeplinesc anumite condițiuni.

Astfel li se cere să dovedească că au lucrat cel puțin 20 ani consecutivi la Societate și anume anual cel puțin $\frac{3}{4}$ din an și că nu au copii cari să-i susțină.

Pensia lunară variază între 30 și 100 Lei, la care se mai adaugă 120 Lei pentru alimentație și dacă are și soție, i se dă și pentru aceasta 120 Lei pentru alimentație. Pensia maximă este de 300 Lei lunar. Pensionarii, cari se bucură de pensie de grație se numesc „milași“. Ei trebuie să solicite anual această pensie, deoarece anual se verifică situația fiecărui milaș.

Cheltuelile anuale ale Societății cu acești milași forestieri, se ridică la 220.000—250.000 lei.

3) Bucătăria muncitorilor.

La lucrările de transporturi cu camionetele, avem în permanență 40 șoferi și 40 muncitori pentru încărcat și descărcat și pentru întreținerea drumurilor.

Acești muncitori se incuarteruesc la un loc în bărci și colibe comune.

Și fiindcă acești muncitori sunt de obicei aduși din altă parte, de ex. din Maramureș, pentru a le asigura curățenia, Societatea le angajează pe cheltuiala ei o spălătoare în permanență, care face curățenie în bărci și colibe și le spală rufele.

La fel le plătește și o bucătăreasă.

Tot Societatea se îngrijește de mașină de gătit și de vase (cazane, cratițe, albi, etc.).

Fiecare șofeur este prevăzut de Societate cu pat, saltea și pătură.

Și deoarece îndeosebi toamna târziu și iarna, când e frig, e mare nevoie ca muncitorii să mănânce cel puțin odată pe zi mâncare caldă, Societatea a încercat să le ofere în loc de alte prime, câte două mese pe săptămână. Acestui scop însă, cazanele obicinuite n'au corespuns, iar cazane militare n'am găsit în comerț. Totuși nu s'a abandonat ideia și se caută încă soluția cea mai practică în această privință, conservarea vigoriei fizice fiind un element capital pentru asigurarea eficienței muncii.

O altă grijă a fost alimentarea cu apă potabilă a muncitorilor. Se știe că nu ori unde și nu în toate parchetele unde lucrezi găsești apă de băut, îndeosebi în regiunea calcaroasă din sudul Domeniilor U. D. R.

Pentru a nu pierde muncitorii vremea în căutarea apei de băut, Societatea și-a procurat mai multe butoaie, cari se umplu cu apă la un isvor principal și se transportă cu comioneta la centrele unde se lucrează.

Am intrat în toate aceste detalii pentru a arăta cercurilor forestiere, în cari se discută astăzi problema muncitorească, câtă jertfă, câtă stăruință, câtă grijă și osteneală s'a depus și se mai depune pe Domeniile U. D. R. pentru pregătirea și asigurarea muncitorilor stabili încercați pe seama gospodăriei forestiere de aci, experiența de peste 80 ani, dovedindu-se că numai cu asemenea umncitori încercați și mulțumiți poți produce, în condițiuni favorabile și calitativ și cantitativ.

Am admis să facem mențiune aci despre necesitatea selecționării muncitorilor, prin eliminarea celor fără elan și în deosebi a celor cari suferă de patima beției, cari de obicei sunt sfătoși și filosofi și cari ușor ni i-ar putea strica și pe cei buni.

Pentru muncitorii cei răi, cari părăsesc lucrul după ce au ridicat avansuri și lasă în felul acesta datorii neacoperite, și pentru cei cari ne cauzează pagube de ex. prin delikte silvice sau prin alte stricăciuni, purtăm la zi o „carte neagră“ la toate ocoalele și la Direcțiune, ba chiar și la Direcțiunea Minelor și Uzinelor din Reșița, în care se trece numele muncitorului, domiciliul și datoria.

Oridecâte ori îi prindem din nou la lucru, pe ei sau pe rudele lor, îi urmărim, reținându-le din câștig datoria respectivă.

Și deoarece astfel de rețineri sunt ilegale, dacă n'au la bază o sentință judecătorească, noi obicinuim să le luăm câte o declarație prealabilă, mai ales când e vorba de rudele celui urmărit, prin care aceștia declară, că se învoiesc ca să li se rețină din câștigul lor lunar, datoria respectivă. Dacă sumele sunt mari, atunci cădem de acord asupra cuantumului ratelor lunare, acceptând eșalonarea pe mai multe luni, acolo unde avem siguranța, că respectivul va rămâne în lucru mai multă vreme. Cei ce refuză să dea asemenea declarații, sunt eliminați din lucru. Metoda aceasta este mai sigură și mai puțin costisitoare, decât judecata prin instanțele judecătorești.

*

Observăm, că specializarea muncitorilor din trecut se păstrează și în zilele noastre. Astfel avem: cubicași (săpători de terasamente), șoterari (producători de pietriș), cărbunari, stânăpări (producători de lemn de mină și bușteni, dela cuvântul ștenap = lemn de mină, uzitat pe aceste domenii), stânjenari, șindrilar, cărauși (chirigii) etc.

*

Pentru evitarea oricărui diferend și neînțelegeri ulterioare, e necesar ca la primirea muncitorilor în lucru, să le stabilim dela început și clar, condițiunile de muncă și obligațiunile, prețul, condițiunile de plată, anumite restricțiuni și pedepse în caz de neexecutare a muncii conform condițiunilor de muncă stipulate (ca de ex. anumite rețineri din salariu); obligativitatea

asigurării etc. Să se prefere băștinașii la lucru, cari sunt cei mai puțin pretențioși.

Tratament demn din partea angajaților noștri. Să fim severi, dar drepecți în serviciu și în judecarea diferendelor dintre ei și angajații noștri.

Procedând după aceste norme nu vom avea niciodată motive de plângere, că ne părăsesc muncitorii.

Die Arbeit im Waldbetrieb.

Le travail dans les exploitations forestières.

Le présent article est la suite de deux autres articles publiés dans les numeros 7--8 et 9/1938 de cette revue, où on a exposé les divers aspects du travail dans les exploitations forestières sur les domaines appartenant à la Soc. Reșița.

Cette fois on montre ce que la Société Reșița a réalisé dans le passé pour faciliter la vie des ouvriers et des bûcherons.

PRINCIPIUL COMPARABILITĂȚII ÎN STATISTICA FORESTIERĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

Ca ori și ce lucru în lumea aceasta, la fel și datele statistice forestiere, privite ca mărimi independente, nu spun absolut nimic. Abia atunci capătă ele un sens oarecare, când le putem raporta la alte mărimi date. Cunoștințele noastre nu sunt, de altfel, mărimi absolute, ci rapoarte.

Cu cât datele de care vorbim vor fi apte de stabilit rapoarte în mai multe direcțiuni, adică, cu cât vor prezenta o capacitate de comparare mai ridicată, cu atât mai mult se va putea vorbi de date utile. Valoarea lor practică merge paralel cu această capacitate de comparare — și se înțelege — și cu natura rapoartelor obținute prin comparare.

În cele de față, am dori să ne oprim, pe scurt, asupra a trei direcțiuni de comparare a datelor statistice:

1. Compararea în timp;
2. Compararea în spațiu și
3. Compararea între mărimi referitoare la domenii învecinate.

1. Compararea în timp a datelor statistice forestiere se referă la economia forestieră a uneia și aceleiaș țări sau a uneia și aceleiaș regiuni date dintr'o țară oarecare, privită, însă, la diferite date succesive.

Ea ne poate pune în situațiunea de a ne da seama de schimbările, de dinamismul manifestat de acea economie, măcar în vreunul din sectoarele sau aspectele sale. Pentruca o atare comparare să fie cu putință, se impune, nu numai ca bazele acelei statistici să fie păstrate neschimbate cât mai îndelungat timp,

dar chiar ca și metoda de grupare și de prezentare a datelor sale să rămână aceeași¹⁾). Statisticile publicate succesiv — și pe cât posibil la intervale periodice egale — să conteze ca edițiuni ale uneia și aceleiaș lucrări. Un frumos exemplu aflăm, în această privință, în literatura de specialitate germană. În scurt timp după instalarea dominației germane în Alsacia și Lorena, s'au pus bazele unei statistici forestiere de către Administrația forestieră de Stat a provinciilor respective. Primă statistică publicată privește situația anului 1872. Astfel s'au urmat, absolut pe aceleași baze, an de an, până în vremea războiului din 1914. După o întrerupere explicabilă de câțiva ani, lucrurile au fost reluate de Administrația forestieră franceză, păstrându-se deasemenea aceeaș bază, cu foarte mici schimbări de prezentare. Astfel, s'a ajuns, pentru anul 1930 — cel puțin — la broșura No. 47. Datorită acestei disciplinei continuiți, putem afla la finele broșurilor respective tablouri recapitulative și reprezentări grafice foarte clare și simple ale felului cum s'au desfășurat lucrurile în Administrația respectivă.

Pilde de aceeaș natură ne dau și celelalte țări germane. Astfel, Baden-ul publică a 50-a ediție anuală, iar Württemberg-ul a 52-a, pentru anul forestier 1935. Tablourile recapitulative redau sub totalul lor și totalurile pe o serie de 3—5 ani din urmă, pentru ca să se poată astfel vedea cu ușurință, și în toate privințele, evoluția lucrurilor. Pentru câteva elemente mai de căpetenie, cum ar fi recolta anuală de lemn, procentul sortimentelor principale, etc., aflăm uneori, la începutul statisticii, reprezentări grafice de felul cum au evoluat acele mărimi pe mulți ani în urmă. Se înțelege că într'o asemenea situație, atât conducătorul administrațiilor respective și în general factorii de politică forestieră, cât și cetățeanul particular

1) Toate acestea privesc, se înțelege, cercul nostru restrâns forestier. Pot interveni însă, și influențe datorite împrejurărilor externe, care să mărginească sau să împiedice capacitatea de comparare a statisticilor forestiere. Cităm — fără să putem insista mai mult asupra acestei laturi — fluctuațiile valutare, schimbările teritoriale ale țărilor sau ținuturilor unitare, modificările anului gospodăresc, financiar, etc.

proprietar de pădure și în general factorii economici, vor acționa în cunoștință de cauză.

I. Badenwälder	II. Schwarzwälder	III. Oberrheinische	IV. Oberrheinische	V. Oberrheinische	VI. Oberrheinische	VII. Oberrheinische	VIII. Oberrheinische	IX. Oberrheinische	X. Oberrheinische
1929	1929	1929	1929	1929	1929	1929	1929	1929	1929
1930	1930	1930	1930	1930	1930	1930	1930	1930	1930
1931	1931	1931	1931	1931	1931	1931	1931	1931	1931
1932	1932	1932	1932	1932	1932	1932	1932	1932	1932
1933	1933	1933	1933	1933	1933	1933	1933	1933	1933
1934	1934	1934	1934	1934	1934	1934	1934	1934	1934
1935	1935	1935	1935	1935	1935	1935	1935	1935	1935

Fig. 1. — Infrațiuni forestiere. (A se remarca sub totalurile pentru 1930 repetirea totalurilor corespunzătoare celor 5 ani precedenți).

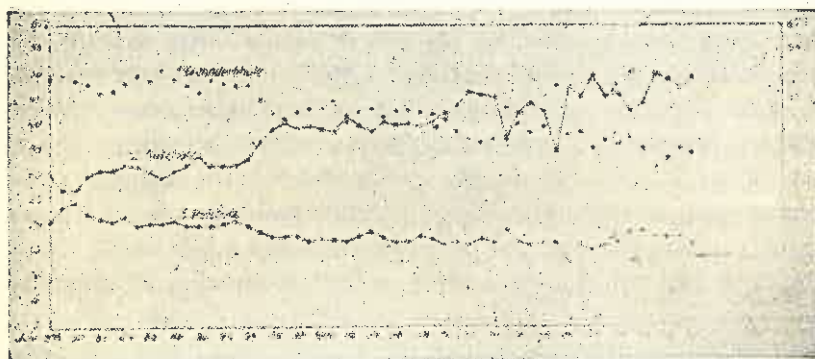

Fig. 2. — Procentele ocupate de primele trei sortimente, în volumul total al recoltelor anuale (Administrația forestieră a Statului din Baden)*. (1. Lemn de foc plin; 2. Lemn de lucru și construcție; 3. Lemn mărunt).

Statisticile noastre forestiere n'au ținut aproape de loc seama de acest principiu elementar al continuității în uniformitate al bazelor și formei lor de prezentare. Cu deosebire statisticele forestiere generale sunt defectuoase în această privință. Fiecare este de sine stătătoare, fără legătură cu cele precedente. O notă bună, în această privință, se cuvine „Situațiunilor Casei Pădurilor“ care au păstrat până la un punct oarecare o conti-

*) Cele două figuri de mai sus sunt luate din Statistische Nachweisungen der badischen Forstverwaltung für das Jahr 1930.

nuitate a materialului cifric, deși nu îndestulătoare. Un pas serios pe această cale s'a făcut cu publicarea „Buletinului Statistic” anual al Casei Pădurilor Statului. Pentru acest singur fapt, se cuvine să aducem laudă și mulțumire Administrațiunii respective. Totuși, mai este încă ceva de făcut. De pildă, raportarea la trecut, în fiecare ediție a publicațiunii.

2. Compararea în spațiu a datelor statistice forestiere are drept obiect economia forestieră sau diversele sale sectoare din țări deosebite sau din regiunile diverse ale uneia și aceleiaș țări. Ea se poate referi la un moment dat sau la o perioadă de timp dată, în orice caz, aceiaș pentru toate țările sau regiunile ce pot participa la examenul respectiv.

O atare comparabilitate face cu puțință stabilirea poziției unei țări, respectiv a unei regiuni, față de altele, sub raportul forestier. Ea este cu atât mai necesară și mai bogată în urmări utile, cu cât există sau pot surveni raporturi directe sau indirecte între economiile forestiere respective. Interdependența economică modernă dintre țări și regiuni naționale, în ceea ce privește lemnul ca și celelalte bunuri forestiere, pune cu deosebită insistență o atare problemă de comparabilitate.

Pentru diversele regiuni ale aceleiaș țări, problema este mai simplă, întrucât statistica forestieră națională are caracter unitar. În acest cadru nu ne putem aștepta la greutăți, decât atunci când teritoriul național a suferit modificări în plus sau în minus sau când compunerea unităților teritoriale a suferit schimbări între timp (de ex.: altă împărțire administrativă, dacă aceasta a fost luată ca bază și pentru statistica forestieră). Un exemplu interesant în această privință ne oferă, între altele, și Țara noastră. Forma sa actuală este rezultatul a mai multor uniri și anexiuni succesive a provinciilor surori sau cuvenite, aflate sub dominațiuni foarte diferite. Fiecare dintre aceste provincii își are un oarecare trecut al său și sub raportul statisticii forestiere. Dar bazele acestor statistici, cât și înțelesul ce s'a dat diverselor mărimi și noțiuni este diferit, în cazul cel mai bun, dacă nu chiar necunoscut. Incercarea de a continua înapoi la 1918 firul unitar al statisticii noastre forestiere cere multă circumspecțiune și mai ales un adânc studiu, fiind legată de serioase dificultăți.

Abia după încheierea actualei noastre Țări, s'a putut pune problema adevăratei statistici forestiere unitare.

Cât privește comparabilitatea statisticelor forestiere din diferitele țări ale lumii, chestiunea devine excepțional de spinoasă. Greutatea rezidă în aceia că n'a existat o voință unică, în stare să impună sau cel puțin să dirijeze adoptarea unor baze cât de cât unitare. Fiecare țară a lucrat de sine stătător, după cerințele și puțința proprie.

Nevoia unei unificări a statisticii forestiere internaționale este de multă vreme simțită și exprimată. Aproape n'a fost congres forestier mai mult sau mai puțin internațional, în care problema aceasta să nu fie pusă și asupra deslegării căreia să nu se fi formulat deziderate. Congresul internațional de Silvicultură dela Roma, ținut în 1926, de pildă, a înscris ca prim punct între cele cinci puncte ale programului său, studierea „posibilității de unificare a metodelor de statistică forestieră actualmente în uz, de reglementare a periodicității în diferitele țări și de stabilire a unui serviciu regulat internațional de statistică forestieră și de informațiuni asupra silviculturii“. În ultimii 10 ani, s'a putut ajunge la remarcabile realizări, sub acest raport, fără să poată fi vorba totuși despre o desăvârșire a lucrului. Institutul Internațional de Agricultură dela Roma a desfășurat o laborioasă activitate și în domeniul respectiv, reușind să publice o serie de statistici forestiere internaționale, din ce în ce mai complete și cu tendința de a ajunge la o periodicitate regulată. Deasemenea, alte organizațiuni internaționale, cu un caracter mai limitat, au adus frumoase servicii acestei idei. N'avem decât să cităm C. I. B.-ul, ale cărei statistici asupra comerțului internațional de lemnărie au ajuns la o mare perfecțiune, constituind singurile mijloace de orientare de acest fel¹⁾.

În calea desăvârșirii lucrului, stau multe greutateți. Ceea ce s'a putut face până acum, este rezultatul unei dificile operațiuni de recalculare și adaptare a datelor din statisticile naționale spre a le face comparabile și deci apte spre a fi însumate. Deși grevată de multe lipsuri și puncte vulnerabile,

1) Date mai ample asupra acestei probleme a statisticii forestiere internaționale se găsesc în lucrarea noastră, în pregătire: „Politica forestieră internațională“.

este totuși singura metodă de a se scoate ceva din situația dată. Idealul ar fi, dacă diversele State ar conveni să adopte o bază comună pentru statisticile lor forestiere. Prima greutate constă în a obține adeziunea tuturor pentru cele mai potrivite baze comune. Condițiile forestiere, de recoltare și sortare a lemnului, etc., în diferitele țări din lume sunt atât de felurite. O a doua greutate o prezintă trecutul. Multe țări au angajată statistica lor forestieră uneori de timp îndelungat, pe anumite baze și pe un anumit făgaș. Acestea renunță deobicei cu greu, dacă nu chiar de loc, la continuitatea lor, de dragul conlucrării internaționale. Apoi, unele țări, cum ar fi cele mai mult sau mai puțin autarhice sub raportul economiei forestiere, se pot dezinteresa de chestiune. În sfârșit, ar mai putea fi o dificultate de ordin tehnic: sisteme de măsură, monetare diferite, formă de prezentare proprie, etc.

* * *

3. Compararea între mărimi referitoare la domenii învecinate, se impune din mai multe considerațiuni. Economia și producțiunea forestieră nu este și nu se manifestă ca ceva independent. Sunt o mulțime de elemente comune, care o leagă de restul vieții economice și administrative. Cităm numai câteva cazuri. Pământul, de pildă, este baza comună a producțiunii forestiere, agricole și altor folosințe. Impărțirea administrativă a țării constituie deasemenea un element comun pentru diferitele ramuri de economie legate de pământ. Comparabilitatea dintre acestea este trebuitoare, atunci când, prin însumare, vrem să știm modul de folosire al teritoriului național. Lucrătorul constituie deasemenea un element comun al întregii vieți economice și sociale din cadrul național. Datele ce privesc și acest element din statistica forestieră, trebuie să fie comparabile și deci susceptibile de însumare cu cele similare din celelalte ramuri de producțiune. Deci, nevoia de a privi unitar viața națională, ne cere ca anumite elemente fundamentale comune, atât economiei forestiere, cât și altor ramuri de economie națională, să fie comparabile.

Acest fel de comparabilitate se poate referi atât la timp cât și la spațiu.

Din cele de mai sus, reiese — credem — ce cunoștințe întinse și mai ales, câtă circumspecțiune se impune atunci când este vorba să se pună bazele și să se organizeze o statistică forestieră. Obiceiul de a improviza ceva, cum o da Dumnezeu, cu gândul de a adapta lucrurile, după „văzând și făcând“ este dezastros din punct de vedere statistic.

Deasemenea ne mai putem da seama de valoarea statisticilor noastre forestiere de până acum.

În cazul că ni s'ar pune eventual problema creierii unei statistici forestiere adevărate, va trebui să facem două distincțiuni:

1. Lucrarea de stabilire a bazelor și de organizare, care trebuie să se facă cu multă știință și mare grijă și
2. Lucrarea de ținere a mașinei în funcțiune, care cere înainte de toate, voință neșovăitoare și persistentă.

Aceasta nu înseamnă că o statistică forestieră odată pusă în funcțiune nu mai comportă o perfecționare. În unele împrejurări, da. Totuși ea nu s'ar putea face decât în sensul unei dezvoltări de amănunt a elementelor mai generale ale formei precedente.

Grundsatz der Vergleichbarkeit in der Forststatistik.

Le principe de la capacité de comparaison dans la statistique forestière.

La valeur pratique d'une statistique croît dans la mesure dont on peut comparer ses données avec les résultats des autres relevées.

Par rapport à la statistique forestière, on compare parfois les données, espacées dans le temps mais concernant le même objet, parfois les chiffres enregistrés en même temps mais se référant à des objets distancés dans l'espace.

Mais on peut aussi comparer souvent certains éléments de la statistique forestière avec certaines données d'une autre statistique économique.

La première manière de comparer met en évidence la dynamique de l'économie d'un pays ou d'une région quelconque par rapport à ses forêts.

La deuxième, donne le moyen d'établir la position forestière d'un pays (ou d'une contrée) vis-à-vis des autres.

Enfin la troisième manière donne la possibilité de considérer l'économie forestière dans l'ensemble des conditions économiques (ou sociales) d'un pays.

PROBLEMELE ZILEI

LEMNUL DE FOC

ESTE O CRIZĂ A LEMNULUI DE FOC?

de Ing. I. Paladian

Pentru precizarea subiectului acestui articol, titlul mai potrivit ar fi: „Lipsa lemnului de foc, în unele regiuni, este o criză reală — consumul intern, depășește producția normală a pădurilor — sau e datorită altor cauze și care anume?”

Pentru a se putea spune ultimul cuvânt, asupra acestei probleme, ar trebui să avem la dispoziție, date statistice riguroase, asupra producției normale a pădurilor țării și asupra nevoilor consumului intern.

În lipsa acestor date statistice, este natural ca toate concluziunile ce se trag, să fie socotite ca relative.

Cercetări asupra creșterilor anuale a pădurilor țării, în vederea determinării capacității normale de producție a pădurilor, s'au făcut înainte de 1926 și rezultatele cercetărilor s'au consemnat în referatul „Les forêts en Roumanie”, prezentat de Casa Pădurilor, la Congresul Internațional de Agricultură, dela Roma, ținut în anul 1926.

În pădurile Statului și în parte din pădurile instituțiilor publice, s'au făcut destule determinări de creșteri și s'a calculat posibilitatea normală a pădurilor; suntem însă departe de a avea aceste date la restul pădurilor țării, la care nu cunoaștem nici cel puțin rezultatele exploatărilor efective. Cauza principală, a lipsei unei statistici forestiere complete și la timp întocmite, fiind datorită în primul rând, insuficienței ca număr a personalului silvic ingineresc al României Mari, cât și a fondurilor bănești necesare, sperăm că viitorul cel mai apropiat, va

rezolvi și această lacună, datele statistice, fiind atât de necesare elaborării și realizării programului unei organizări raționale, a producției forestiere.

După datele cuprinse în lucrarea menționată, capacitatea normală de producție a pădurilor țării s'a evaluat la aproximativ 18.600.000 m³. Această capacitate de producție, s'a stabilit în funcție de creșterile comerciable, pe an și pe hectar, reduse la consistența medie reală a arboretelor, — apreciată față de starea pădurilor noastre — la 0,6. S'a estimat deasemenea, că din producția normală, cantitatea comerciabilă de 18.600.000 m³, ar cuprinde: 12.600.000 m³ lemn de foc, 2.800.000 m³ lemn de lucru foioase și 3.200.000 m³ lemn lucru rășinoase.

În ceea ce privește consumul intern al lemnului, trebuiește să recurgem la evaluările ce s'au făcut, în lucrările de specialitate, de către inginerii noștrii silvici.

În aceste lucrări, consumul pe cap de locuitor a fost estimat pe baza datelor statistice ce avem, ajustate în comparație cu tăerile ce au o structură economică, asemănătoare țării noastre.

Media acestor calculări, asupra consumului de lemn, pe cap de locuitor, a fost evaluată de D-1 Ing. Dr. V. Sabău, la 0,810 m³, din care: 0,310 m³ lemn de lucru și 0,500 m³ lemn de foc, adică egală cu al Cehoslovaciei.

Acest consum, poate fi socotit ca maximum, deoarece, standardul nostru de viață, este mai redus ca al acestei țări, iar în Franța, acest consum, este evaluat la 0,760 m³.

Admițând această cotă, în raport cu populația țării, consumul total pe sortimente, revine în cifre rotunde, la circa:

9.200.000 m³ lemn de foc
 2.700.000 „ „ „ lucru foioase și
 3.100.000 „ „ „ lucru rășinoase
 adică consumul intern ar totaliza 15.000.000 m³.

Dacă presupunem, că se exploatează anual, numai capacitatea normală de producție a pădurilor (18.000.000 m³), prin diferența ce facem cu cantitățile admise ca necesare consumului intern (15.000.000 m³), rezultă că exportul normal al țării, ar trebui să fie în jurul următoarelor cifre:

3.400.000 m³ lemn de foc,
100.000 „ „ „ lucru foioase și
100.000 „ „ „ lucru rășinoase
sau în total 3.000.000 m³.

Deși cifrele de mai sus, pot fi discutabile, totuși ele reprezintă o suficientă aproximație față de realitate, deoarece câteva sute de mii de m³, în plus sau în minus, nu influențează cu mult rezultatele și deci pe baza lor se pot trage concluziuni destul de judicioase. Fără să ne absolvim lipsurile, trebuiește să se știe, că chiar țări cu o civilizație mai veche și cu o reputație mai însemnată în materie de statistică forestieră, nu dispun de date mai bune ca noi.

Având în vedere, că la evaluarea capacității normale de producție, a pădurilor țării, posibilitatea pe an și pe hectar a fost calculată la 2,900 m³, — care, față de puterea de productivitate a solurilor noastre, printr'o cultură rațională, poate fi simțitor mărită, — ținând seama pe de altă parte, că față de standardul redus de viață, consumul de 0,810 m³ pe cap de locuitor este exagerat în plus, se poate afirma, că suntem o țară exportatoare de lemn și în orice caz, nevoile consumului intern, le acoperim cu prisosință.

Cercetând datele statistice, asupra exportului de după războiu, se va constata, că față de disponibilitățile la export, există o extrem de mare disproporție între capacitatea normală de producție a pădurilor, cantitățile efectiv exploatate și cele exportate.

În afară de satisfacerea nevoilor consumului intern — care a crescut dela an la an, pentru refacerea și înzestrarea țării după războiu, — exportul a atins cifre foarte mari. Lemn de foc, cherestea de foioase și în special cea de fag, s'au exportat în general mult mai puțin, comparativ cu cantitățile evaluate ca disponibile la export, în schimb, cherestea de rășinoase s'a exportat considerabil mai mult decât capacitatea de exploatare a pădurilor.

Lemne de foc, s'au exportat în anii 1922—1926, între 2—3 milioane m³, în anii 1927—1931, în mediu cam 1.400.000 m³, după care, exportul acestui lemn, a scăzut la aproximativ 200.000 m³ în anii 1932—1936.

Din datele de mai sus, rezultă, că nu poate fi vorba de o lipsă a lemnului de foc și că din contră, rămâne un prisos apreciabil peste nevoile consumului intern, mai ales că de o dezvoltare a exportului acestui sortiment, nu poate fi vorba.

Dacă chestiunea lemnului de foc, preocupă opinia publică și cercurile diriguitoare, însemnează totuși, că este o problemă a lemnului de foc. În ce consistă atunci această problemă?

În regiunile cu populație densă, domeniul forestier a fost supraexploatat, pădurile valoroase au fost epuizate în mare parte prin exploatarea lor pe termene scurte de Societățile industriale, bancare și diverși exploataatori.

În afară de epuizarea în mare măsură a rezervelor de lemn, domeniul forestier a mai fost și diminuat prin exproprierea a peste 1 milion ha pentru islazuri.

Pădurile cele mai rentabile și accesibile, fiind intens exploatare, raza de aprovizionare a marilor centre populate și a regiunilor lipsite de păduri (regiunea de câmpie, regiunile de stepă și antestepă) s'a mărit și în mod normal, în aceste regiuni, lipsa lemnului de foc s'a făcut simțită iar prețul lui s'a ridicat apreciabil.

Concluzia. Producția pădurilor depășește cu prisosință nevoile în lemn de foc, a consumului intern.

Repartiția pădurilor exploatabile bine situate — ușor accesibile, a celor din regiunile cu populație densă, — precum și terminarea exploatărilor materialelor de pe islazuri, — au făcut, ca prețul lemnului de foc să se ridice și să se creadă într'o criză a lemnului de foc, în sensul că producția pădurilor nu mai acoperă nevoile consumului intern.

Soluțiuni. Remediul stă în următoarele măsuri:

1) Inzestrarea cu mijloace de transport a pădurilor înfundate, spre a se pune în stare de valorificare și aceste păduri care în prezent sunt evaluate în jurul cifrei de 500.000 ha.

Pentru creierea mijloacelor de transport necesare, la pădurile Statului să se prevadă fondurile necesare, astfel ca într'un termen de 3—5 ani, toate pădurile inaccesibile să fie înzestrate cu drumurile necesare, iar pentru ceilalți proprietari de păduri, Statul să înlesnească procurarea de credit ieftin pe termene lungi.

Dotarea pădurilor cu mijloacele de transport necesare, trebuie făcută, după un plan de ansamblu ca să fie racordate la

căile publice de transport existente și cele ce urmează a se mai construi, astfel ca acest capitol însemnat al cheltuielilor de transport, să revină cât mai redus la prețul lemnului.

2) Să se inaugureze o cât mai bună politică de înlesniri tarifare de transporturi pe C. F. R. și Dunăre, în funcție de distanțe, pentruca materialul lemnos, să poată fi desfăcut cât mai convenabil pe piețele consumatoare cele mai depărtate.

3) Dar, valorificarea pădurilor țării, — pentru toate categoriile de interesați, Stat, proprietari, consumatori, — depinde de realizarea unui întreg program de politică forestieră și politică a lemnului care să urmărească atât aportul însemnat de ordin economic și financiar, cât și cerințele de ordin social ca, procurarea de lucru și furnizarea de materiale lemnoase, la prețuri accesibile, populației țării.

Pe lângă măsurile referitoare la conservarea, regenerarea, îmbunătățirea și exploatarea rațională a patrimoniului forestier care să aibă de scop înlăturarea diverselor interese dăunătoare pădurilor, ca să dea posibilitatea gospodăririi lor în cele mai bune condițiuni, mai este necesar a se da impuls:

a) creierii industriei auxiliare pentru prelucrarea și industrializarea lemnului, în vederea satisfacerii integrale a nevoilor consumului intern și măririi contingentului la export.

Să se îndrumeze și să se înlesnească, modernizarea și construcția fabricelor necesare, de cherestea, de furniruri, de placaje, de distilarea lemnului și fabricarea produselor rezultate din distilarea lui etc., pentru a se mări randamentul și capacitatea de concurență pe piețele străine a produselor românești;

b) încurajarea exportului, prin înlesniri tarifare de transport, spre a se putea câștiga noi debușuri și lărgi cele existente.

Se impun aceste măsuri, fiindcă după cum am văzut, cantitățile lemnoase ce urmează a se exploata anual s'au redus, astfel că valoarea exportului nu poate fi menținută decât printr'o industrializare cât mai completă și cât mai bună, a lemnului.

Dacă celelalte ramuri înrudite, agriculturii, i se acordă încurajarea și ajutorarea necesară ca, prime la export ce revin producătorilor etc., nu trebuiește ignorată nici producția forestieră, care deține un loc de prim ordin, în economia națională.

În sfârșit, ca să încheiem cu lemnul de foc, mai avem de adăugat un caz special. Pentru București, se preconizează aducerea gazelor rezultate din exploatarea petrolului. Socotim că acest proiect ste plin de riscuri. Investițiunile legate de această realizare, sunt foarte mari și durata exploatării gazelor problematică.

În afară de aceste considerente, înlocuirea lemnelor de foc cu gazele dela sonde, s'a experimentat la Ploești, și rezultatele se cunosc: nu sunt nici mai ieftine ca lemnul de foc — și-au făcut instalații pentru gaze numai locuitorii înstăriți, — și nici nu pot înlocui cu succes calitățile lemnului de foc, atât din punct de vedere igienic, cât și al siguranței consumatorului.

INLOCUIREA LEMNULUI DE FOC

de Gh. I. Ioneșcu

Greutățile întâmpinate în aprovizionarea Capitalei în iarna 1937/938 au pus, în primul plan al preocupărilor autorităților de resort, problema limitării consumului lemnului de foc și înlocuirea lui cu alți combustibili. Deși studierea problemei nu este terminată, lucrările specialiștilor și comisiunilor instituite se îndreaptă către următoarele soluțiuni:

1. aducerea gazului metan și a gazelor de sondă în București;
2. răspândirea cărbunelui drept combustibil casnic.

Pentru realizarea primei soluțiuni se proiectează folosirea gazului metan din câmpurile de exploatare dela Sărmășel — Bazna — Sarmaș, cu o putere calorifică de 8.125 calorii pe m. c., și a gazelor de sondă din regiunile petrolifere aflate la 80 Km. de Capitală. Investițiile necesitate de instalarea conductei pe o lungime de 272 Km. — distanța de la locul de producere a gazului metan, la București — și a compresoarelor au fost estimate la 2.300 milioane lei¹⁾.

Extinderea consumului de cărbune este susținută pe necesitatea asigurării unei mai raționale folosiri a avuției fores-

1) Gazul Natural în Capitală — Bursa, Nr. 1769 din 16.X.1938.

tiere a țării și a curmării risipei ce se face cu lemnul de foc²⁾. În sprijinul acestei teze, se invocă imensele rezerve de cărbuni din România, care se ridică — după calculele d-lui prof. Mrazec — la 2800 milioane tone rezerve suficiente să acopere consumul intern cel puțin 1000 ani³⁾.

Sensul în care se dirijează rezolvarea problemei combustibilului casnic interesează în deaproape pădurile țării și socotim oportună o definiție a atitudinii inginerilor silvici.

După opiniile exprimate în trecut, înlocuirea lemnului de foc ar însemna realizarea unor desiderate ale corpului silvic, fiindcă pe această cale lemnul sacrificat azi drept combustibil, ar putea fi destinat unor întrebuințări mai superioare și mai rentabile, ca lemn de construcție, lucru, mătase artificială, carburanți, etc.

Luând însă în considerare faptul că producția pădurilor noastre — pentru încă multe decenii — se întemeiază pe un fag cu un lemn de o calitate discutabilă, pozițiunile destinate în prezent de lemnul de foc se impun a fi apărate. Pădurile românești vor continua să dea mari cantități de lemn de foc, oricât de riguroasă ar fi sortarea lemnului de lucru, încât pierderea debușeului intern, ar provoca în mod fatal sistarea multor exploatări. Valorificarea pădurilor inaccesibile — compuse în majoritate din fag bătrân, cu inimă roșie — și dezvoltarea rețelei de drumuri și căi ferate publice, care atingând și regiuni bogate în păduri, va înlesni scoaterea materialelor din păduri, vor aduce o sporire, în special, a volumului lemnului de foc. De asemenea, intensificarea culturii pădurilor va mări producția la hectar.

Ținând seama, apoi, de scăderea exportului în Ungaria — scădere ce se va accentua și mai mult în urma recentei încorporării a unor regiuni din Cehoslovacia — și de foarte anevoioasa creștere a consumului populației rurale, credem că datele problemei lemnului de foc s'au schimbat, față de trecut și că asigurarea desfacerii lui va fi una din preocupările de mâine ale silvicultorilor.

2) Ing. A. Panaitescu: Scăderea producției petrolifere și lipsa lemnurilor de foc în România. — *Finanțe și Industrie*, Nr. 19/938.

3) Ing. Al. Panaitescu: O bogăție a țării insuficient cunoscută: cărbunile. — *Finanțe și Industrie* Nr. 24/938.

În concluzie, atitudinea din trecut, amintită mai sus, trebuie revizuită, iar participarea noastră la soluționarea problemei combustibililor casnici se cere a fi mai efectivă.

„CRIZA” DIN ECONOMIA NOASTRĂ A LEMNULUI DE FOC

de Ilie C. Demetrescu

În ultimii 1—2 ani, se vorbește din ce în ce mai insistent la noi, despre o criză în economia lemnului de foc. Dar criză înseamnă deranjarea unui echilibru, mai mult sau mai puțin stabil, deranjare însoțită de suferință în raporturile dintre producțiunea și consumul de lemn de foc. Într'adevăr, sunt destule semne ale unei atari suferințe. Prețurile, cel puțin de detaliu, manifestă o vie și statornică tendință de creștere. Publicul consumator se alarmează. Protestele sale împotriva „speculanților” își află un puternic și părtinitor ecou în presa zilnică. Autoritățile intervin, impunând Statului sacrificii prin reducerea tarifelor de transport pe C. F. R., statornicind prețuri maxime, practicând direct un comerț de manevră cu lemne de foc (de ex.: depozitele C. A. P. S.), etc. Proprietarii și exploataorii de păduri și comercianții în materie se plâng, la rândul lor, de afaceri proaste.

Ceace interesează pe cercetătorul obiectiv în această problemă, este de a ști:

1. Intrucât avem de a face cu o criză reală, trecătoare, sau cu un proces de schimbare structurală în economia noastră a lemnului?

2. Intrucât se poate ajuta desfășurarea procesului respectiv, printr'un intervenționism din afară, în așa fel, ca suferințele ce-l însoțesc să fie cât mai ușor de suportat cu putință?

Înfățișarea unei economii ca cea în cauză este condiționată, pentru un moment dat, de ofertă, de cerere și de măsura și natura intervenționismului factorilor determinanți în materie.

Dinspre partea ofertei de lemn de foc, au un efect determinant, în primul rând: producțiunea obișnuită a pădu-

rilor, chipul de sortare al lemnului produs, lichidările sau constituirile de capital lemnos de producțiune. Acestea din urmă se fac în favoarea sau defavoarea ofertei momentane și invers în cea ce privește oferta mai îndepărtată. Lichidările sau constituirile de capital lemnos de producțiune au loc, la rândul lor, pe de-o parte, pe calea reducerii sau ridicării vârstei de exploatare a pădurilor, iar pe de-alta, prin defrișeri de păduri sau prin împăduriri de terenuri până aci neforestiere.

În cece privește economia forestieră românească, se știe că proprietarul de pădure, în general, dar mai cu seamă cel particular, este animat de o foarte puternică dorință de reduce atît a vârstei de exploatare, cât și a suprafeței împădurite, prin defrișarea și schimbarea de destinație în producțiune a solului păduros. El face, cu alte cuvinte, ca oferta momentană de material lemnos să crească în mod artificial și să descrească cea dintr'un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat. Creșterea momentană a ofertei este egală cu partea de capital lemnos redus. Descreșterea celei viitoare față de cea actuală însă, este mult mai mare, ea fiind compusă din două părți negative: partea de capital care se lichida mai înainte și nu se mai lichidează acuma și partea de producțiune obișnuită corespunzătoare capitalului lichidat. În acelaș timp, el face ca procentul de material lemnos de foc să crească — lucrează deci tot în sensul mării ofertei momentane — prin aceia că scade neîncetat vârsta de exploatare sub cea normală (exploatabilitate)¹⁾. Această pornire a proprietarului român de pădure a fost și este înfrântă din ce în ce mai eficace prin intervenționismul de Stat (legile de poliție forestieră).

În acești din urmă douăzeci de ani, factorii de care vorbim mai sus, au lucrat în sensul unei hipertrofii a ofertei. Legile care conțineau prescripțiuni de înfrânare a reducerii capitalului lemnos, atît prin scăderea vârstei de exploatare a arboretelor, cât și prin defrișarea de păduri, au fost aproape ca și abrogate de morala partidelor noastre politice. Ceva mai mult, însăși Statul a patronat o vastă operă de defrișare de păduri. Sute de mii de hectare de sol forestier a fost schimbat în sol agricol

1) Se știe că procentul de lemn de foc descrește în general cu vârsta până la un moment dat, pentru ca să înceapă apoi să crească din nou.

sau de pășune cu prilejul reformei agrare. Multe milioane de metri cubi de lemnărie au fost aruncate pe piață, prin lichidarea arboretelor respective.

Cu acești din urmă doi ani, intrăm într'o perioadă cu tendințe exact opuse. Reforma agrară își trăește ultimile sale clipe de încheiere. Defrișerile de păduri în scopul creierii de pășuni comunale sunt suspendate aproape cu totul și în mod violent. Legislația de poliție silvică crește prin noi dispozițiuni, în sensul opririi lichidării de capital lemnos, dacă nu chiar a creșterii sale. Voințe de aplicare a legilor respective se afirmă cu nestrămutată hotărâre. Toate aceste împrejurări concură la a reduce în chip masiv oferta de lemn în general și de lemn de foc în special, la proporția producțiunii obișnuite a pădurilor noastre, reduse la actuala lor suprafață.

În cece privește cererea de material lemnos de foc, trebuie să deosebim cererea internă de cea externă. Cererea internă manifestă, în general, un ritm relativ așezat. Se știe că lemnul de foc face parte dintre acele bunuri de consumație cerute mai mult sau mai puțin cam în aceeași cantitate, în orice caz, cu variațiuni relativ mici dela an la an. A la longue, se poate totuși, vorbi la noi de o tendință de creștere a cererii în materie, ca urmare a creșterii populațiunii noastre cu cca. $\frac{1}{4}$ milion de suflete anual și a ridicării standardului de viață al populațiunii. Elementul într'adevăr nesigur și îngrijorător îl constituie cererea externă care este foarte capricioasă prin schimbarea partenerilor și a intervenționismului de Stat. Țara noastră are în această privință o situație dintre cele mai grele. Noi suntem cel mai mare exportator de lemn de foc din Europa, dacă nu chiar din lume. În anii postbelici acest comerț a variat dela cca 50 mii m³ în 1920, la 2.300 mii în 1922, 3.100 mii în 1924, 2.100 mii în 1926, 1.600 mii în 1929, 1.100 mii în 1931, 140 în 1933, 200 în 1935. Din aceste simple cifre, se poate înțelege în ce măsură stă economia noastră a lemnului la discreția străinătății și a guvernelor străine. Cu cât se va reduce mai mult exportul nostru de lemn de foc, cu atât va deveni mai determinant consumul intern în fixarea prețului, cu atât se va consolida situația economiei respective.

Din cele de mai sus, reiese că așa zisa criză prin care trece actualmente economia noastră a lemnului reprezintă, în primul rând, un proces de transformare structurală, de intrare pe calea normală. Putem spune că ceace am străbătut până acumia a fost o stare patologică, căreia trebuia să-i urmeze o reacțiune.

Restrângerea ofertei de lemn de foc din acești din urmă 2 ani, față de o cerere cu tendință de creștere, nu poate avea drept efect decât o creștere a prețurilor. Fenomenul acesta din urmă este mai departe accentuat prin îngreunarea neîncetată a impozitelor și taxelor de tot felul, prin scumpirea tarifelor de transport pe C. F. R. ¹⁾ și apoi prin creșterea în general a indicelui de scumpete, ca consecință a devalorizării monedei.

Credința că cele ce vedem sunt un efect al speculei este eronată. Lemnul de foc se pretează greu manevrelor speculative, din mai multe împrejurări. În primul rând, oferta este fracționată în mai multe mâini (comercianți propriu ziși, țărani și diverși mici proprietari de păduri improvizati în negustori de ocazie și pasageri, etc.), apoi, alături de lemn mai sunt și alte materii de întrebuințare similară (cărbunii de pământ, păcura, etc.), care pot interveni cu atât mai eficace cu cât prețul lemnului se ridică mai mult.

Va trebui ca factorii participanți în vre-un fel oarecare în determinarea economiei noastre a lemnului de foc să se împace cu ideea că tendința de ridicare a prețurilor acestui articol de primă necesitate este mai mult sau mai puțin permanentă, fiind isvorâtă din situațiuni reale, pe deoparte ale producțiunii noastre forestiere și pe de-alta ale consumului dat.

Ca în oriși care altă împrejurare, factorii noștrii oficiali pot aduce o ameliorare oarecare a situației, prin măsuri chib-

1) În fața creșterii prea rapide a prețurilor, conducerea C. F. R. a convenit la o reducere a tarifelor respective. Aceasta privește însă numai piața București-ului, se acordă adică numai transporturilor dela o anumită distanță încoace. Măsura este unilaterală și nedreaptă, favorizând numai o parte de proprietari de păduri și comercianți în defavoarea celorlalți.

zuite. După convingerea noastră, asemenea măsuri se pot grupa în două:

1. Trecerea dela regimul de dezmăţ din anii trecuţi la cel al folosirii ordonată a pădurilor să nu se facă prea brusc, ci prin intermediul unei perioade de tranziţie mai mult sau mai puţin lungă. Cu deosebire pretenţia multor personalităţi dela noi de a se impune raportul susţinut în exploatarea tuturor pădurilor ni se pare exagerată.

2. În materie de preţuri, autoritatea nu are ce căuta, decât să stimuleze dreapta concurenţă care să ducă la mărimea de preţuri cea mai corespunzătoare raportului obiectiv dintre ofertă şi cerere. Metoda preţurilor maximale s'a dovedit, odată mai mult, nu numai ca ineficace, dar chiar dăunătoare, producând un efect opus celui urmărit. Cel puţin în această materie şi în situaţia dată, ea trebuie părăsită. Metoda ofertei de lemn de foc sub preţul pieţei prin depozitele CAPS, în scopul de a provoca o depresiune artificială a acestuia, trebuie deasemenea a fi evitată. Existenţa lor nu poate fi îndreptăţită decât de realizarea unui câştig real, în plus faţă de celelalte căi de valorificare a lemnului obişnuite în Administraţia C.A.P.S. (vânzare la pădure, cu ridicata sau cu amănuntul). Ele trebuie să se conformeze cu stricteţe preţului obiectiv al pieţei, rezultat din jocul liber al cererii şi ofertei.

PREŢUL LEMNULUI DE FOC

de I. MOLDOVANU-JUNIOR

Valoarea de circulaţie a lemnului de foc, ca şi în general a tuturor mărfurilor puse în comerţ, este determinată de legea economică implacabilă a cererii şi ofertei, care este în stare să anihileze orice prezumpţii şi să dărime calcule şi proiecte întocmite cu oricâtă scrupulozitate şi iscusinţă.

Acestei legi i se atribuie şi tendinţa fermă a preţului lemnului de foc, care încearcă în ultimii ani o continuă urcare cauzată de lipsa lemnului pe piaţă, efect al subproducţiei practicate de teama puţinei rentabilităţi la valorizare.

Psihologia acestei atitudini rezervate a producătorilor este o creaţie a ultimelor două decenii caracterizate printr'un dezechilibru total între producţie şi consumaţie.

Aviditatea, cu care s'a angajat lumea industrială și negustorească la exploatarea și valorizarea materilului lemnos aruncat pe piață de reforma agrară în cantități neobicinuite, a avut repercursiuni variate și adeseori contradictorii în diferitele ramuri ale comerțului forestier, soldat în compartimentul cherestelei cu un bilanț extrem de activ; datorită căruia industria acestei ramuri de activitate forestieră a înregistrat un progres uimitor, câtă vreme aceleași cauze de supraproducție au avut în compartimentul lemnului de foc efecte contrare, paralizând orice inițiative bine intenționate și dejucând planuri de viitor și speranțe de câștiguri proiectate.

Explicația acestui fenomen bizar este a se căuta în puțină mobilitate a lemnului de foc, care nu suportă transporturi lungi în opoziție cu cheresteaua care-și găsește plasament convenabil și în țări mai îndepărtate.

Depresiunea, care a dominat zeci de ani pe piața lemnului de foc, a avut drept urmare, că exploatarea și comercializarea acestui lemn a ajuns să fie considerate ca operațiuni nesigure și puțin rentabile astfel, încât găsim cazuri când parchete întregi de fag cumpărate dimpreună cu alte esențe — mai ales cu rășinoase — au fost abandonate pe loc în pădure fără a fi exploatate, neoferind conveniență.

Criza aceasta de valorizare, secundată de terminarea suprafețelor de păduri condamnate a fi defrișate și convertite în pășuni, a dat naștere actualei crize de subproducție și unei fermități excepționale a prețurilor.

Reacția produsă de aceste stări în cercul consumatorilor dedați cu prețuri mai accesibile și celor nevoiași este o manifestațiune normală și nu trebuie să ne surprindă având în vedere că, marea public nu caută justificarea acestor schimbări, ci se orientează numai după efecte, cari îi aduc un incontestabil prejudiciu material. De aici provine ușurința și superficialitatea cu care se caută refugiu în alte țări și se atribuie aceste schimbări exclusiv speculei, care ar căuta să exploateze pe cei lipsiți.

Cu toate că, în prezent, lemnul de foc se bucură de o conjunctură excepțională, totuși credem, că actualele prețuri nu vor mai ceda, ci se vor menține ferme fără a mai reveni la valorile reduse de altă dată, cari au persistat atâta timp numai

grație faptului, că prețul la tulpină al lemnului de foc a fost derizoriu și capitalul-muncă extrem de slab retribuit.

Luând de bază împrejurările pieții lemnului din județele Făgăraș, Brașov și Treiscaune, ale căror prețuri stau sub nemijlocita influență a Capitalei și ale căror masive de fag sunt situate în regiunea muntoasă, de unde nu poate fi scos lemnul decât cu scocuri sau canale de apă; apoi cu transporturi cu vehicule țărănești pe distanță de 15—20 km, găsim că actualele prețuri de Lei 5000—5400 franco vagon sunt destul de reale. Astfel stabilite, în cuprinsul lor și-ar putea găsi expresie atât riscul și beneficiul antreprenorului, cât și o rentă mai acceptabilă a solului pădurii, care până acum era aproape ca inexistentă, fiindcă cei 10—15 Lei de ster ce s'au obținut la vânzări nu pot fi considerați drept o valoare reală a unui lemn căruia i-a trebuit zeci și poate sute de ani până ce a devenit exploatabil, ci mai mult o milostenie făcută în amintirea pădurii exploatare.

Analizând actualele prețuri, al căror material derivă încă de pe vremuri de valorizări patriarcale de 10—15 Lei de ster, găsim că renta solului, care este de fapt autorul întregii afaceri, nu participă decât cu cota derizorie de 6—8%, câtă vreme riscul și beneficiul negustorului începe la prețul de vânzare cu cota parte de 25—30%, manopera cu 15—20%, cărăușia cu 30%, administrație, pază etc. 7%, fisc, casa cercuală 6—8%, diferite 5%.

Suprimarea aceasta anormală a prețului cuvenit pădurii, socotim că este o adâncă aberațiune economică, care în împrejurări normale nu poate dăinui. Perspectivele unei reabilitări ale acestui important factor de producție, care este solul pădurii, le întrevădem în spiritul vremurilor noi, pe cari le trăim, caracterizate printr'o cuvenită prețuire a valorilor morale și spirituale ale nației, în reintegrarea competenței și priceperii în drepturile ei; precum și în reformarea opiniei publice și mai ales a celor în drept în ceea ce privește rolul și importanța pădurii în economia națională a Statului.

Chiar criza actuală, ce s'a declarat în compartimentul lemnului de foc, este o dovadă a noilor îndrumări, a unui nou spirit de gospodărie a pădurilor, având ca idee călăuzitoare sistematizarea diferitelor folosințe și punerea lor de acord cu

posibilitatea de producție a capitalului sol, care în viitor nu se va mai putea mulțumi cu situația de cenușăreasă, la care a fost condamnat de o lipsă totală de organizare în materie de producție, ci își va reclama și el partea ce i se cuvine în raport cu aportul ce-l aduce la realizarea produselor puse în comerț. În cazul dat și dezvoltat în cele ce preced, această participare nu poate rămâne sub 25% din prețul de realizare, fiind susceptibilă de majorări atunci când situația pădurii în raport cu piața de desfacere se ameliorează și transportul, fie pe drumuri de alunecare, fie pe drumuri carosabile va trebui să cedeze o parte din cotă în favorul rentei solului.

Legea circulației lemnului a contribuit și ea și va mai contribui în iarna ce se anunță, la accentuarea crizei, considerând că aprovizionarea cu lemne de foc a celor mai multe orașe din provincie situate în regiuni păduroase, au făcut-o până acum în mare parte sătenii din jur, invadând în zile de târg piețele cu carele lor încărcate cu lemne de foc și intruchipând în persoana lor atât pe micul producător cât și pe micul negustor, care în structura economică a acestor orașe a îndeplinit un rol bine determinat. Este o fatalitate că acești factori, a căror lipsă se resimte pe piață, în afară de „micile” lor îndeletniciri, au mai întrunit în persoana lor și pe marele delicvent și risipitor de material în pădure, care se vede acum încolțit de rigorile legii și stânjenit și în executarea preocupărilor sale de aprovizionare.

Prin felul cum se vor pune în aplicare dispozițiile legii de circulație a lemnului, delicvenții vor trebui fără îndoială să dispară din arenă; vor trebui însă căutate căi și mijloace, ca sătenilor bine intenționați și de bună credință, cari posed lemne din parchete autorizate spre exploatare și au o singură vină, că au solicitat acest material pentru acoperirea nevoilor proprii, să nu le fie închis accesul în orașe; cel puțin acum în primul an de aplicare a legii, când atât piața cât și micii producători au fost surprinși nepregătiți și dezorientați de nouile legiuiri.

Toț astfel ar trebui menajate și micile depozite din gări, cari au fost înființate în baza unei alimentări cu lemne din partea locuitorilor din împrejurimi având în vedere, că și ele

astupă un gol în mecanismul de aprovizionare al populației și autorităților cu combustibilul necesar.

În epoca de tranziție a acestor prefaceri se vor ivi cu siguranță mici negustori și exploataatori, cari vor umplea aceste goluri și vor fi buni bucuroși, că se pot angaja la îndeplinirea unor funcțiuni economice de atâta importanță în viața provincială. Abia după această transferare de atribuțiuni ar fi potrivit să intre în deplină vigoare legea circulației, atât în ceea ce privește litera, cât și spiritul ei.

La scumpirea lemnului în general contribuie în mare măsură și autoritățile de Stat consumatoare de combustibil cu condițiile lor de furnizare extrem de oneroase pentru vânzător, atât în fond cât și relativ la formă și aplicare. Statul într'adevăr este foarte exigent față de lemnul de foc, neadmițând, în cadrul celor două clase de calitate fixate, decât un procent redus de lemn rotund de esență fag și carpen, de 5—25% și 5—15% de bucăți atinse de putrigai; restul trebuind să fie numai blane absolut sănătoase și intacte.

Numai cunoscând puțină durabilitate a fagului și extremitatea lui vulnerabilitate față de agenții atmosferici, ne putem da seama ce cantități de material de foc rămâne astfel nevalorizat, ajungând, pe prețuri de nimic, pe mâna depozitarilor din centrele mari, cari îl amestecă în diferite proporții, vrăjindu-l să devină de calitate bună.

În același timp, la bursele din Viena și Budapesta — importante centre în materie de uzanțe comerciale cu privire la lemn — existau încă înainte de războiul mondial, când altele erau aspectul și resursele pădurilor, trei clase de lemn de foc de blane și două clase de merteci. Metoda oferea tuturor celor interesați un punct de sprijin și orientare, ferindu-i de speculanți și profitori.

La noi lemnul rotund nu are căutare decât de stejar, cer și salcâm, față de care se manifestează chiar și în comparație cu despicăturile de fag — mai ales în Capitală — o preferință nejustificată prin nici un criteriu tehnic. Mertecii din fag sau din esențe moi, nici nu sunt cotați, cu toate că în ultimul timp lemnul de fag, drept și sănătos, este tot mai mult căutat în

industrie, astfel încât nu mai rămâne pentru foc decât lemnul subțire sau cu defecte.

Normal ar fi, ca autoritățile să-și modifice caetele de sarcini adaptându-le realităților schimbate și posibilităților de producție în materie de lemne de foc; altfel înseamnă că se complac în situația de a cere lucruri excepționale, cari trebuie scump plătite.

În desfășurarea formalităților de furnizare de lemne de foc către autorități, mai sunt încă atâtea momente sensibile și delicate, încât cu greu se poate preciza cari dintre ele sunt mai extravagante. În tot cazul, greutatea, dacă nu imposibilitatea, de a încasa valoarea materialelor furnizate este una din cele mai serioase pedici din cauza căreia micii producători nu-și pot oferi marfa lor autorităților lăsându-le pe mâna societăților cu capitaluri mari, cari își vor pune cu vârf și îndesat în calcul aceste circumstanțe, fiindcă n'au de cine să fie concurate. Ca să ne putem face o idee cât de vagă despre enormitatea acestei aberațiuni, este suficient să ne reamintim de unele fapte caracteristice petrecute nu demult în sferile de conducere ale C.A.P.S.-ului, cari la un moment dat s'au văzut constrânse a opri producția de traverse de cale ferate și a fasona și din acest material lemne de foc, pentrucă dela C.F.R. nu era chip să se încaseze valoarea traverselor furnizate.

Actul acesta caracterizează îndeajuns oameni, obiceiuri și moravuri și stigmatizează cum se cuvine unele administrații ale noastre.

Această anomalie nu poate fi egalată, decât de o altă absurditate practică la recepția materialului lemnos de foc, conform căreia furnizorul nu este pus la adăpost de șicane după recepția făcută de organele oficiale de recepție ale autorității, ci el mai poate fi hărțuit și de titularul expediției. Acarul din halta Cunța sau Răhău spre exemplu, care a cumpărat 10—12 steri lemne de foc își poate exercita și el dreptul lui de veto și poate refuza primirea mărfii „văzută și plăcută“ odată de cel în drept a face aceste constatări.

Nu ne putem mira, dacă aceste fapte bizare se cer să fie plătite contribuind și ele într-o proporție însemnată la scumpirea lemnului.

În concluzie, putem afirma, că cu toată situația precară a

pieței, nu se poate vorbi de o criză a lemnului de foc, în sensul că necesitățile nu ar putea fi acoperite de posibilitățile pădurilor, ci mai mult de o criză de producție cu caracter trecător, care va dispărea pe măsură ce raporturile între producător și consumator vor deveni de o mai mare urbanitate, pretențiunile exagerate vor fi puse de acord cu realitățile, exigențele prin nimic justificate vor pieri, iar prețurile vor dobândi o stabilitate, care le va permite să nu reacționeze decât la schimbări normale survenite în economia generală a țării; nu să fie — cum au fost până acum — o jucărie a capriciului și neprevăzutului.

LEMNUL DE FOC, PROBLEMĂ DE ECONOMIE NAȚIONALĂ

de Ing I. RĂTAN

Problema lemnului de foc ca articol de utilitate socială se prezintă dela an la an tot mai alarmantă, exigența consumatorilor evidențiindu-se pe două fronturi: prețul și calitatea.

Această problemă s'a desbătut în ziare mai ales, cu argumente obiective și subiective, în mod calm sau furios. Din toate aceste confuze ploi de acuzații se degaja doar o singură concluzie: prețul prea ridicat al lemnului de foc, care rănește viața economică a bietului cumpărător.

Dacă se analizează just problema, se constată mai întâiu că:

Oficialitățile noastre poartă vina de a nu fi informat lumea asupra prețului real al lemnului de foc, funcție de renta solului, cheltueli de administrație, pază, impozite, cheltueli de exploatare și transport etc., cari trebuie să formeze obiectul unei reglementări oficiale pe regiuni (centre naturale de producție și de consum).

Astfel publicul cumpărător ar fi fost pus în fața unei situații, căreia pentru reglementarea ei, dându-i-se justificările cifrelor reale, ar fi înfruntat-o în perfectă cunoștință de cauză, scutindu-l de nedumeriri, alarmări și speranțe inutile.

*

Partea pozitivă a problemei lemnului de foc, azi impune dela început (și pentru țara noastră) că publicul trebuie să se obicinuiască neapărat cu următoarele:

1. Lemnul de foc este un articol scump (ca tot lemnul);
2. Lemnul de foc este o marfă numai pentru foc;
3. Aprovizionarea cu lemn de foc este o problemă de viitor nu numai a administrațiilor silvice, dar a Statului întreg, în cadrul economiei noastre naționale.

Și acum să vedem pentru ce consumatorul lemnului de foc este obligat să-și circumscrie exigențele sale acestor imperative.

Că lemnul de foc este și devine un articol scump e un fapt natural, gândindu-ne numai că pădurile și ele ca elemente de cultură, trebuie să producă o rentă oarecare proprietarului, căci numai astfel își legitimează existența lor și deci numai așa se poate vorbi azi de continuitatea și păstrarea pădurilor, de al căror rol și foloase nu-i cazul să mai vorbim aci.

Dacă cheltuelile de exploatare, fasonare, scoaterea lemnului la gări sau șosele naționale; impozitele aferente și cotele de amortizare pentru diferitele drumuri de pădure, canale etc., făcute în acest scop, sunt cca. 200 lei/m. st. preț mediu pe toată țara (în unele regiuni trece peste 250 lei/m. st.), la care cotă dacă evaluăm la 50 lei/m. st. renta și cheltuelile de administrație, rezultă că:

Lemnul de foc scos numai în gări sau la drumurile publice costă cca. 250 lei/m. st.

Transportul la centrele de consumație, se ridică uneori la încă 150 lei, chestiune, care-i în mare măsură funcție de modalitatea de organizare a producției și consumului lemnului de foc, problemă ce rămâne în sarcina Statului și a instituțiilor respective, să o rezolve de comun acord.

Deci un vagon de lemne de foc netăiate trebuie să fie plătit azi, în gările marilor centre de consumație, cu minimum 7000 lei; și asta numai dacă se va duce o bună politică a transportului acestui articol.

Că lemnul de foc trebuie să fie o marfă care servește numai în calitate de combustibil, este un al doilea și mai grav imperativ al economiei noastre naționale, adică să se fasoneze ca atare, numai lemnul impropriu celorlalte multe alte întreprinderi, pe cari azi necesitățile sociale le reclamă cu cerere crescândă.

S'au făcut destule crime economice arzându-se lemnul de traverse, doage, de cherestea, de furnir și placațe (stejar, tei,

plop, mesteacăn) etc. valorificându-se lemnul numai cu 20—30% din valoarea lui reală.

Azi cerințele industriei și tehnice impune și la noi cât mai multă atenție, dacă nu toată atenția, în acțiunea de sortarea lemnului de foc.

Așa dar, economia, tehnica și industria, impun ca lemn de foc (combustibil) numai materialul exclus dela alte întrebuințări, adică cel nodoros, viciat de insecte și ciuperci, subțire, strâmb, etc.

Deci consumatorul va trebui să renunțe (fără pierderi efective) la plăcerea de a avea ca lemn de foc, un material frumos. De azi începând, lemnul de foc trebuie să piardă în ochii cumpărătorului valoarea afectivă, rămânând numai valoarea lui pur comercială, și ea bine stabilită, adică pe clase de calitate, funcție de puterea calorică a lui.

Intr'adevăr, consumatorul vrea și calitate și asta are tot dreptul s'o ceară, dacă o plătește, dar plătindu-o s'o aibă efectiv. Deaceea este necesar ca Administrațiile noastre forestiere să-și impună, pe lângă altele și sortarea calitativă a lemnului de foc, (așa cum face și am văzut recent în Cehoslovacia, Polonia și Suedia) în 5 clase și anume:

- Cl. I lodbe despicate — lemn sănătos,
- Cl. II lodbe despicate și merei 50% — lemn sănătos,
- Cl. III merei — lemn sănătos,
- Cl. IV lodbe și merei cu părți de putregaiu.
- Cl. V lemn subțire de crăci (3—5 cm. diam.).

iar surcelele până la 3cm diametru se leagă în fascii, cari se vând ca atare, mai ales ca lemn de bucătărie și de vară.

Toate esențele se valorifică la fel, atât cele moi și rășinoasele, cât și cele tari.

Numai astfel vom ajunge să avem suficient lemn de foc pentru punga tuturor și să nu devenim importatori de lemn de doage și traverse, arzându-ne materialul propriu pentru aceasta.

Aprovizionarea cu lemn de foc este o problemă tot atât de mare pentru economia forestieră și satisfacerea nevoilor sociale, ca și aceia a producerii acestui material și dacă ea nu-i atacată în cadrul problemelor noastre de economie națională (necesitate socială) nu numai silvică, chestiunea lemnului de foc

nu se poate rezolvi nici curând, nici economicos, menținând psihoza socială de azi.

Și pe chestia aprovizionării centrelor populate s'au făcut mari sforțări ce-i drept, dar pe cât au fost de mari, pe atât au fost de provizorii și lipsite de coordonare. Aceasta poate din cauza grabei cu care ne obligăm în general să ne ducem viața, poate și dintr'o nepăsare față de alții și de ziua de mâine.

S'au dat asalturi disperate la problema transporturilor pe C. F. R. (natural una din marile și permanentele cauze ce scumpesc și întârzie aprovizionarea cu lemne a marilor centre populate, și mai cu seamă a capitalei noastre).

Tot așa și cu numărul și mărimea depozitelor: improvizafii, iar la controlul prețurilor, vorbe, referate, cereri, procese-verbale.

În locul acestora — toate măsuri provizorii — trebuie să li se opună măsuri de permanență, de echitate, de producție și supraveghere, la aprovizionarea cu lemn de foc.

Aceasta impune însă existența anticipată a unui program de exploatare organizate, eșalonat în timp și pe tot cuprinsul țării nu numai la instituțiile de Stat, dar pentru toate pădurile țării, program ale cărei baze să fie reale și realizabile, sprijinit pe:

a) O lege generală stabilind modalitatea valorificării surplusului lemnului de foc din pădurile țării (indiferent de proprietar), creindu-se centre de producție, având ca bază organizarea repartizării lemnului foc;

b) Un oficiu central al lemnului de foc, care să urmărească planurile de exploatare și repartizarea acestui articol, în cadrul programului de lucru;

c) Măsuri generale de fasonarea lemnului de foc, în sensul împiedicării risipei ce se face în cursul exploatărilor;

d) Un acord de durată între Ministerul Agriculturii și cel al transporturilor — pe 4 ani de exploatare — cu C. F. R. și N. F. R. privind transportul lemnului de foc, pe baze cunoscute (cantități, centre de depozitare, termen de livrare etc.), la un preț care rentează și pentru C. F. R. și pentru producător.

Se pune întrebarea cu aspect de îngrijorare, dacă față de creșterea populației, vom avea în viitor suficient lemn de foc, pentru a putea acoperi nevoile întregii țări. În ceea ce mă pri-

vește afirm cu multă certitudine că da, însă numai în condițiile următoare:

1) Exploatările pădurilor țării să fie puse sub controlul general al Statului, și să se facă rațional, adică fără nici o risipă de material, atât la exploatare, cât și la transport;

2) Organizarea repartizării lemnului de foc să-și găsească aplicarea ei firească, valorificându-se întâiu lemnul pe zone regionale, raioanele mai productive să cedeze celor din vecinătate și numai prisosul să-l pună la dispoziția celor mai apropiate centre mari de consumație;

3) Raționalizarea întrebuințării lemnului ca element de combustione, care s'ar baza pe:

a) Întrebuințarea lemnului tare, pentru sezonul iernei;

b) Valorificarea deșeurilor și rumegușului dela atâtea fabrici de cherestea, care-l aruncă în râuri, sau îl lasă putreziciunii (atât de bun brichetat pentru calorifere, etc.);

c) Valorificarea ca lemn de foc a materialului mărunț, aschii, vreascuri, coji, etc. pentru gospodăriile rurale din timpul verii, locomobile de ateliere, etc.;

d) Modificarea sistemului de încălzire în gospodăriile țărănești, unde se consumă irațional combustibilul, în sobe a căror arhaică formă exclude orice limită cantitativă a lemnului ca mijloc de încălzire;

e) Sistematizarea cuptoarelor de var, cărămidă, etc., a căror consum reclamă, calitativ numai lemn bun, fără să poată întrebuința lemn inferior și mărunț;

Reglementarea exportului de lemn de foc, funcție de prisosul real.

În aceste circumstanțe, pădurile de azi ale țării noastre vor putea asigura cu perpetuitatea lor, nevoile populației în lemn de foc.

Problema deci nu-i simplă; ea reclamă concursul țării întregi, nu numai al Administrațiilor silvice, ci și al diriguitorilor economiei noastre naționale, cât și pe cel al educatorilor sociali pe terenul practic: învățător, echipe regale etc.

Ce pot face C.A.P.S.-ul, Cooperativele forestiere? Iată întrebări al căror răspuns este în mare parte dat în cele de mai sus și asupra cărora se mai poate încă stăruii puțin.

Rolul C.A.P.S.-ului este și trebuie să fie precumpănitor,

reprezentând cel mai mare proprietar forestier, cu cele mai mari resurse materiale și tehnice și deci putând lua directiva organizării în mare, a tuturor problemelor noastre de economie forestieră, în cadrul unei politici de reală necesitate și viitor național.

— Pivotalul unei activități de durată, de mare capacitate și de rațională valorificare forestieră, îl formează problema investițiilor adică acțiunea constructivă prin care se permite exploatarea pădurilor pe bază de continuitate. Aici precumpănește instalațiile de transport (drumuri, șosele, căi ferate forestiere, canale, etc.) cu caracter de durată: de care am știut mai mult să improvizăm decât să definivăm. Azi vremea ne prezintă la semnat toate polițele scadente ale unei concepții neintegrată în ritmul progresului, care impune totdeauna piloni de beton armat pe linia orientărilor, nu țărushi de mesteacăn.

— Raționalizarea tehnicii exploatărilor este un lucru ușor, deși și ea cere stăruință și convingere în acțiune. Dar pe lângă aceste măsuri de ordin tehnic se cere azi cele de administrație și economie, cele de gospodărie reală, raționalizând repartiția și consumul lemnului de foc.

Astfel s'ar putea ajunge chiar la un standard al prețurilor pe regiuni, din toate pădurile țării, determinând politica de valorificare bună a lemnului, în mod uniform pentru proprietarii particulari, composesorate, obștii, etc.

Problema lemnului de foc nu cere numai sollicitudinea C.A.P.S.-ului, dar și pe cea a Regimului silvic, Cooperației, etc. și a Statului întreg, ea fiind de ordin prea cuprinzător, pentru nevoile țării întregi.

TOT DESPRE LEMNUL DE FOC

de Ing. HORIA MANOLE

Intr'un număr trecut al revistei, arătam analiza de prețuri în producția acestui material¹⁾. În alte împrejurări arătam, cași mulți alții, că lemnul pus pe foc, spre încălzire, este un lux, iar luxul... se plătește.

1) Horia Manole: Analiza prețurilor. Rev. Păd. Nr. 9/1938.

Se discută din ce în ce mai inzistent, posibilitatea substituirii lemnului de foc, prin succedanee (gaz de sonde, cărbuni, gaz metan). A început — în fine! — să se recunoască, de către cei mai mulți, că lemnul este pe sfârșite.

Cât timp o să mai dispunem de păduri, pentru lemne de foc, ar fi foarte greu de precizat. Cert este, că lemnele vor fi din ce în ce mai scumpe. Consumul este mai mare decât producția, după cum socotiam în paginile revistei mai de mult (că este normal să fie astfel), având aproape un sfert de milion de suflete excedent anual. Implicit, va veni un moment când lemnul nu va mai putea îndeplini funcția, care i se cere la sobă!

Ce se va întâmpla, atunci, dacă nu se iau măsuri din timp, pentru a evita întâmplări, pe care nimeni n'ar trebui să le dorească?

Câteva date nu trebuie scăpate din vedere, atunci când se atacă această problemă, de o copleșitoare importanță, pentru economia națională, precum și pentru ordinea publică.

Sunt două categorii de consumatori ai lemnului de foc: orașenii și ruralii.

În prima categorie se pot cuprinde: 1) locuitorii marilor orașe și 2) târgoveții.

Pe categorii de locuitori, va urma să se împartă în viitor și combustibilele. În marile orașe, în scurt timp, va trebui introdus gazul de sondă, sau metan, pentru a fi folosit în sobele cunoscute (teracotă).

În orașele și târguri, unde conductele de gaze nu vor putea ajunge, se va arde cărbunele în sobe de fier, sau brichetele de cărbune, în sobe de teracotă și de fier.

La țară (în locul plantațiilor de hibrizi, dacă s'ar fi plantat salcâm, se rezolva dela sine o mare problemă) tot cărbunele va fi întrebuințat, în locul lemnului, în regiunile nestrăbătute de conductele de gaze.

Gazul metan a străbătut în câteva orașe și târguri din Ardeal. Este acum vorba de extinderea lui până la București. Dar... vecinic aceeași piedică: „lipsa de fonduri“, a fost opusă ideii enunțate.

De curând, s'a făcut socoteala, că ar trebui cam două miliarde lei, pentru instalarea de conducte, până în Capitală, pentru a debita gazul metan.

Iată dar, nodul problemei: fondurile.

Socot însă, că acest „nod“ are și el un „nod“: inițiativa. Este imposibil a nu se găsi sumele trebuitoare, căci ființează institute de credit industrial; există sisteme de împrumuturi cu obligațiuni; mai sunt posibilități de sporiri de capital; se găsesc institute bancare cu enorme sume disponibile, care stau neîntrebuintate; în fine toată gama de finanțări. Și, toate acestea se pot face cu banul românesc și munca națională.

Nici nu ne putem imagina câte opere, cu adevărat mărețe, s'ar putea realiza, în timp scurt, pentru producția națională, dacă inițiativa ar fi pusă la treabă.

Das Brennholz.

Le bois de chauffage.

La consommation du bois de chauffage est généralisée dans le pays.

Le prix de ce matériel augmente continuellement.

Les consommateurs demandent sa réduction, tandis que les producteurs en résistent.

Quelles sont les causes de cet état de choses et quelles sont les perspectives ?

Nos collaborateurs les discutent.

Les réponses reçus sont assez différentes.

La production du bois dépasse encore la consommation, affirment Mrs Paladian, Moldoveanu et Rătan. Il s'agit seulement d'une crise de répartition, qui provient du fait que les forêts ne sont pas uniformément distribuées sur le territoire du pays et qu'elles sont éloignées des centres peuplés. Il faut donc: organiser la circulation du bois, ayant à la base un plan d'ensemble; créer de nouvelles voies d'accès pour les forêts non accessibles; établir des tarifs spéciaux sur les chemins de fer et sur le Danube, etc.

Au contraire, Mr. H. Manole est d'avis que la consommation devient toujours plus grande, qu'elle dépasse la production et qu'on doit épargner le bois. Aussi il faut introduire tous les sortes de combustibles dans le chauffage ménager et approvisionner les diverses catégories de localités avec des matériaux différents. Ainsi les grandes villes doivent utiliser les gaz-méthane et de sonde; les petites villes, le charbon; les villages, le charbon et le bois.

Mr. Ionescu estime qu'on doit défendre la position du bois vis-à-vis des autres combustibles, car pour beaucoup d'années, les forêts roumaines auront une assez élevée production de bois de hêtre de qualité inférieure.

Enfin, Mr. Demetrescu, comme d'ailleurs tous les autres, croit que la hausse des prix du bois doit être considérée plus ou moins normale et permanente, car elle émane de la situation réelle de la production forestière et de la consommation.

C R O N I C A

SILVICULTURA IN INVĂȚĂMÂNTUL NORMAL

Se cunoaște de toată lumea interesul pe care-l pune Societatea noastră pentru propagarea ideii forestiere în masele largi ale poporului românesc.

În acest scop, socotind că este mult mai bine ca generațiile viitoare să ia contactul cu pădurea încă din fragedă vârstă, Societatea a intervenit pe lângă Ministerul Educației Naționale să introducă în programele analitice ale învățământului primar, supraprimar și normal, dispozițiuni privind predarea cunoștințelor de economie forestieră.

În darea sa de seamă pe anul 1936, Societatea noastră ne aducea la cunoștință că Ministerul Educației Naționale a trecut în noua programă analitică a învățământului supraprimar (Mon. Of. 109 din 13.V.1936), pentru clasa V-a, și câteva noțiuni privind pădurea. Societatea ne asigură însă că „vom fi satisfăcuți integral pentru propunerile referitoare la cursul normal“.

Iată acum că ne găsim în plăcuta situație de a vedea realizată și acea promisiune. Aflăm aceasta din Monitorul Oficial Nr. 229 din 3 Octombrie a. c., unde s'a publicat programa analitică a școalelor normale de băieți și de fete.

Înainte de a arăta ce cuprinde această programă în materie de păduri, credem util să arătăm spiritul nou care stă la baza noii așezări a învățământului nostru normal. În felul acesta vom înțelege și mai bine câștigul nostru în direcția urmărită.

Prin noua organizare, Ministerul caută să dea cu totul altă pregătire viitorilor învățători, așa ca ei să poată corespunde nevoilor de azi ale țării.

Înainte de războiu — ni se spune în introducerea la noua programă analitică — „nevoia cea mai însemnată a Statului nostru a fost de a părăsi formele de viață orientală, pe care le trăia pătura noastră conducătoare și a ne ridica la înțelegerea formelor de viață occidentală“. Școala a trebuit să producă deci ingineri, avocați, doctori, negustori și mai ales funcționari.

Cu timpul însă s'a văzut că țara mai are și alte nevoi de împlinit, „unele din ele mai vitale“. Dintre acestea „ridicarea economică și culturală a satelor s'au impus tot mai insistent“. Mișcarea haretistă a avut de scop să umple aceste nevoi.

După războiu, noi probleme s'au ridicat. Din acestea, ridicarea culturală a satelor se face tot mai simțită. A o neglija ar fi însemnat „părăsirea în primitivism, înstrăinarea unei părți din populația țării de sufletul poporului întreg“. Se cerea deci să se asigure „înțelegerea prin cultură, între toate categoriile sociale“. Afară de aceasta, cum „în cursa de întrecere, angajată între toate popoarele lumii, va supraviețui acela care are conștiință mai unitară și mai trează, mai multă liniște și mai ordonată și spornică muncă între hotarele sale“ și din acest punct de vedere lupta pentru luminarea cât mai mult a satelor se impunea și cerea a nu fi amânată. În felul acesta, școala poporului trebuie să devină tot mai mult, „o problemă dintre cele mai de seamă pentru Stat“. Pentru rezolvarea ei se cere însă a se depăși cadrul celor 4 clase primare și a căuta să se întindă „pe toată vârsta copilăriei, adolescenței și pubertății“. În felul acesta și importanța învățătorilor trebuie să crească, căci ei sunt aceia care trebuie să facă față tuturor acestor nevoi. Deaceia este nevoie de o altă pregătire în școală. Viitorul învățător trebuie să fie, pe lângă un bun învățător, un om de cultură.

Principiile de bază ale noului învățământ normal sunt grupate în două:

1) unele cu caracter general, valabile pentru orice școală secundară;

2) altele cu caracter special, adică acelea care disting școala normală de cea secundară.

Lăsăm la o parte pe cele din prima grupă, pentru a insista asupra celor care privesc școala normală și chiar pe noi. Principiile care stau la bază sunt:

a) pedagogia trebuie să fie fundamentată nu numai psihologicește ci și sociologicește.

(„Educătorul practic — ne spune introducerea amintită — trebuie să posede cunoștințe și o metodă cât mai practică, pentru a cunoaște atât sufletul, cât și societatea căreia își dedică munca sa. El trebuie să cunoască mai ales celula specifică neamului nostru — satul — pentru ca pe ea să poată clădi, în primul rând, o cultură românească și un Stat românesc puternic“).

b) învățătorul străjer și muncitor pentru cultura poporului.

(Un principiu, „în strânsă legătură cu concepția unei pedagogii sociale, cu specială privire spre problemele educației românești“).

Aici două sunt problemele care se pun: problema tineretului și aceea a satului. „Formarea tineretului pentru idealurile mari ale neamului și țării noastre și ridicarea satelor, la un nivel superior de viață civilizată, fără a le înstrăina de preocupările lor firești“. În acest scop, școala normală va trebui să fie „nu numai suflete de străjeri, ci educatori în spirit străjeresc; nu numai iubitori de sat, ci tehnicieni ai muncii pentru ridicarea satului“.

c) Pregătirea învățătorului — și aceasta este ceea ce ne interesează pe noi, în special, ca forestieri — pentru o școală îndrumată practic și regional.

Acesta este unul din principiile noi de bază ale învățământului normal.

În acest scop s'a dat o deosebită atenție practicei agricole, cooperatiei, lucrului manual și gospodăriei.

Dar noua școală nu va mai căuta ca până acum să facă din învățător un cultivator ci un îndrumător, pe liniile mari ale gospodăriei sătești, iubitor de ordine și de cultură rațională în țarină și la fermă.

„Învățătorul — continuă a preciza introducerea la noua programă analitică — trebuie să fie deprins „a vedea și problemele practice, legate de realitatea ce-l înconjoară... El trebuie să vadă că o bună gospodărie, nu se poate înjgheba decât conformându-se cerințelor naturale și sociale ale locului. Viața practică, mai mult decât cea spirituală este legată de regiunea sau ținutul unde se desfășoară“. Punerea în practică a acestui principiu duce la creierea de școli cari să nu semene între ele, din moment ce regiunile în care se găsesc se deosebesc între ele. Vom avea deci de a face cu instituții „adaptate perfect mediului lor de viață“.

A iniția pe învățător în rosturile pădurii este a-l putea pune în măsură să vadă mai bine acele probleme practice „legate de realitatea ce-l înconjoară“ și a-l face să-și dea seama cum trebuie să se desfășoare acea viață practică „legată de regiunea sau ținutul unde se desfășoară“. Iată ce are să-i lămurească lui și cunoștințele despre pădure și economia forestieră ce are să i se dea în școala normală. De felul cum i se vor da însă depinde ceea ce vom realiza. Trebuie să urmărim dezvoltarea acestor idei, de care depinde în bună măsură realizările noastre pe tărâmul propagării ideii forestiere.

Educația „agricolă“ a sătenilor, de care se specifică în programa analitică, după cât am arătat, ocupă un loc de frunte în preocupările de pregătire ale viitorului învățător.

Astfel, în învățământul supraprimar, se va căuta să se desvolte și interesul elevilor pentru mediul în care trăesc, îmbogățindu-le cunoștințele de cultură agricolă generală, „ca să poată înțelege mai târziu noțiunile științifice din domeniul agricol“. Se vor da cât mai puține noțiuni teoretice și cât mai multe practice.

În grupa mare a științelor agricole, este cuprinsă, în programa analitică, și silvicultura.

Ea urmează să se predea în clasele VI-a și VIII-a. În clasa VI-a, cursul se va mărgini la noțiuni de „cultura pădurilor“, iar în clasa VIII-a cele de „folosirea pădurilor“.

Pentru „cultura pădurilor“, programa analitică prevede (pagina 4656):

1) Pădurile țării. Repartizarea suprafeței pe categorii de proprietari și pe esențe. Zone de vegetație. Date statistice. Rezerva lemnoasă.

2) Importanța pădurilor în economia națională, în îmbunătățirea climei, regimul apelor, turism, apărare națională, sănătatea populației (săsanarea regiunilor insalubre, etc.).

3) Monografia esențelor indigene și exotice mai importante ce se pot aclimatiza la noi și care prezintă un interes pentru țara noastră.

4) Păduri și arbori izolați. Solul forestier. Arborete: viața arborilor în arboret; tipuri de arborete și regenerarea lor; îngrijirea arboretelor.

5) Semințe forestiere (recoltarea și păstrarea lor): pepiniere (înființarea și îngrijirea lor).

6) Înființarea arboretelor pe cale artificială, plantațiuni, răchitării; îngrijirea lor.

7) Terenuri degradate: punerea lor în valoare prin plantațiuni. Lucrări de consolidare; corecțiunea râpelor și torenților.

8) Protecția pădurilor. Pericolele ce amenință pădurea: exploatarea abuzivă și vicioasă, pășunatul, delictele, incendiile, atacurile de insecte, boli criptogamice. Prevenirea și combaterea lor.

La „folosirea pădurilor“ se preconizează:

1) Proprietățile și calitățile lemnului. Îmbunătățirile și întrebunătățirile lemnului.

2) Noțiuni de dendrometrie.

3) Amenajarea pădurilor. Cantitățile ce se pot extrage anual dintr-o pădure (posibilitatea). Regulamentul de exploatare.

4) Exploatarea (sensul rațional al cuvântului): doborîrea, sortarea și fasonarea. Unelte de muncă.

5) Transportul. Mijloace de transport la mică și mare distanță.

6) Munca și viața muncitorilor în pădure.

7) Produse secundare nelemnoase ale pădurii: scoarța, frunzele, florile, semințele, plantele medicinale, etc. Rășina și derivatele ei. Celuloza. Materii tanante. Vânatul și pescuitul în apele de munte. Golurile munților.

8) Comerțul și industria lemnului. Piața internă. Cooperația forestieră.

9) Contribuția pădurii la civilizația gospodăriilor rurale.

10) Legislația silvică.

Precum vedem, programa analitică în materie de cunoștințe silvice însumează o întreagă „enciclopedie“. Numai că toate aceste noțiuni vor trebui date cât mai sumar, enunțate abia, dacă ținem seama că nu este destinată decât o oră pe săptămână și că în afară de silvicultură: în clasa a VI-a trebuie să se mai predea — în aceeași oră pe săptămână, — pomicultura, legumicultura, floricultura, viticultura, iar în clasa VIII-a și economia rurală, construcții rurale, legislația agrară.

Va trebui ca noi să căutăm să punem la îndemâna învățătorilor manuale cât mai bune, pentru consultarea lor, în cursul activității lor la sate.

Programa analitică specifică și în cazul silviculturii că trebuie să se respecte principiul regiunilor, dându-se importanță acelei discipline care primează în regiunea respectivă.

Demn de relevat este observațiunea care este inserată la sfârșitul programei de silvicultură pentru clasa VIII-a. Iată ce spune:

„Fără să socotim ca argument în plus la necesitatea completării programei analitice, dar credem că nu este inutil să arătăm contribuția cu care a fost și vor fi încă solicitate pădurile pentru construcția, înzestrarea cu mobilier și aprovizionarea cu material de foc a localurilor de școală.

Numai în ultimii ani dela războiu s'au dat gratuit din pădurile Statului materiale în valoare de circa 700 milioane lei“.

CONFERINȚE

În ziua de 3 Noembrie a. c., d-l Ing. Insp. G-ral silvic M. Petcuț, dela I.C.E.F., a ținut la Societatea Română de Științe, Secțiunea de Științe Agricole, o comunicare tratând despre „Vitalitatea rădăcinilor de stejar“

Se arată în prealabil că înmulțirea plantelor lemnoase se face pe două căi: prin sămânță sau pe cale secsuată și pe cale vegetativă sau asecsuată.

Înmulțirea pe cale vegetativă se realizează prin: lăstari, butași, marcote și drajoni.

Prin drajoni se înțelege de obicei lăstarii cari dau din rădăcinile secundare care merg mai mult sau mai puțin paralel cu suprafața pământului. Dintre speciile ce au această facultate fac parte: plo-pul, salcâmul și ulmul.

Alte specii dau și ele lăstari din rădăcini, însă acestea nu pornesc din rădăcinile secundare ci din pivotul principal. În această categorie, literatura forestieră cuprinde: mesteacănul, castanul bun și alunul.

Stejarul pedunculat și cerul posedă și ei facultatea de a emite lăstari din rădăcină. La pedunculat se întâlnesc cazuri și de lăstari dați din rădăcinile secundare și mai ales din pivot. La cer se întâlnesc numai cazuri de lăstari din pivot.

Pentru ca aceste specii să poată emite astfel de lăstari, se cer îndeplinite anumite condițiuni:

La stejarul pedunculat, drajoni din rădăcinile secundare se întâlnesc numai atunci când aceste rădăcini sunt retezate în apropiere de pivot. În acest caz, lăstarii dau din locul unde s'a operat tăetura și numai dacă aceasta rămâne descoperită sau este acoperită cu un strat foarte subțire de pământ. Cazul a fost observat într'o defrișare din pădurea Comana și s'a obținut și pe cale experimentală.

Lăstari din rădăcini, la cer și la pedunculat, se obțin atât în exploatarea obișnuite (retezarea tulpinii deasupra coletului), cât și atunci când arborele a fost lipsit complet de aparatul său aerian (tulpina tăiată sub colet).

În cazul exploatărilor obișnuite, stejarul pedunculat și cerul dau lăstari din rădăcină obișnuit la distanță de 10—15 cm depărtare de cioată și în foarte rare cazuri la distanțe mai mari, ajungând până la 70 cm.

Această potență a celor două specii de stejar se întâlnește numai

în condiții staționale neprielnice. Spre pildă în stepa cu păduri și formațiunile torențiale de pe terasele râurilor. Deci, în soluri uscate, întelenite, întărite prin pășunat și foarte compacte.

Lăstari ieșiți din plante lipsite complet de aparatul lor aerian, se întâlnesc în plantațiuni sau în însămânțări naturale, atunci când acestea au fost extirpate prin pășunat abuziv. Pentru obținerea lor se cere ca solul să fie mobilizat de noi, sau ameliorat printr'o schimbare intervenită în viața acestor plantațiuni sau însămânțări.

Aceeași lăstari pot lua naștere în urma unor rărituri sau curățări sau însămânțări naturale de stejar.

Pentru ilustrarea ultimilor două cazuri, conferențiarul a produs o serie de fotografii, care reprezintă lăstari din rădăcini apăruiți după mobilizarea solului în niște poeni complet întelenite și fără nicio urmă de arbori pe ele, dar în care, cu mulți ani în urmă, se făcuse plantațiuni sau însămânțări naturale de stejar.

Deasemenea conferențiarul a produs fotografii cu lăstari crescuți pe rădăcini fără ca arborii să fi avut cioată. Acestea au fost luate din cuprinsul unor arborete parcurse cu operațiuni culturale (rărituri și curățiri).

În încheiere, s'a subliniat importanța acestor din urmă feluri de lăstari, socotiți ca un mijloc foarte util de a reînvia arboretele tinere de stejar degradate prin pășunat.

At. Har.

OPERA SILVICĂ A PREMILITARILOR ȘI STRĂJERILOR

În Capitală s'a inaugurat de curând noul an de pregătire premilitară.

Cu acest prilej postul de radio a difuzat Duminecă 13 Noembrie, în cadrul „orei premilitare” apelul-îndemn al d-lui Lt. col. Aurel Gheorghiu, prin care se stimulează din nou propaganda silvică și pomicolă, pe care le vor sluji cu devoțiune tinerii premilitari.

D. col. Gheorghiu a evocat patetic nobila misiune a străjerilor și premilitarilor, cari vin în campaniile de toamnă și primăvară — ca niște adevărați samariteni milostivi — să lege rânile coastelor și ponoarelor desgolite, să refacă pădurile despoiate de podoaba lor.

Sădind falnici stejari, nuci și pomi fructiferi, după caz, nevoie și regiune, premilitarii înalță cel mai frumos și durabil monument viu al naturii, merit să dăinuiască peste veacuri, pe linia frontului rezistenței dela Oituz până la Dunăre, scriind peste viitorime povestea epopeei neamului românesc.

— „Străjeri, premilitari, voi flăcăi din județele: Bacău, Putna, Tecuci, R. Sărat, Covurlui, Brăila și Ismail, începeți să plantați stejari urmând hatul tranșeelor, de pe care, cu nelezirea lor prin ogoare, se șterge orice amintire a luptelor pentru întregirea Neamului.

„Toamna se vedește lungă. E timpul plantațiilor. În voi flăcăi români, feciori ai brazdei, gălgâie puteri deosebite. În păduri pomi-

șorii ravnesc către lumină, în timp ce deacurmezișul Moldovei, linia tranșelor din 1917 stă biruită de vremuri. O nouă chemare sfântă. Pășii vrednici la faptă și țara întreagă vă trimite binecuvântarea ei“.

Am redat textual acest fragment din inspirata cuvântare a d-lui comandant Gheorghiu.

Recent, d. ministru Șișești a avut o convorbire cu d. general Scheletii, comandantul premilitarilor, schițând desigur și viitorul plan de acțiune ce rezultă din colaborarea „străjei țării“ și a premilitarilor cu organele silvice dela: Ameliorări, Caps și Regimul silvic, consultate de d. ministru și care activează intens de câțiva ani în această direcție. În unele județe, grație mai ales prefecților militari și comandanților, cu străjerii și premilitarii s'au făcut adevărate minuni. Satele și-au schimbat fața lor!

O operă educativă, patriotică, dar și de foloase practice apreciable.

Râvna depusă la inspectoratul de regim Focșani, pentru creierea acelor „monumente vii“, sau a „pădurilor sacre“, așa cum le-a numit inițiatorul lor d. Pamfil Șeicaru, se cade a fi relevată.

Se cere pretutindeni un animator. Ar fi preferabil ca el să rămână anonim, ori să dispară atunci când devine de prisos, când opera e aproape înfăptuită, iar ideea a prins teren.

Ceva din ființa ta, un strop de suflet și bunăcredință, e necesar să fie puse între ziduri, ca ele să dureze, înfruntând vremea, biruind invidii, patimi și micimi omenești.

Manevrele recente, prin Sudul Basarabiei, Covurlui și Nordul Dobrogei, au pus pe tapet grava problemă pentru apărarea națională a pustiului din acest ținut de antestepă, al Bugeagului. Mai anii trecuți, scrisese tot Pamfil Șeicaru în „Curentul“, acel articol plin de sumbre prevestiri și avertismente: „Înaintează stepa rusească, pustiul și comunismul“. Cereă și d-sa mobilizarea tuturor forțelor active: silvicultorii, agronomii, tineret și armată, pentru a ridica stăvilare verzi, barajul plantațiilor, împotriva pustiului ce vrea să ne înghită pe noi și... civilizația apusului. Chiar și Sahara a fost înfrântă și cucerită de om și tehnică. Cum n'am izbuti atunci noi, în condițiuni de lucru mai puțin vitrege?!

La noi problema se pune implacabil pentru economia și apărarea națională, iar trecutul ne cere atâta fărâmə de suflet și pietate, ca să-l reinviem prin cultul amintirii, întreținut de aceste troițe — monumente verzi.

Premilitari și străjeri, noi silvicultorii și pădurea, așteptăm cu brațe larg deschise ofranda tineretii voastre generoase.

Cezar Gr. Cristea

DECERNAREA PREMIULUI „GH. CRĂCIUNESCU“

În Martie 1929, decedatul Inginer Inspector silvic Gh. Crăciunescu a donat Soc. Progresul Silvic suma de 3948 lei cât reprezenta partea subscrisă de D-sa la „Cercul Inginerilor“, cu dobânzile aferente, în vederea constituirii unui premiu, ce urma a fi atribuit celei mai bune lucrări, prezentată în manuscris, privind: „Punerea în valoare a terenurilor fugitive și surpătoare de pe proprietățile de moșneni și răzeși devenite improductive de pe urma despăduririlor sau abuzului de pășunat“.

Suma de mai sus a fost apoi mărită până la 10000 lei, de către Soc. Progresul Silvic.

În ședința sa dela 14 Mai 1935, Societatea a aprobat în acest scop, un regulament cuprinzând normele de care urma să se ție seamă la întocmirea lucrării. La întocmirea regulamentului s'a ținut în bună măsură seamă și de indicațiunile generale date de donator. Amintitul regulament a fost publicat în Nr. 9—10/935 al Revistei Pădurilor (pag. 711—712).

Termenul pentru predarea manuscriselor, după ce fusese fixat inițial la 1.II.1936, a fost prelungit cu un an, până la 1.II.1937.

Până la data fixată, nu s'a prezentat decât o singură lucrare, de 136 pagini, intitulată: „Refacerea dealului Tojanul“ proprietatea moșnenilor vrânceni din Comuna Spulber (jud. Putna), purtând, în loc de semnătură, așa cum se cerea, următorul motto: „Prezența pădurii pe un teren oarecare împiedică formarea torenților“.

Comisiunea instituită de Societate pentru cercetarea acestei lucrări, constatând că ea a fost întocmită în spiritul regulamentului și că ea merită să fie premiată, a referit în acest sens Consiliului de Administrație al Societății, care în unanimitate, în ședința sa dela 19 Septembrie a c., a hotărât decernarea premiului. Procedându-se apoi la desigilarea plicului care conținea numele autorului, s'a aflat că lucrarea prezentată aparține d-lui Ing. At. Haralamb.

Este cunoscută de noi toți pregătirea colegului nostru Haralamb în domeniul terenurilor degradate, deaceea socotim drept un aport însemnat adus de D-sa, prin lucrarea de față, pe care am dori-o tipărită, pentru ca astfel să poată lua cunoștință cât mai mulți de cuprinsul ei.

C. Gr. Cr.

ÎMBUNĂTĂȚIREA PIEȚII INTERNAȚIONALE A LEMNULUI

În prima jumătate a lunii Septembrie, piața internațională a lemnului a devenit mai fermă datorită tranșacțiilor mari ce au fost încheiate între exportatorii și cumpărătorii din vestul Europei.

Evenimentele politice au întrerupt însă la sfârșitul aceleiași luni multe negociațiuni în curs de perfectare.

Situația politică fiind clarificată și pericolul unui războiu general fiind înlăturat cel puțin până în primăvara anului 1939, s'a produs o adevărată repriză a activității în cumpărăturile importatorilor, ale căror stocuri sunt atât de reduse.

Tendința de urcare se observă mai ales la lemnăria de rășinoase albe, din cauza stocurilor în această marfă, cari au devenit cu totul neînsemnate.

La începutul lunii Noembrie însă, ne informează Monatsberichte des C. I. B. din 10 Noembrie a. c., datorită înfrânării totale a crizei politice, însuflețirea pieței internaționale a lemnului s'a accentuat tot mai mult, volumul încheierilor mărindu-se dintr'odată.

Ne găsim în perioada când cererile piețelor importatoare sunt destul de importante, în timp ce stocurile de lemnărie ale exportatorilor sunt reduse.

Factorii esențiali ce au determinat fermitatea pieței internaționale a lemnului sunt datorii următoarelor împrejurări:

1. Este stabilită convingerea generală că prețurile pentru campania următoare vor fi cel puțin la nivelul de astăzi, cu probabilitatea destul de mare că ar putea fi chiar mai mari la începutul campaniei viitoare;

2. În urma înghețării timpurii a unui număr de porturi rusești, organizația de export a U. R. S. S.-ului s'a găsit cu un număr important de contracte pe care nici n'a început să le execute. Din această cauză, importatorii au fost siliți, să-și acopere deficitele prin cumpărături prompte în alte țări furnizoare de lemnărie;

3. Anglia, față de mărirea stabilității în Franța, Belgia și Olanda, se găsește cu stocuri foarte mici de lemnărie, datorită reducerii treptate a importului în primele zece luni din 1938.

În majoritatea țărilor importatoare și exportatoare, stocurile de

lemnărie nu sunt mai mari față de stocurile dela sfârșitul anului 1935, adică sunt destul de reduse față de stocurile normale.

4. La licitațiile din Finlanda și Suedia s'au cumpărat cantități neînsemnate de lemn rotund, astfel încât se poate prevedea cu toată siguranța că producția și oferta pentru export a acestor țări va fi în mod necondiționat mai redusă decât în anii normali.

Datorită cauzelor de mai sus, afacerile de lemnărie din această toamnă sunt bune și vor fi mai bune la sfârșitul sezonului.

Prețurile sunt ferme și au încercat o majorare de cel puțin 10 sh./Std. (cca. 2—3 sh./m³) față de nivelul cel mai scăzut din luna August a. c.

Exportul european de lemnărie în primele nouă luni

După publicațiile C. I. B.-ului, exportul total de lemnărie al celor 12 țări marchează o reducere de cca. 30%, fiind de 19.180.000 m³. față de 27.370.000 m³. în anul trecut.

Dăm cantitățile totale de lemnărie exportate de cele 12 țări în primele zece luni din 1936, 1937, 1938, exprimate în m³.

	1938	1937	1936
Norvegia	175.620	224.946	214.229
Suedia	2.594.766	3.295.603	3.055.869
Finlanda	4.869.471	6.502.617	6.585.414
Estonia	143.396	271.295	285.065
Letonia	895.904	1.832.284	927.184
Lituania	239.724	284.495	245.465
U. R. S. S.	3.423.705	6.351.464	8.734.626
Polonia	2.143.510	1.995.006	2.317.679
Cehoslovacia	1.531.221	1.522.653	1.853.780
Austria	925.295	2.353.222	1.724.766
Jugoslavia	1.023.136	1.284.657	607.563
România	1.214.226	1.451.909	1.257.519
Total	19.179.974	27.370.151	27.809.159

Exportul țărilor nordice a scăzut cu 24% dela 10.023.000 m³. în anul trecut la 7.640.000 m³.

Țările baltice au încercat o reducere de 53,6% față de exportul efectuat în anul precedent.

U. R. S. S. a exportat numai 3.424.000 m³. față de 6.351.000 m³. în anul precedent, adică cu 46% mai puțin, reducere mare fiind la lemnul pentru hârtie (483.000 m³. față de 1.316.000 m³. exportati în anul precedent).

Reducerea exportului european de lemnărie, fiind cu totul anormală, se așteaptă o reacțiune din partea piețelor importatoare, cea ce va produce mărirea prețurilor.

Reducerea exportului de rășinoase

Acțiunea ETEC-ului.

Țările exportatoare de lemnărie din Europa, duc de trei ani o politică dirijată, în scopul de a realiza oferta de lemnărie în raport cu consumul probabil al fiecărei țări importatoare și a evita căderea bruscă a prețurilor.

Față de depresiunea economică generală, ce s'a accentuat și mai mult în prima jumătate a anului 1938, ETEC-ul (European Timber Exporters Convention) organul internațional care stabilește cantitățile de cherestea de rășinoase ce pot exporta anual țările membre (Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Letonia, Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia și România), a redus aceste cote sub cantitățile exportate în anii precedenți.

În scopul de a evidenția reducerea exportului european de rășinoase, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în anii 1934—1937 precum și cantitățile maxime ce pot fi exportate în cursul acestui an:

Țara exportatoare	1934	1935	1936	1937	1938
	mii standarzi cubici				
Suedia	874	714	816	810	690
Finlanda	1.046	985	1.036	962	845
U. R. S. S.	1.019	1.088	1.003	908	842
Polonia	331	266	313	342	259
Cehoslovacia	98	68	63	105	76
Austria	247	266	220	309	—
Jugoslavia	171	156	90	190	135
România	270	268	261	258	214
Norvegia	29	23	27	25	20
Estonia	72	42	34	53	45
Letonia	149	114	117	127	103
Lituania	28	43	39	38	30
Total	4.336	4.035	4.051	4.100	3.259

Cifrele de mai sus echivalează cu o reducere de 841 Stds., adică 20% din contingentul normal care se ridică la 4.100.000 Stds.

Cantitatea de 3.259.000 Stds. ce se exportă în acest an trebuie considerată ca fiind extraordinar de redusă, căci nu atinge nici cifrele ex-

porturilor efectuate de țările de mai sus în anul 1932, când criza a atins maximum de intensitate.

Această cantitate este la limita inferioară a nevoilor actuale, și reducerea cantităților exportabile a provocat o stabilizare a pieții.

Exportles (organizația de export a lemnului rusc) a redus exportul în Anglia cu 20% și a urcat prețurile cu 5 sh./Stds. în luna Septembrie și cu 10 sh./Stds. în luna Noembrie a. c.

Limitarea exportului de lemnărie la nevoile piețelor importatoare evită căderea prețurilor, asigurându-se rentabilitatea întreprinderilor forestiere.

Repriza economică, anunțată după înlăturarea totală a crizei politice găsește țările exportatoare cu cantități reduse de lemnărie și se va produce urcarea și mai departe a prețurilor după cum am prevăzut în cronica lemnului din Aprilie (R. P. pag. 429).

Reducerea exploatărilor forestiere din România. Legea pentru controlul circulației materialului lemnos.

Exploătările forestiere din România, făcute pe o scară mare de societățile internaționale cât și de proprietarii particulari, convertiți la distrugerea bunului lor păstrat cu sfințenie de strămoși, au dus la impușinarea pădurilor din România.

Legile silvice și întreaga acțiune a corpului silvic pentru a se pune stavilă exploatărilor abuzive practicate în pădurile țării, au fost răsturnate de puterea politicianilor din slujba capitaliștilor străini, ce au nesocotit tot ce este românesc în această țară și au deposedat generațiile viitoare de niște bunuri ce nu ne aparțineau.

Industria forestieră din România, după cum am arătat și repetat în nenumărate cronici, a urmat conjunctura pieții externe, legile și regulamentele silvice n'au fost luate în seamă și posibilitățile de producție ale pădurilor au fost adoptate capacității de debitare a fabricelor de cherestea.

În acest mod, majoritatea marilor masive forestiere au fost lichidate în întregime.

Numai o normalizare a exploatărilor forestiere poate aduce o normalizare a exportului de lemnărie și stabilizarea prețurilor lemnului — atât pe piața internă cât și la export — la un nivel mai ridicat, pentru a se asigura fondului forestier o rentă ridicată.

Evenimentele politice interne dela începutul anului au determinat pe comercianții de lemnărie — majoritatea evrei — să retragă volumul afacerilor și să cumpere cantități reduse de lemn rotund de rășinoase și foioase. Datorită împrejurărilor, exploătările forestiere din anul curent s'au redus simțitor, oferta de lemnărie a fost mică și prețurile s'au putut menține aproximativ la nivelul atins în anul 1937.

N'au fost desființate însă exploătările în delict, pe cari le-au preferat întotdeauna elementele străine.

Legea pentru controlul circulației materialului lemnos, publicată

în M. Of. din 22 Mai a. c. vine să oprească toate tăerile abuzive în pădurile particularilor și să limiteze exploatarea forestieră la producția normală a pădurilor.

Introducerea foilor de transport cu o valabilitate de 24 ore, obligativitatea jandarmilor, primăriilor și tuturor autorităților să controleze transporturile forestiere și simplificarea formalităților pentru confiscarea și vânzarea materialelor lemnoase exploatate în delict, pun capăt unei stări rușinoase.

Avem convingerea că reducerea exploatarea forestieră din România, se va produce treptat și este în funcție de conștiințozitatea organelor silvice chemate să aplice legea pentru controlul circulației materialului lemnos.

Exportul forestier al României în primele nouă luni.

După datele statistice întocmite de Asociația Industriilor Forestiere, exportul de lemnărie, în lunile Ianuarie—Septembrie, pe sorturi, s'a desfășurat după cum urmează:

Felul sortimentului	1935	1936	1937	1938
	t o n e			
lemn de foc	74.651	64.278	86.971	108.178
lemn pentru debitare	32.551	47.498	37.988	43.469
lemn de mină		19.943	16.934	23.007
traverse	60	29.263	21.293	1.746
lemn pentru hârtie		14.943	3.475	21.706
cioplitură		48.512	61.661	55.212
doage	2.000	2.258	3.372	3.569
cherestea	479.729	475.916	548.552	400.297
scânduri geluite				
părți de lăzi		1.897	19.272	12.557
foi de placaj	377	55	237	882
lemn contraplacaj	763	687	2.227	3.134
Total . . .	590.131	694.802	801.982	673.777

Exportul de lemnărie din anul curent este cu 18% mai mic decât în anul precedent, însă la nivelul exportului din 1936 și mai mare decât în 1935.

Exportul lemnului de foc s'a mărit dela 8697 vagoane exportate

în 1937 la 10818 vagoane, din care 10058 vagoane în Ungaria și 681 vagoane în Germania.

Lemnul de celuloză apare în acest an ca un articol important, exportul său ridicându-se dela 3475 tone în 1937 la 21706 tone în anul curent din care 16075 tone în Germania, 4023 tone în Ungaria și 1568 tone în Italia.

Cioplitura de rășinoase începe să intereseze nu numai Grecia și Ungaria, cari anul trecut au importat cantități mari de lemnărie, dar chiar și alte țări, exportându-se 831 tone în Bulgaria, 1143 tone în Turcia și 509 tone în Franța.

Exportul cherestelei de rășinoase și foioase a scăzut cu cca. 25%, în timp ce alte sortimente au încercat majorări simțitoare.

A scăzut exportul cherestelei de rășinoase în Anglia, (10958 tone față de 115.201 tone în 1937), Egypt (30.373 tone față de 48.230 tone exportate în 1937), Franța (1182 tone față de 7119 tone în 1937).

S'a mărit exportul cherestelei de rășinoase în următoarele țări:

Grecia	33.791 tone în 1938 față de 25.556 tone în 1937
Syria	17.557 " " " " " 12.589 "
Italia	5.844 " " " " " 1.239 "
Germania	80.250 " " " " " 53.813 "

Piețele debușeuri ale lemnului nostru rămân Germania, Italia, Grecia, Egypt și Syria, cari necesită cantități importante de lemnărie de rășinoase și foioase.

Urcarea prețurilor lemnului exportabil din România

În anul 1938 a fost redus într'o proporție anormală importul cherestelei de rășinoase în Egypt și Anglia, cari au ajuns să lichideze în mare parte stocurile obișnuite de lemnărie cari se găsesc pe lagărele depozitelor de desfacere.

Anglia a importat în acest an numai 4.081.191 m³. cherestea de rășinoase față de 6.329.397 m³. din anul 1937, adică cu 34% mai puțin față de anul precedent.

Inghetarea porturilor rusești determină piața engleză, care duce lipsă de lemnărie să-și acopere nevoile pe alte piețe, între cari cea mai vizată este România. În ultimele zile chiar au început să vină numeroase cereri de lemnărie din Anglia.

Egyptul a importat în primele nouă luni din acest an 132.601 m³., adică cu 46% mai puțin. Importul de cherestea de rășinoase al Egyptului îl formează:

Finlanda	2.341 m ³	în 1938 față de 28.096 m ³ în 1937
U. R. S. S.	33.428 „ „ „ „ „	68.585 „ „
Jugoslavia	10.513 „ „ „ „ „	28.926 „ „
România	60.750 „ „ „ „ „	96.480 „ „

Această piață necesită importante cantități de lemnărie, pe care va fi nevoită să le acopere în majoritate din România.

Față de reducerea simțită a importului de lemnărie și ținându-se seamă de nevoile piețelor importatoare, cari au lichidat în mare parte chiar stocurile normale de lemnărie, Comitetul de direcție al Asociației Industriilor Forestiere în ședința sa din 11 Noembrie a. c. a hotărât următoarele:

1. Pentru exporturile cu destinația Ungaria urmează a se obține pentru cheresteaua de rășinoase cu permise cumpărate în Ungaria, prețurile stabilite în lista redactată la 27 Mai 1938, iar pentru cioplitură 2 (doi) Pengoe în plus peste această listă.

2. Pentru exporturile cu destinația Palestina urmează a se obține: pentru marfa de 4 m. lată și morali 3—4 m. 2 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.; pentru marfa îngustă și scurtă 1 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.; pentru morali peste 4 m. lungime 4 sh. în plus față de lista din 2 Mai a. c.

3. Pentru exportul cu destinația Italia vânzările urmează a se face în sh. englezi la baza de 4,70 lit. un sh. engl. sau în Lit. la baza de 94 Lit. o Lstg. Deasemeni urmează a se prevedea în încheeri clauza că lichidarea liretei în România se va face la cursul actual de 7,17 lei.

4. Pentru exportul de cioplitură cu destinația Grecia și Egypt se majorează prețurile cu 2 sh. peste prețurile din lista din 2 Mai a. c. Se atrage cu această ocazie atenția exportatorilor că în cazul vânzării cif să albă în vedere navlul și asigurarea efectivă, în caz contrar astfel de încheeri se vor viza la prețurile respective fob.

Data fiind tendința de urcare a prețurilor este recomandabil ca vânzările de lemnărie să fie făcute cu prudență și cu termene de livrare numai până la 1 Martie 1939.

În ultimele săptămâni, s'au făcut vânzări de cherestea de rășinoase pentru Grecia la prețuri mai mari decât cele fixate prin listele U. G. I. R.-ului.

Se intenționează ca și prețurile pentru alte pieți (Egypt, Italia, Sycia, Anglia, etc.) să fie majorate cu 2—3 sh/m³.

Prețurile cherestelei de rășinoase pentru Egypt s'au urcat dela sine cu cca. 20—30 lei/m³. (1600 lei³. specificate și 1500 lei/m³. îngustă predate fob Galați). Fabricanții de cherestea cer însă și 1700 lei/m³. cherestea tip Egypt.

Se prevede că exportul de lemnărie prin Constanța să fie destul de mare în campania de iarnă, când Dunărea este înghețată.

Din cauza cererilor din străinătate, a comenzilor masive ce se așteaptă din partea instituțiilor publice cât și realizarea campaniei construcțiilor, pe care o prevedem destul de activă în sezonul viitor, prețurile lemnului rotund de rășinoase vor fi destul de ferme (250—400 lei/m³. în picioare).

Fermitatea prețurilor lemnului rotund de rășinoase este în funcție de felul cum se va aplica legea pentru controlul circulației materialului lemnos din partea tuturor agenților silvici din cele trei mari direcții forestiere (C. A. P. S., Regimul Silvic și A. P. P. A. S.).

Vasile C. Filip

Galați, 25 Noembrie 1938.

UZINA SILVICĂ ȘI CARIERA DE PIATRĂ R. P. C. SATU-MARE
ad. No. 764/1938

Publicație de concurs

Consiliul de Administrație, publică concurs pe data de 1 Ianuarie 1939, pentru un post de inginer silvic.

Concurenții își vor depune petiția până la data de mai sus la registratura uzinei, împreună cu actele înșirate mai jos:

1. Extractul de naștere,
2. Certificat de naționalitate,
3. Certificat de studii,
4. Actul de membru în Corpul Silvic,
5. Livretul militar,
6. Certificat medical.

Salariul va fi cel din tabloul anexat Ordinului Direcțiunii Regim. Silvic No. 148650/938.

Satu-Mare, la 25 Nov. 1938.

Consiliul de Administrație

JURISPRUDENȚE

ASIGURĂRI SOCIALE

C. Dr.

I. INTREPRINDERE PUBLICĂ

Serviciul județean al drumurilor neavând o existență juridică proprie și neurmărind un scop comercial nu poate fi considerat ca o întreprindere publică.

(Prefectura jud. Năsăud cu Casa Asig. Soc. și Iohan Mihai).

Curtea:

Având în vedere că prin motivele de casare recurenta se plânge de violarea art. 128 din legea de unificare a Asigurărilor Sociale, săvârșită de instanța de fond prin aceea că Serviciul Județean al Drumurilor nu poate fi considerat ca o întreprindere a județului, spre a-i angaja responsabilitatea de a plăti accidentatului o pensie de accident.

Considerând că potrivit art. 128 al. 4 și urm. din legea de unificare a Asig. Sociale prin derogare dela art. 2, litera b din aceeași lege, salariații Casei Autonome a Monopolurilor Regatului României (C. A. M. R. R.) vor continua asigurarea pentru invaliditate din boală și bătrânețe la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

Ei vor contribui împreună cu patronul lor (C.A.M.R.R.) în părți egale, cu o cotizație al cărei quantum se va stabili de Consiliul de Administrație al Casei Centrale; că în ce privește asigurarea de accident, salariații prevăzuți de aliniatul precedent, vor primi dela C.A.M. R.R. cel puțin drepturile minimale stabilite de prezenta lege, fără ca această Instituție să mai fie obligată la plata cotizației suplimentare, stabilit prin această lege la art. 48.

Că ultimul aliniat prevede că același regim se va aplica salariaților dela întreprinderile de Stat, Județ și Comună, în ce privește asigurarea de accident, adică Statul, județul sau comuna, vor fi obligate să asigure salariaților din întreprinderile lor pensiunea minimală prevăzută de articolul 48 din legea citată.

Că prin urmare, spre a se putea decide dacă pensiunea de accident a lui Iohan Mihai urma să fie plătită de Prefectura jud. Năsăud trebuia să se stabilească în prealabil dacă Serviciul județean de drumuri poate avea caracterul unei întreprinderi a județului, fiindcă nu-

mai în acest caz, potrivit expunerii de mai sus, Prefectura era obligată să asigure accidentatului pensiunea minimă prevăzută de legea asigurărilor sociale.

Considerând că noțiunea de întreprindere, fie de Stat, Județ sau Comună, fie particulară, între alte elemente trebuie să cuprindă în mod necesar un element de speculă, de comercialitate și să aibe o existență juridică proprie.

Că Serviciul județean al Drumurilor neavând o existență juridică proprie, întrucât este un serviciu subordonat al județului, singur cu existență juridică aparte, și neurmărind prin realizările sale un scop comercial de realizarea unor beneficii pentru județ, ci numai unul de pură gospodărie internă, nu poate fi considerat ca întreprindere județeană și deci județul nu poate fi obligat să plătească pensiuine de accident angajaților Serviciului județean de drumuri pentru accidente suferite cu prilejul executării muncii lor în folosul acestui județ și pe care județul le-a făcut în regie.

Ca instanță de fond decizând altfel, a violat dispozițiunile art. 128 din legea de unificare a asigurărilor sociale, pronunțând o decizie casabilă.

(Președinția d-lui D. G. Lupu, Președinte Cas. III, deciziunea No. 1262 din 23 Iunie 1937).

II. Casa Centrală a Asigurărilor Sociale Comisiunea de Apel

DECIZIA Nr. 2873

Ședința dela 5 Sept. 1938.

Sub președinția D-lui P. Davidescu.

Membrii D-nii: C. Bănică și I. Jumanca.

Astăzi fiind pe rol judecarea apelului făcută de Casa de Asigurări Lugoj în contra hotărîrii cu Nr. 7477/936 a instanței de judecată a acelei Case.

La apelul nominal prezinte apelanta prin d-l avocat Sion, prezinte intimata Ad-ția Pădurilor Statului din Ministerul Domeniilor prin avocat cu delegație.

Procedura fiind completă și apelul în termen, s'a citit petiția de apel, hotărîrea apelată și celelalte acte din dosar, după care s'a dat cuvântul părților.

D-l avocat Sion, pentru apelantă, cere admiterea apelului.

Intimata prin procuratorul său, cere respingerea apelului.

Comisiunea:

Asupra apelului făcut de Casa de Asigurări Lugoj în contra hotărîrii cu Nr. 7477/936 a Instanței de judecată a acelei Case, prin care admitându-se incidentul ridicat de reprezentantul contestatoarei, s'a

admis contestația, anulându-se ordinul de plată Nr. 6979/936 în sumă de Lei 65.518.

Având în vedere că pentru a da această hotărîre, instanța primă constată că impunerea a fost făcută pe numele Fabricii de cherestea Mănăstur, care este întreprindere industrială a Casei Pădurilor Statului care neavând personalitate juridică nu putea fi impusă, actele de procedură pe seama sa fiind eronate în conformitate cu art. 110 a legii U. A. S. aceasta fiind incapabilă a se apăra în fața instanțelor de judecată.

Având în vedere că în contra acestei hotărîri Casa de Asigurare Lugoj a făcut apel, iar prin concluziunile reprezentantului său a pus în discuție aceleași chestiuni cari au fost ridicate și în fața instanței prime și cari au fost soluționate prin hotărîrea apelată.

Având în vedere motivele de fapt și de drept ale hotărîrii atacate pe care Comisiunea găsindu-le juste și întemeiate le adoptă în totul și ținând seama că potrivit legii de organizare a Ministerelor și dispozițiilor de procedură din dreptul comun, impunerea neputând fi făcută și comunicată decât la mâna administratorului Casei Pădurilor Statului din Ministerul Domeniilor, cea făcută unei fabrici de cherestea lipsită de personalitate juridică, cată a fi socotită ca nulă, urmează că apelul Casei de Asigurare este neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive,

În virtutea Legii,

Decide:

Respinge ca neîntemeiat apelul făcut de Casa de Asigurare Lugoj în contra hotărîrii cu Nr. 7477/936 a instanței de judecată a acelei Case.

Data și citită astăzi 5 Sept. 1938 în ședință publică.

(ss) P. Davidescu, (ss) C. Bănică, (ss) I. Jumanca.

Grefier avocat, (ss) Stoia.

SCRIȚI ȘI TRIMETEȚI-NE ARTICOLE SCURTE

R E C E N Z I I

A. I. BRĂTESCU-VOINEȘTI: Tratat de pescuit. Editura Fundației pentru literatură și artă „Regele Carol II” 1938; 132 pagini; 90 lei.

Autorul acestei cărți, pe care o prezentăm cititorilor noștri, este — după cât se știe — inspectorul general al pescuitului în apele de munte din Serviciul vânătoarei și pescuitului în apele de munte, pendinte de Ministerul de Agricultură și Domenii.

Se știe că această funcție, potrivit dispozițiilor legii (art. 91 al. e) nu poate fi deținută decât de „specialiști reputați în materie de pescuit în apele de munte”. Este deci firesc ca o carte pornită dela o astfel de personalitate să trezească un interes deosebit și să aibă, în același timp, înrâuriri. Cine știe ceva, este și păcat să nu împărtășească și altora puțin din ceea ce știe. Din acest punct de vedere, nu i se poate imputa nimic, d-lui A. I. Brătescu-Voinești. D-sa ne pune la dispoziție acest volum, pe care-l consideră „un cât mai clar rezumat al metodelor moderne de a pescui”, căutând în același timp ca „prin desene și explicațiuni” să încerce să ajute pescarul începător „să practice, în mod efectiv, acest sport care, odată stăpânit, este un nebănuit izvor de fericire”.

Nu avem deci de aface cu o carte de piscicultură, ci cu o carte pentru prinzătorii de pește. Dar și aici trebuie făcută o precizie: este vorba de prins peștii numai cu undița. Altceva nu putea să trateze în cartea sa, un inspector gl. al pescuitului în apele de munte, căci legea respectivă nu permite un alt mod de a pescui în aceste ape.

Așa dar, cei ce practică acest sport și mai ales începătorii, vor descoperi în acest volum tainele prinsului peștelui: cu musca artificială (34 pag.), pescuitul aruncat (32 pag.) și pescuitul staționar (10 pag.). Apoi, vor afla cum se întreține și repară materialul de pescuit (12 pag.) și cum se fabrică muștele artificiale (11 pag.).

Ca unul din cei mai puțin pricepuți în prinsul peștelui, nu voi îndăzni să mă ocup de miezul lucrării. Las această sarcină altor specialiști. Eu sunt mulțumit că mi s'a luat o mare piatră de pe inimă, când am văzut cum stau lucrurile cu muștele artificiale. Aflasem pe vremuri că folosirea lor nu este dat oricui să o știe și că procurarea unor astfel de momeli, nu se poate face decât dela anumite magazine din Londra, știute de puțini.

Să-mi fie însă iertat a mă ocupa puțin de capitolul de început, unde

se tratează chestiuni mai familiare mie, precum și de cel de încheiere.

Primul capitol se ocupă de speciile de pești de sport din România (11 pag.). Din el aflăm că în țara noastră trăesc „trei varietăți de păstrăvi care, asemănându-se ca formă, se deosebesc prin moravuri și mai cu seamă prin colorațiune“. Este vorba de „varietatea indigenă (*Salmo fario*)“, de „varietatea fântănelului (*Salmo fontinalis*)“ și de „varietatea păstrăvului curcubeu sau american (*Salmo irideus*)“.

Să fie deci adevărat că ne găsim în fața a trei varietăți de păstrăv? Nu. Ne găsim în fața a trei specii deosebite. Așa de deosebite, încât după clasificarea Linné, nici nu fac parte toți din același gen. Astfel păstrăvul indigen și cel curcubeu țin de genul *Trutta*, pe când fântănelul ține de genul *Salmo* sau *Salvelinus*. Avem deci de aface pe deoparte cu *Trutta fario* L. și *Trutta iridaea* L., iar pe de alta cu *Salmo* (*Salvelinus*) *fontinalis* L.

Spunând aceasta, cădem pe a doua greșală pe care o face d-l A. Brătescu-Voinești, atunci când nu însoțește numirea latinească cu numirea autorului care a dat-o. Se știe doar că o specie poate fi numită de un autor într'un fel, iar de altul în alt fel. Lipsind această indicație, ne încurcăm și ne disputăm.

Ca o precizare, necesară, ar fi trebuit să se accentueze că atât curcubeul cât și fântănelul nu sunt specii indigene, ci introduse. Dacă asupra curcubeului, căruia i se mai spune și american, cititorii nu s'ar putea înșela, nu același lucru s'ar întâmpla cu fântănelul, despre care nici-o vorbă din carte nu lasă a se înțelege că nu-i indigen.

Să trec ceva mai departe.

Cred că termenii de bărbat și femeie dați sexelor de pești, nu sunt cei mai proprii; este mai bine ca în aceste cazuri să se folosească cuvintele mascul și femelă.

Atunci când ni se vorbește de lostrită, ni se spune că trăește în torenți puternici. Pentru noi silvicultorii, cari folosim cuvântul torent numai cu un anumit sens, termenul acesta apare aici impropriu. Cerna, Oltul, Jiul, Lotrul, Bistrița, pentru noi, nu sunt torenți, ci râuri.

În ce privește epocile când pescuitul este oprit, constat că cele indicate de autor nu corespund în totul cu cele date de lege. Pentru păstrăvul comun, legea oprește pescuitul între 15 Sept.—15 Aprilie, iar nu între 15 Sept. și 1 Martie. Pentru păstrăvul american, lostrită și lipan se interzice între 1 Martie—1 Iunie, iar nu între 15 Martie—15 Iunie.

Terminând cu speciile din familia Salmonidae, autorul se ocupă pe scurt și de câteva alte feluri de pești din alte familii. În această privință, cred că n'ar fi stricat să se facă mențiune de familia din care face parte fiecare. Această lipsă de indicație, ar putea determina pe mulți să creadă, de pildă, despre clean că nu face parte din familia Cyprinidae, din moment ce între clean deoparte și mreană, crap, lin, roșioară și plătică de altă parte, s'au intercalat specii din alte familii ca știuca (Fam. Esocidae), bibanul (Fam. Percidae), șalăul (Fam. Percidae) și avatul (Fam. Cyprinidae).

În felul acesta, am terminat cu primul capitol. Să trecem acum la cel din urmă, care tratează despre: eticheta pescuitului.

Aceasta cuprinde: „un număr de reguli, a căror respectare înlesnește relațiunile sociale pe deoparte și

stăvilește pe de altă parte abuzuri care, fără să poată intra în cadrul legilor, nici să atingă pe cineva, sunt nedemne de un om de onoare“.

Pescuitul în apele de munte, ca și vânatoarea, este în primul rând un sport. Cum sportul „este joc, este recreare, fără scop lucrativ“, spune autorul, „nerespectarea regulilor n'are scuza necesității“. Deaceea este de condamnat acela care-și umple — cum spune autorul — sacul cu pești „de toate dimensiunile, întorcându-se cu chilograme de victime cu care nu știe ce să facă“. Iar ca urmare, d-l A. I. Brătescu-Voinești scrie: „Ce drept mai are un astfel de pescar să protesteze împotriva stărpirii peștelui prin metode sălbătice, dacă el însuși distruge cu undița? Fiindcă nu este adevărat că nu se pot stărpi peștii cu undița“.

Iată o afirmație pe care eu o subscriu și o subliniez. Să se ia deci aminte la pescarii „dibaci și abuzivi“, cari totuși posedă permise.

Cu rezervele pe care le-am făcut, pescuitorii cu undița vor găsi în cartea d-lui A. I. Brătescu-Voinești — tipărită în condițiuni tehnice excelente — numai lucruri folositoare. Cele 89 ilustrațiuni, date „după desenele și fotografiile autorului“, fac lectura cărții mai atrăgătoare și mai ușor de înțeles.

T. H. Crivăț

Institut International d'Agriculture:

Annuaire International de Statistique Forestière. 1933-35.

Volume II. — Amérique.

Rome, Villa Umberto I, 1938, pag. 201. Prețul 30 lire it.

In urma dezideratelor exprimate cu prilejul Congresului internațional

de Silvicultură dela Roma, din 1926, Institutul Internațional de Agricultură și-a luat sarcina, între altele, să se îngrijească de strângerea elementelor trebuitoare pentru întocmirea și publicarea de statistici forestiere internaționale. O asemenea lucrare avea să se izbească, din capul locului, de greutatea deosebit de mari. Multe țări din lume nu au statistici asupra pădurilor și comerțului lor de lemnărie. Sau, dacă le au, multe sunt dubioase și în cazul cel mai bun, întocmite pe alte baze, ceea ce îngreunează enorm compararea și însumarea datelor.

Cu toate aceste greutatea, Institutul a reușit să ne pună la dispoziție, în acești din urmă 12 ani, câteva asemenea lucrări. Un fapt îmbucurător vedem în tendința de a se ajunge la o periodicitate regulată a apariției lor.

Lucrarea ce ne preocupă în cele de față, este o continuare. Sora sa geamănă a fost publicată în 1936 (Volume I. — Europe et U. R. S. S.). Despre ea s'a ocupat și Revista noastră (1937, pag. 369).

Ca și în cazul celui precedent, materia volumului de față este dispusă în două părți: Statistica pădurilor (producțiunea) și Statistica comerțului de lemnărie. Tablourile corespunzătoare sunt întocmite odată pe țări și odată totalizate. La începutul lucrării aflăm o introducere utilă pentru înțelegerea datelor din tablouri, iar la sfârșit, informațiuni asupra câtorva esențe de lemn (numele obișnuit în comerț, numele științific al arborilor respectivi, ținutul de origină).

Materialul folosit la întocmirea lucrării îl constituie, în primul rând, statisticile oficiale. A fost folosit însă și materialul documentar aflat

în lucrările diversilor autori, ca o completare sau în cazul lipsei celui oficial. Totuși, întocmirea acestui al doilea volum s'a izbit de mai mari greutăți decât primul. Multe ținuturi americane acoperite de vaste întinderi de păduri sunt încă virgine și necercetate. Evaluările mărfurilor lemnoase sunt legate, la rândul lor, de mari incertitudini, între altele și din pricina diversității unităților de măsură, atât de mare în statele americane. Pentru acest motiv, aflăm oarecari lipsuri. Acolo unde au lipsit datele numerice, s'a făcut uz de note descriptive și de aprecieri, se înțelege, dintre cele socotite ca mai demne de luat în considerare.

Cu toate lipsurile sale, lucrarea prezentată este utilă și meritorie, reprezentând tot ce se putea realiza pentru moment. Institutul Internațional de Agricultură dela Roma merită toată lauda și mulțumirile.

Să sperăm că publicarea acestei lucrări, cu arătarea felului statisticilor oficiale ale diverselor țări, va face cu puțință un examen al lor comparativ, care să conducă cât mai repe la o perfecționare și mai ales la o uniformizare a bazelor lor în toată lumea.

Ilie C. Demetrescu.

TH. STREYFFERT: The forests of Sweden — Stockholm-Alb. Bonniers Boktryckeri 1938.

Intr'o carte mică de 70 pagini sunt redată caracteristicile pădurilor și economiei forestiere suedeze. Cartea conține următoarele capitole: Introducere. Condițiile naturale cari influențează vegetația forestieră. Regiunile forestiere din Suedia. Exploatarea pădurilor și politica fores-

tieră: O privire retrospectivă. Industriile forestiere. Industria și materialul brut. Condițiile de transport și așezarea industriilor forestiere. Plutitul lemnului. Silvicultura și condițiile de proprietate ale pădurilor. Opera forestieră de astăzi, scopul și organizarea ei. Cercetările și învățământul forestier. Asociații pentru promovarea silviculturii. Pădurea ca sursă de întrebuințare a mâinii de lucru. Intreținerea patrimoniului forestier național. Creșterea anuală comparată cu tăierile anuale.

Fiecare capitol conține fotografiile și date expresive așa că din citirea lor se capătă o impresie exactă asupra proporțiilor pădurii și industriei lemnului din Suedia.

Voiu reveni asupra mai multor chestiuni, pe cari le-am cercetat în călătoria pe care am făcut-o în Suedia, așa că aici voiu da numai un rezumat scurt al cărții:

Condițiile naturale de vegetație în Suedia variază foarte mult dela un capăt la altul, din cauza întinderii mare dela Nord la Sud (55°20'—69°04' Lat. nord, adică peste 1600 Km dela Nord la Sud). Suedia se poate împărți din acest punct de vedere în următoarele regiuni:

1°. Regiunea alpină a mesteacănului care ocupă regiunea munților dela granița dintre Norvegia și Suedia, nu are nici o importanță economică, fiind considerată ca improductivă.

2°. Regiunea de nord a coniferelor, care se poate considera că se întinde la sud până la limita de nord a stejarului unde în afară de pin și molid întâlnim și ulm montan, paltin și tei. Aceasta e regiunea marilor întinderi de păduri cuprinzând 3 sferturi din suprafața totală a pădurilor Suediei.

3°. Regiunea de sud a coniferelor, se întinde dela limita stejarului în spre sud. Această regiune e mai populată, clima e mai favorabilă, așa că pe aici crește și fagul și frasinul precum și bradul care marchează limita de sud a acestei regiuni.

4°. Regiunea de sud a fagului cuprinde numai o fâșie fără importanță de coastă între mare și limita sudică a bradului. (Bradul dispăre dela această limită până pe la mijlocul Poloniei când apare iarăși).

Din restul capitolelor se vede importanța plutăritului ca mijloc de transport, precum și dezvoltarea industriilor cari folosesc lemnul ca materie primă: fabricile de cherestea, de celuloză, de pastă mecanică, de plăci de lemn (Wallboards) și tendința acestor întreprinderi de a se uni în mari consorții, precum și de a cupla fabricile de cherestea cu cele de celuloză și cu cele de plăci artificiale de lemn pentru o mai bună întrebuintare a lemnului.

Din inventarierea patrimoniului național păduros (56.5% din supra-

fața totală a țării, a rezultat că tăerile au fost mai mici decât ar fi permis creșterile anuale, așa că în urma acestei inventarii totale care s'a făcut între 1923—1929 (asupra căreia vom reveni), rezultă că Suedia se prezintă ca o țară cu rezerve bogate de păduri.

Deasemenea ni se înfățișează legislația de conservare a pădurilor cu societățile de regim silvic (Skogsvårdsstyrelsen și Skogsvårdsföreningarna) precum și repartizarea pădurilor după natura proprietarilor din care reese că:

Statul are 18,3%, celelalte instituțiuni publice 5,8%, marile societăți anonime 25,8%, celelalte proprietăți particulare 50,1%. Acestea se repartizează astfel: —25 ha: 7,9%; 25—50 ha: 9,1%; 50—200 ha: 20,0%; 200 ha și peste: 13,0%, din totalul pădurilor țării.

Cu toate aceste date, cartea constituie un prețios mijloc pentru a-l introduce pe străin în condițiunile așa de caracteristice ale pădurilor Suediei.

Ing. M. Prodan

LUCRĂRI NOI APĂRUTE:

- 1) **Prof. C. C. Georgescu:** Pădurile Cadrilaterului în Analele Dobrogei. (Cernăuți, Institutul de Arte Grafice „Glasul Bucovinei“. Anul XIX, 1938).
- 2) **Prof. I. Simionescu:** Tinere, cunoaște-ți arborii. București, Editura „Cartea Românească, 1938.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE DE BELGIQUE.

Nr. 9—10/1938.

A. Lamy:

Contribution à l'histoire du „Bois du Pays“ forêt usagere de l'ancienne Seigneurie de Durbuy. (19 pag.).

Contribuție la istoricul pădurii „Bois du Pays“, pădure folosită în vechime de Senioria din Durbuy.

Inceputul se găsește într'un număr precedent. De data aceasta se arată: descrierea și amenajamentul pădurii, comunitățile cari se folosesc de ea și drepturile de folosință.

Articolul va urma.

R. Mosseray:

Notes sur les associations végétales rencontrées au cours de l'excursion de la Société en 1938. (13 pag.).

Note asupra asociațiilor vegetale întâlnite în cursul excursiei Societății făcute în anul 1938.

Aceste note au fost luate în regiunea cuprinsă între Rochefort și Barrière de Transinne.

În articol se descrie cele mai tipice dintre asociațiile vegetale forestiere întâlnite.

La IV-e conférence internationale pour l'utilisation du bois.

A patra conferință internațională pentru utilizarea lemnului. (12 pag.).

Conferința a avut loc la Bruxelles, la 15—17 Septembrie 1938. Ea a fost organizată de Comitetul Internațional al lemnului (Cib), care după amputarea Cehoslovaciei și-a mutat sediul la Bruxelles.

În programul conferinței a figurat următoarele chestiuni:

a) Studii asupra rezistenței lemnului față de ordonanțele existente de construcții;

b) Lemnul la construirea mijloacelor de circulație (avioane, corăbii, căruțe, vagoane, etc.).

c) Posibilități noi de folosirea resturilor din fabricile de cherestea.

d) Chestiuni generale de propagandă în sprijinul folosirii lemnului.

La sfârșitul acestei dări de seamă se dă rezoluțiile votate de conferință.

At. Har.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

Caietul 15, 1 August 1938.

Robert Domes:

Die Forstwirtschaft der Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei și legăturile ei cu economia germană. (Articolul continuă).

Dr. S. H. Flatscher:

Das forstliche Hochschulstudium in Österreich.

Învățământul superior silvic în Austria.

Alipirea Austriei la Germania pune o serie de probleme. Între acestea este și chestiunea învățământului superior silvic.

Datorită condițiilor particulare ale acestui ținut, cu regiuni mai mult muntoase, s'a dezvoltat în Austria un învățământ superior silvic cu o accentuată înclinare spre tehnică. Toate acestea sunt datorite nevoiei de a armoniza necesitățile economiei silvice care cere ca silvicul-torul să știe și o serie de lucrări din domeniul geniului civil: căi ferate, construcții de baraje.

În Germania învățământul nu are acest caracter tehnic; acolo se are în vedere formarea de silvicultori, nu de ingineri. Se pune acum întrebarea, se va contopi învățământul din Austria cu cel din Germania, sau își va păstra caracterul său particular?

Autorul arată că ar fi o greșală să nu se țină seamă de ceea ce a fost până acum, adică, să se formeze ingineri silvici și de aici mai departe,

necesari economiei forestiere austriace.

Caietul 16, 15 August 1938.

Wilhelm Neubauer.

Ein Neues Verfahren des Bestand-saufnahme.

O metodă nouă pentru inventarierea arboretelor. (Articolul continuă).

Robert Domes:

Die Forstwirtschaft der Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei și legăturile ei cu economia germană. (Articolul continuă).

Ing. Hans Schwarz:

Die Neugestaltung der Forstwirtschaft in der Ostmark im Geiste des Nationalsozialismus.

Reorganizarea economiei forestiere din Austria în spiritul National socialismului.

Autorul arată că în ultimii decenii s'a neglijat formarea de buni silvicultori, în Austria. S'a urmărit mai mult a face tehnicieni. În noua organizare d-se cere ca învățământul forestier să fie și în Austria la fel cu cel din Germania. Cum se vede părerea este contrară celei exprimate în articolul lui Flatscher.

Starck:

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelul.

După lucrările lui Münch se atribuie gerului un rol însemnat în propagarea ciupercei *Peziza Wilkommii*.

Găsind unele plantațiuni bolnave, situate în locuri ce nu erau expuse ăerului, autorul crede că ceace a-jută la infectare este atacul insectei *Grapholita Zebeana* Rtz. care permite în urma lui să pătrundă ciuperca.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9—10/938.

H. By:

Encore le triptyque forestier. (3 pag.).

Din nou tripticul forestier.

Combate ideea unora că pădurea este numai un produs al solului.

Dacă unii pretind că pădurea este „fca“ solului, zice autorul, tot așa de bine se poate spune că pădurea este „mama“ propriului său sol.

Ch. Gut:

L'occupation de l'atmosphère. (7 pag.).

Ocupația atmosferei.

Urmarea unui studiu început mai de multă vreme, asupra căruia a apucat să publice deja în 1929, ceva sub titlul: „Gazul carbonic în atmosfera forestieră“.

Intrucât în acest număr nu se dă decât o parte din acest studiu, vom face o dare de seamă îndată ce vom avea întreg studiul.

A. Barbey:

De la culture du mélèze dans les taillis en conversion. (2 pag.).

Despre cultura laricelui în crângurile pe cale de conversiune în codru.

În regiunea de câmp unde este introdus laricele pentru înrășinarea

crângurilor, acesta se îndoaie din cauza preexistențelor foioși, fie că aceștia sunt arbori sau arbuști. Din această curbură nu-și mai revine nici cu trecerea anilor. Din această cauză trebuie să se caute ca prin lucrări de degajare să se protejeze laricele, pentru a-i evita îndoiturile, iar plantațiile cu acest arbore să fie făcute rare. Recomandă apoi ca laricilor plantați să li se puie câte un tutore de care să fie ușor legați cu o sfoară.

R. Niggli:

Considérations sur les forêts particulières du Pays-d'Enhant vaudois.

Considerațiuni asupra pădurilor particulare din Pays-d'Enhant din cantonul Vaud. (6 pag.).

Eric Badoux:

Notes sur la valeur forestière du cyprès de Lawson en Suisse. (6 pag.).

Note asupra valorii forestiere a lui *Chamaecyparis Lawsoniana* Parl.

Comunicare a Institutului de cercetări silvice din Elveția.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 10 (Juli 1938).

Wei-Yen Whang:

Untersuchungen über das Vertrocknen junger Holzpflanzen.

Cercetări asupra uscării puieților.

Chestiunea de față stă în strânsă legătură cu marea și greua problemă ce se pune pentru guvernământul Chinei: împădurirea nesfârșite-

Prin ținuturi despădurite în decursul milenilor, formate azi din soluri sterile și erodate. Cercetările se învâd asupra următoarelor puncte:

1. Care este gradul de umiditate al solului care face ca semințșul și puștii să se vestejească și în sfârșit să moară;
2. Până la ce grad poate să crească puterea de absorbție a diferitelor specii lemnoase în tinerețe;
3. Ce relațiuni există între vestejirea și uscarea tinerelor plante pe de-o-parte și puterea de absorbție a diverselor feluri de soluri pe de alta.
4. Dacă printr'o mai prelungită și repetată întrerupere a udatului se poate ridica rezistența la uscăciune a tinerelor plante;
5. Dacă diferitele condițiuni de lumină exercită o influență asupra uscării

Speciile asupra cărora s'au făcut observațiunile sunt:

Picea excelsa, Pinus silvestris și Alnus incana (europene) și Pinus massoniana și Aleurites montana (chinezești).

Rezultatele cercetărilor, a căror expunere aici depășește spațiul disponibil, sunt interesante nu numai pentru împrejurările care au determinat studiul, dar cel puțin tot atât și din punctul de vedere general, al științei și culturii forestiere.

Internationaler Forst- und Holz-wirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Bogat material informativ asupra stărilor și faptelor din domeniul respectiv în diverse țări și regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

PĂDUREA ȘI GOLUL ALPIN

de d-l AT. HARALAMB

32 pagini, București, 1938; 20 lei.

Se poate procura de la Soc. „Progresul Silvic“

I N F O R M A Ț I U N I

După o întrerupere de câteva numere, reluăm la „problemele zilei“ o chestiune de pură specialitate silvică. Conversiunea crângurilor (simple sau compuse) în codru preocupă silvicultura modernă a apusului. Ideia s'a accentuat paralel cu rezolvarea chestiunii combustibilului: lemnul este un produs prea scump, pentru a mai fi ars. Dacă lemnul drept combustibil trebuie să cedeze locul cărbunelui și altor combustibile, tratarea pădurilor în crâng pierde ca sens.

Asupra laturei economice a problemei, asupra celei tehnice, asupra aspectului amenajistic al ei și eventual chiar asupra oportunității acestei schimbări, așteptăm sugestiile colegilor noștri. Ele pot să constituie punctul de plecare a unei gospodării forestiere raționale.

Răspunsurile se vor publica în numărul din Ianuarie 1939.

— D-l Ing. cons. silvic Gh. Năstăsescu a fost numit președinte al Consiliului Tehnic al Pădurilor, în locul d-lui I. Comaniciu, care a ieșit la pensie.

— În comisia dela Ministerul de Lucrări publice, însărcinate cu redactarea proiectului de lege pentru organizarea corpului tehnic ingineresc și a Consiliului tehnic superior, Ministerul de Agricultură și Domenii a delegat din partea corpului silvic pe d-nii M. Drăcea, Dem. Grozescu și Andrei Ionescu.

D-l Ing. insp. silvic G. Burda din Dir. silvică Chișinău, a fost pus în retragere din oficiu, pentru a-și aranja drepturile la pensie.

— De curând s'a reînființat Școala de brigadieri silvici și pădurari de la Căluți (jud. Bacău). Condițiunile de admitere sunt publicate în Mon. Of. Nr. 234 din 1 Noembrie a. c.

— O altă școală de pădurari a mai luat ființă și la Școala de brigadieri silvici dela Brănești (Ilfov).

— Exportul ramurilor verzi și pomilor de Crăciun a fost interzis.

— În Mon. Of. Nr. 230 din 4 Octombrie a. c. a apărut modificarea articolelor V și X din legea pentru pădurile de protecție din 1935.

— În Mon. Of. Nr. 191 din 19 August a. c. a apărut legea pentru mo-

dificarea unor articole din legea pentru protecția vânatului.

— In Mon. Of. Nr. 228 din 1 Oct. a. c. a apărut legea pentru dezvoltarea și încurajarea pisciculturii sistematice în eleștee.

— In Mon. Of. Nr. 258 din 5.XI.938 a apărut „legea pentru instituirea concursurilor agricole și înființarea sărbătorii primăverii și sărbătorii recoltei“.

— In Mon. Of. Nr. 229 din 3.X.938 și Nr. 257 din 4.XI.938, au apărut deciziile Ministerului de agricultură și domeniilor pentru predarea către

mânăstiri a unor suprafețe de pădure, potrivit legii pentru înzestrarea mânăstirilor publicată în Mon. Of. Nr. 74 din 30.III.1938.

— Au mai fost primiți în Corpul tehnic silvic următorii ingineri silvici, absolvenți ai Secției silvice a Șc. Politehnice din București (Mon. Of. 280/938):

In cadrul de Stat: Stănculescu C. Dorin, Müller Fridrich, Marinescu I. Constantin, Calciu M. Ion, Vlahali D. Ion, Bartolomeu F. Defour, Kerschnig Wilfried, Zamfir Ion.

In cadrul particular: Secărescu Gh. Teodor.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE al Societății „Progresul Silvic“

începe cel de al 6-lea ciclu de conferințe, în cursul lunii
Ianuarie 1939.

Pentru acest nou ciclu, s'a fixat următoarea idee directoare: „Sporirea producției forestiere“. Cu toate acestea, oricine este liber, făcând abstracție de ideea directoare, să-și aleagă subiectul, pe care dorește să-l trateze.

Cei ce doresc să conferențeze sunt rugați să ne anunțe, din timp, titlul conferinței și data când ar dori s'o ție.

Ca și în anii precedenți, conferințele vor avea loc, în fiecare Miercuri, ora 17 și 30', în sala de festivități a Societății.

N E C R O L O G

† INGINER ION UNGUREANU

În seara zilei de 24 Noembrie, s'a stins din viață — după o scurtă, dar crâncenă suferință — unul dintre cei mai modeste ingineri, ale cărui rare calități sufletești, puțini au avut mulțumirea să le fi descoperit.

Căci Inginerul Ion Ungureanu a fost o victimă a modestiei sale!

De o bunătate de părinte și frate, față de cei umili — din mijlocul cărora se ridicase — era de o corectitudine colegială și camaraderească, fără comparație, atât față de cei ce-l desconsiderau, cât și față de cei ce — înțelegându-l — se apropiau de el, cu prietenie.

De o cinste personală și profesională, care nu era strigată în gura mare, spre a căpăta vre-o răsplată.

Bunătatea, prietenia și cinstea, pentru el erau creațiuni naturale ale sufletului omnesc, — de aceia nici nu înțelegea să se laude cu ele și nici să profite de pe urma acestor daruri omenești.

Era un profesionist priceput — deși nu întotdeauna apreciat!

Modestia și timiditatea sa — cari erau virtuți, pentru puținii lui prieteni — pentru cei mulți, erau scăderi sau greșite răstălmăciri a posibilităților sale profesionale.

Era un pasionat matematician! Studiile de mecanică și hidraulică, erau pentru el o pasiune și o satisfacție sufletească! O vastă bibliotecă din această specialitate, stă mărturie postumă, în săraca lui casă închisă în suburbia orașului Pitești.

Din cauza modestiei sale, nici această aplicație — pe care poate foarte puțini din profesioniștii silvici o au — n'a fost apreciată. Ba a fost chiar jignit, când dăduse la lumină o lucrare originală de hidrau-

lică. Modestia și timiditatea lui, nu l-au lăsat să protesteze, ci și-a închis în sine măhnirea, că n'a găsit înțelegerea cuvenită.

Victimă a datoriei, Ing. Ion Ungureanu cade la pădure și moare pe un pat de spital, după o săptămână de chinuri, în vârstă de 48 ani.

Pentru cei mai mulți, moare un anonim; dar pentru cei puțini, cari s'au apropiat de sufletul său nobil, moare un om.

Măcar aceste postuțe recunoașteri le merita acest bun coleg.

P. I. T.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

a) Amenajamentul pădurii Hânţeşti, jud. Dorohoiu, proprietatea P. A. Fillemon-Pruncul, în suprafaţă de 468 ha. 7500 m.p. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Felcheriu, jud. Bihor, proprietatea comunei Felcheriu, în suprafaţă de 71 ha. 3600 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tomeşeşti, jud. Arad, proprietatea Composesoratului urbarial Tomeşeşti, în suprafaţă de 66 ha. 4700 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Prisaca, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Prisaca, în suprafaţă de 60 ha. 3000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vălani, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Vălani de Beiuş în suprafaţă de 45 ha. 8000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Făget jud. Someş, proprietatea comunei Hăşdate, în suprafaţă de 39 ha. 8000 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data azi, 16 Septembrie 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Şişeşti.
No. 235834 din 16 Sept. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Hadâmbu Mironeasa S. VI-a, jud. Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 1941 ha. 8400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea în anul 1951.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Albușești Seria II-a, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 1016 ha. 4600 m². Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea în anul 1957.

c) Amenajamentul pădurii Alaclise S. XII-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 845 ha. 8600 mp tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția normală 35 ani și o serie de protecție formată din parcela C. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciocănești Mihai Vodă (Bogdana) Seria II-a, jud. Ialomița, proprietatea Statului, în suprafață de 317 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Veja, jud. Roman, proprietatea Statului, în suprafață de 238 ha. 7925 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Sept. 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 247030 din 27 Sept. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Tâlva Mică, jud. Caraș, proprietatea orașului Oravița, în suprafață de 154 ha. 9000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive, revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Caraș ș. a., jud. Mureș, proprietatea Comunei Filipișul Mare, în suprafață de 77 ha. 8100 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Ulieș, jud. Trei Scaune, proprietatea Timar Vasile ș. a., în suprafață de 23 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Oct. 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 262769 din 11 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Forău, jud. Bihor, proprietatea comunei Forău, în suprafață de 111 ha. 5100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baca, jud. Caraș, proprietatea Composesoratului din Ciclova Română, în suprafață de 60 ha. 1300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 16740 din 11 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii foștilor iobagi, jud. Alba, proprietatea Composesoratului din comuna Daia Română, în suprafață de 136 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lugojei, jud. Severin, proprietatea

comunei Lugojei, în suprafață de 44 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 262770 din 11 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului Slatina de Mureș, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Slatina de Mureș, în suprafață de 82 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani. Rășinoasele nu se vor exploata.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Strâmbu Vulcana, jud. Gorj, proprietatea Lucia M. Popescu, în suprafață de 79 ha. 0932 mp. Regimul crângi revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Poenița, jud. Târnava Mică, proprietatea Albert Simion Deutsch, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cladova, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Cladova, în suprafață de 57 ha. 4500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pocola, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului din Pocola, în suprafață de 53 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 262773 din 11 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Sâmburești, jud. Olt, proprietatea Moștenitorilor Vintilă I. C. Brătianu, în suprafață de 454 ha. 6700 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluția normală 25 ani și una serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilității 75 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 11 Oct. 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 262776 din 11 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Telenesti, jud. Orhei, proprietatea statului, în suprafață de 8218 ha. 6900 mp. tratate în trei serii de crâng compus și revoluția normală 35 ani; una serie de crâng simplu cu revoluția normală 35 ani și două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 108 ani.

Data astăzi 20 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești**.
No. 271818 din 20 Oct. 1938.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Inghetăt, județul Ciuc, proprietatea Szaba Alexandru și soția, în suprafață de 116 ha. 5000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase, revoluția normală 60 ani, revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 20 Oct. 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești**.
No. 271.819 din 20 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Odoaba Tina Neagră, județul Buzău, proprietatea Virginia Palada, în suprafață de 194 ha. 9750 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ialovicioara, județul Rădăuți, proprietatea Procop Foiiciuc, în suprafață de 42 ha. 0400 m.p. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității, 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Silvia Lunca Rădăuți, județul Dorohoi, proprietatea Haim Moscovici, în suprafață de 25 ha. 1500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 25 Oct. 1938, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești.**

No. 277.853 din 25 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Statului din Ocolul Silvic Babadag, Seriile I—VII, jud. Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 13737 ha. 4400 mp. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 84 ani, precum și patru serii de crâng cu revoluția normală 40 ani, pentru trei din aceste serii, iar pentru ultima, revoluția normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani, cu excepția seriei IIA- codru, care se va revizui după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii Adâncata Seria XIV-a, jud. Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 1437 ha. 1700 mp. Regimul crâng; revoluția normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Carului Seria V-a, jud. Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 1068 ha. 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive, revoluția normală 96 ani. Revizuirea în anul 1952.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Luncile Liveni, jud. Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafață de 23 ha. 4200 mp. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Data astăzi 25 Octombrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sișești.**

No. 277856 din 25 Oct. 1938.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Piatra Șoiului Seria IV-a, județul Bihor, proprietatea Ion Iacob ș. a., în suprafață de 364 ha. 5700 m.p. prevăzând operațiuni culturale. Revizuirea în anul 1948.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Ploșorului, județul Gorj, proprietatea Niță Ghizdăveanu, în suprafață de 128 ha. 0300 m.p. Regim și tratament crâng simplu; revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Dărmănești, județul Suceava, proprietatea Malvina Ebner și Mali Schwartz, în suprafață de 156 ha. 4800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Lazurile, județul Argeș, proprietatea C. I. Hodoroagă și D. Burdescu, în suprafață de 89 ha. 0900 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase, revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Fața Poenii, județul R.-Sărat, proprietatea Tudoriu Drăgan, în suprafață de 61 ha. 6269 m.p. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Odăile Mierlari, județul

Ilfov, proprietatea Nicolae A. Teodoru, în suprafață de 34 ha. 9745 m.p. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 5 ani pentru esențele moi și 20 ani pentru cele tari.

Data astăzi 25 Oct. 1937, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești**.
No. 277.354 din 25 Oct. 1938.

a) Amenajamentul pădurii Hudești, lot. I, județul Dorohoi, proprietatea Cecilia Rozin, în suprafață de 100 ha. 4300 m.p. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ogina, județul Rădăuți, proprietatea Serghie Alexandru ș. a., în supr. de 99 ha. 7600 m.p. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Checera Dolha, județul Rădăuți, proprietatea Nicolae Zaeț ș. a. în suprafață de 83 ha. 5000 m.p. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hrobșce Haliciu, județul Rădăuți, proprietatea Calena Hrenciuc, în suprafață de 78 ha. 5700 m.p. Regim și tratament 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 25 Oct. 1938, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești**.
No. 277.355 din 25 Oct. 1938.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Crasna, județul Brașov, proprietatea moștenitorilor Artaxerxe Tăranu, în suprafață de 1352 ha. 8700 m. p. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 80 ani precum și una serie de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Asău, județul Bacău, proprietatea Ileana R. Rosetti, în suprafață de 1336 ha. 8000 m.p. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coroberț și Boncul, județul Trei Scaune, proprietatea Hădnagy Carol și alții, în suprafață de 875 ha. 4200 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Moșului, județul Lăpușna, proprietatea Nicolae Al. Ievreinov, în suprafață de 98 ha. 6746 m.p. Regimul crâng, revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Stevioarae județul Rădăuți, proprietatea Maria Perdei, în suprafață de 52 ha. 3500 m.p. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Groapa Tufei și Poenile, județul R.-Sărat, proprietatea Ioana P. Antonescu, în suprafață de 150 ha. 6800 m.p. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 1 Noembrie 1938, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **G. I. Șișești**.
No. 284.609 din 1 Noembrie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Sendrești-Lăscăroaia, jud. Tecuci, proprietatea Clery și Filip Sachelarie, în suprafață de 117 ha. 6490 mp. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Drăcea**.

No. 291312 din 7 Noembrie 1938.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Fețele Valea Măcrișului, Valea de Pești și Gropul Sec, jud. Gorj, proprietatea A. Săulescu, în suprafață de 1677 ha. 9600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase; revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Drăcea**.

No. 291313 din 7 Noembrie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Buciumeni, jud. Ilfov, proprietatea Alexandru Costescu, în suprafață de 128 ha. Regim și tratament crâng simplu; revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Halicin, jud. Rădăuți, proprietatea Agafia Păușen, în suprafață de 58 ha. 9500 mp. Regim și tratament Codru grădinarit, termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ruja, jud. Sălaj, proprietatea Compoșoratuului din Pătal, în suprafață de 52 ha. 0900 mp. Regim și tratament crâng simplu; revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Drăcea**.

No. 291313 din 7 Noembrie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Dealuroasa, jud. Satu Mare, proprietatea orașului Baia Mare, în suprafață de 6536 h. 1500 mp. tratată în o serie de codru cu trei tăeri succesive și revoluția normală 105 ani precum și una serie de codru cu 2 tăeri succesive și revoluția normală 80 ani.

Revizuirea după 7 ani pentru prima serie și 10 ani pentru a doua.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Puntea Oii, jud. Argeș, proprietatea Ion Ilie Ion, în suprafață de 103 ha. 0211 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase și una serie de codru cu tăeri succesive — ambele cu revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Drăcea**.

No. 303782 din 19 Noembrie 1938.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Tina-Dia-Bucov, jud. Teleorman, proprietatea N. Brătescu, în suprafață de 400 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu; revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lupăria, jud. Teleorman, proprietatea Maria Teodosiu ș. a., în suprafață de 30 ha. 8400 mp., tratată în trei serii de crâng cu revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Plantația de salcâmi Ghidiciu, jud. Dolj, proprietatea Emil S. Naiculescu, în suprafață de 303 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu; revoluția normală 20 ani; revizuirea la finele revoluției.

d) Amenajamentul pădurii Romulus Motorca, jud. Arad, pro-

prietatea Romulus Motorca, în suprafață de 174 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Fagul Curat — Pietroasa, jud. Trei-Scaune, proprietatea Szabo Iosif, în suprafață de 24 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive și revoluția normală 90 ani pentru seria I-a și crâng simplu cu revoluția normală 30 ani la Seria II-a. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Noembrie 1938.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Drăcea.**

No. 303819 din 19 Noembrie 1938.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bățanii Mari, jud. Trei-Scaune, proprietatea Composesorului Bățanii Mari, în suprafață de 861 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive, revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brătila de Jos, jud. Bacău, proprietatea Aurel Agemoglu ș. a., în suprafață de 196 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu, revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Rocănița, jud. Argeș, proprietatea Constantin C. Popescu, în suprafață de 40 ha. 5510 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase; revoluția normală 90 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 308331 din 24 Noembrie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Ghicea-Verșiți, jud. Rădăuți, proprietatea Petru Rumane ș. a., în suprafață de 145 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Meleș Porohna, jud. Rădăuți, proprietatea Petre Gorban, în suprafață de 49 ha. 8600 mp. Regim și tratament codru grădinărit; termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **G. Ionescu-Sisești.**

No. 308332 din 24 Noembrie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

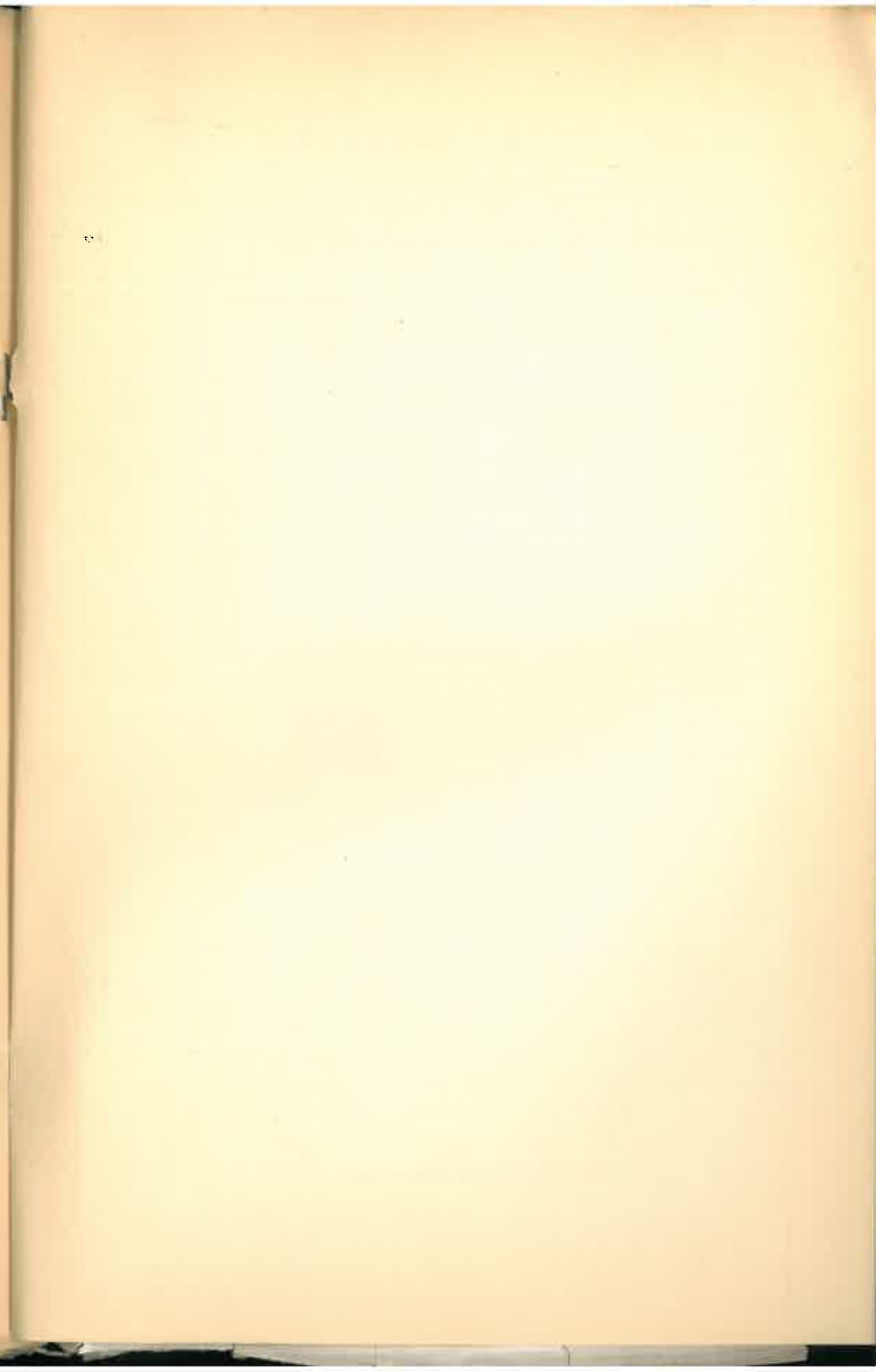
Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din

cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRI :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Comanicu I.
Demetrescu C. I.
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.

Lazăr H.
Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
.. particulari	300 ..
.. membrii Societății	200 ..
.. conductori și brigadieri	75 ..
Numărul	25 ..

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.